

ELTE TREFORT ÁGOSTON
GYAKORLÓISKOLA

ÉVKÖNYV

a 2005/2006. iskolai évről
az iskola fennállásának 134. évében

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA

ÉVKÖNYV

a 2005/2006. iskolai évről
az iskola fennállásának 134. évében

AZ ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA
ÉVKÖNYVE
A 2005–2006-OS TANÉVRŐL

Szerkesztette: Fábíán László és Mohay Péter

A borítón látható fényképet Filep Bence (9. a) készítette
a Börzsönyben az egyik osztálykiránduláson.

Kiadja az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola

Felelős kiadó: Szörényi Zoltán
Nyomdai előkészítés: Szabó László

Nyomdai és körészeti munkálatok: Lap Nyomda Kft., Győr, 2007
Felelős vezető: Lehoczky Antal

Készült 850 példányban

Tartalom

A TANÁRI TESTÜLET.....	7
Az iskola fenntartója és igazgatósága	8
A tantestület	9
Kitüntett tanáraink.....	17
Az egyes osztályok tanárai.....	18
Az iskola szolgáltató testülete	22
A tanárok publikációi és előadásai	23
A TANÁRJELÖLTEK	29
A tanárképzésről	30
NAPTÁR	35
Eseménynaptár	36
Trefort-nap	39
Művészeti nap	42
EREDMÉNYEK	43
Tanulmányi eredmények	44
Érettségi eredmények	46
Versenyeredmények	47
Végzős diákjaink iskolai kitüntetései	54
Tompai József-díj.....	54
Az iskolánapi vetélkedő eredményei.....	55
A papírgyűjtés eredménye	56
A sportnap eredményei	57
Diákszinglár fesztivál	62
Az akrosztikon-író verseny eredményei.....	64
BESZÁMOLÓK.....	65
Ötvenkét németes Bécsben	66
Spanyol diákcseré	67
Spanyolország, Madrid, Fuenlabrada.....	67
Genfi diákcseré.....	69
Magyar diákok a Loire mentén.....	72
Szántó Livia (12. b) ballagási beszéde	73
Nyelvtanulással egybekötött nyaralás Spanyolországban	75
Római kirándulás	76
Kövek és kavicsok	78
A 8. c kenuutábor a Mosoni-Dunán.....	80
A 10. b kenuutájára a Rábán.....	85
Tour de Balcsi	87
Egy jól sikerült nyári biciklitúra	90
Egy ötnapos zárt intervallum főbb történései – számokban.....	92
Ökotábor, tök jó tábor!.....	94
Münsteri diákcseré	96
Kenuutúra a Mosoni-Dunán	98

OSZTÁLYOK	99
7. a	100
7. b	103
7. c	106
8. a.....	109
8. b.....	111
8. c.....	114
9. a.....	119
9. b.....	123
9. c.....	126
10. a.....	129
10. b	132
10. c.....	133
11. a.....	136
11. b	137
11. c.....	139
12. a.....	142
12. b	144
12. c.....	146
AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI.....	149
Új termek építése	150
Az „ESZTER 2005” projekt	153
A diákönkormányzat munkájáról.....	157
Az iskolaújság egy éve.....	158
A TrefortUtca szerzői	160
A felvételi a Trefortba.....	161
Honlap	163
Támogatóink	164
MŰVEK	165
Fügedi Nóra (12. b) középszintű érettségi dolgozata magyarból. . .	166
Zboray Nóra (12. b) középszintű érettségi dolgozata magyarból ..	169
Műfordítások.....	171
Diákjaink újságcikkei	175
Részletek Szijártó Anna (10. a).....	178
Hogyan győznek meg minket a reklámok?	178
című dolgozatából.....	178
Ökoparlament a Parlamentben.....	182
A legjobb akrosztikonok	187
ISKOLATÖRTÉNETI EMLÉKEK	189
A két korábbi építkezés (1908, 1965)	190
Reményi Gusztávné (1921-2006)	193
Huszonöt éves érettségi találkozó	195
AZ ISKOLA ALAPRAJZA.....	197

A TANÁRI TESTÜLET

Az iskola fenntartója és igazgatósága

Fenntartó:

EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM
1056 Budapest, Szerb utca 21–23.

Az egyetem rektora:

DR. KLINGHAMMER ISTVÁN
(2000. január 5-től 2006. július 31-ig)

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA

igazgató:

SZÖRÉNYI ZOLTÁN

igazgatóhelyettesek:

DR. SCHRÓTH ÁGNES

PALÓJTAY TAMÁS

MOHAY PÉTER

Az iskola címe:

1088 Budapest, Trefort u. 8.

Az iskola honlapja:

www.trefort.elte.hu

A tantestület

A nevek mellett zárójelben azt tüntettük fel, hogy az adott tanár mikor kezdett az iskolában tanítani. (Többeknél – gyermeknevelés vagy hosszabb külföldi munkavállalás miatt ez nem jelent folyamatos iskolai oktató-nevelő munkát.) Utána azt olvashatjuk, hogy a 2005/06-os tanévben mely tárgyakat mely osztályokban tanított, majd a főbb, tanításon kívüli iskolai munkáira látunk utalásokat. Szinte számba vehetetlen valamennyi tanár összes olyan tevékenysége, melyet a hétköznapiakban végez az oktatás, nevelés területén tanítványaink, illetve az iskola érdekében. Sok közös munkában számtalan kolléga részt vett, ezeket csak azon tanárok neve mellett tüntettük fel, akik azoknak legfőbb szervezői voltak. (Pl. az iskolanap, a Trefort-nap, művészeti nap, a hatodikosok felvételiztetése, az erdei iskolák külön-külön mintegy 30-50 tanár munkája eredményeképpen valósult meg.) Hasonlóképpen, az itt jelletteknél jóval több tanár készíti fel külön foglalkozások keretében diákjainkat a tanulmányi versenyekre, ezt a következőkben csak azok esetében emeltük ki, akiknek a diákjai a legszebb eredményeket érték el. Az érettségi vizsgáztatásból majdnem minden tanár kiveszi a részét: egyesek emelt szinten vagy középszinten, az írásbeli dolgozatok javításában, vagy esetleg szóbeli bizottság tagjaként is, mások multiplikátorként, érettségi elnökként stb. Mindezeket az alábbiakban nem részleteztük.

BAREITHNÉ KECSKÉS MÁRIA (1983)

- testnevelés: 7. b, 8. a, 9. b, 10. a, 11. b, 12. a, 12. b; kosár házibajnokság: 7-12. évf.

BODÓ MÁRTON (1996)

- vezetőtanár, magyar: 8. b, 11. b, 11. fakt, 12. c; osztályfőnök: 8. b; diákszínjátésszó fesztivál szervezője; versenyfelkészítés

BOGDÁN KRISZTINA (2002) vezetőtanár

- spanyol: 9. b, 9. c, 10. b, 10. c, 11. a, 11. b; spanyol diákcsera; műfordítóverseny; OKTV-re felkészítés; múzeumlátogatások

BOUQUET MÓNICA (1997) könyvtáros

DR. BÖDDINÉ DR. SCHRÓTH ÁGNES (1981) igazgatóhelyettes, vezetőtanár

- kémia: 8. a, 11. a fakt., 11. b fakt, 11. c fakt; versenyfelkészítés: 11. évf.; tanárképzés; pályázatok figyelése; az érettségi iskolai szintű szervezése; a modulok és erdei iskolák koordinálása; ökotáborok; osztálykirándulás; környezeti nevelés és egészségnevelés irányítása

CHIKÁN ÉVA (1985) vezetőtanár, munkaközösség-vezető

- fizika: 8. b, 9. a, 10. c, 12. a fakt, 12. b fakt, 12. c fakt; fizika szakkör: 9. évf.; tatabányai Eötvös Loránd emléktábor; országos Szilárd Leó verseny; biciklitúra (8. b); római utazás (9. a), versenyfelkészítés

CSABA ORSOLYA (2002)

- angol: 10. évf., 12. évf., földrajz: 8. a, 8. b, 9. a, 9. b, osztályfőnök: 8. a; világtájak szakkör: 7-12. évf.; Halloween parti; ökoparlament; angol tábor az őszi szünetben; ökotáborok; iskolai papírgyűjtés szervezése

CSAPODI CSABA (2000)

- matematika: 7. a, 8. c, 10. a, 12. c; osztályfőnök: 10. a; a diákönkormányzatot segítő tanár; órarendkészítés; nomád tábor; programszervezés a hatodikosoknak; színdarabrendezés (10. a); nyári biciklitúra

CSAPODI ZOLTÁN (1993) vezetőtanár, munkaközösség-vezető

- történelem: 7. a, 7. c, 11. fakt; osztályfőnök: 7. a; EU klub: 9-12. évf.; Trefort utca rehabilitációja (tervek); versenyfelkészítés; MEP; felzárkóztató foglalkozások; túrák és színházi programok (7. a)

CSATÁRI BENCE (2004)

- történelem: 8. c, 12. fakt; történelem szakkör: 8. évf.

CSERŐS BORBÁLA (2004)

- magyar: 7. a, 12. a; kirándulások és nyári tábor (7. a); művészeti nap; versenyfelkészítés; ifjúságvédelmi felelős; színházlátogatás

DOMOKOS KATALIN (1982) vezetőtanár, munkaközösség-vezető

- francia: 9. a, 9. c, 10. évf., 11. b, 12. a, 12. b; orosz: 10. b; párizsi tanulmányút a 12. osztályosokkal; műfordítási verseny; versenyfelkészítés

EIBEN INGEBORG (1996) vezetőtanár, munkaközösség-vezető

- angol: 9. a, 9. b, 9. c, 10. évf., 11. évf.; angol nyelvű színházi előadások; versenyfelkészítés („Chatangoljunk”); angliai nyelvtanfolyam diákjainknak

ELEKES KATALIN (1993) vezetőtanár

- angol: 7. évf., 9. évf., 11. évf.; olvasókör (British Council); berlini konferencia diákokkal; versenyfelkészítés

ÉLTETŐ PÉTERNÉ (2000) vezetőtanár

- spanyol: 9. a, 9. c, 10. a, 10. b, 11. b, 11. c, 12. évf.; OKTV és nyelvvizsga felkészítő: 11. évf., 12. évf.; versenyfelkészítés; spanyolországi nyelvtanfolyam; spanyol diákcsera

FARAGÓ NORBERT (2005)

- biológia: 7. a, 7. c, 9. a, 9. b, 10. b, 11. b; osztályfőnök: 7. c; versenyfelkészítés: 7., 8. évfolyam; kirándulások (7. c); biciklitúra; ökotáborok

FÁBIÁN LÁSZLÓ (2004)

- magyar: 10. a; Trefort filmklub 9-12. évf.; mozgókép-és médiaismeret modul; március 15-i iskolai ünnepség; művészeti nap; színházlátogatás

FERNENGEL ANDRÁS (1994) vezetőtanár, munkaközösség-vezető

- kémia: 9. a, 9. b, 12. fakt.; nomádtáborok szervezése, vezetése; a folyosón levő növények ápolása

FODOR ERIKA (1995) vezetőtanár

- kémia: 8. b, 9. c, 10. b, 10. c

FÖLDVÁRI JÓZSEF (2004)

- magyar: 11. b

GEDEON GÁBOR (2001)

- biológia: 8. a, 10. c, 11. a, 12. b, 12. c; ökotáborok; egészségtan modul

DR. GERŐCS LÁSZLÓ (1982) vezetőtanár

- matematika: 9. b, 11. a, 11. b; matematika szakkör 7-12.évf.

GOMBOS ÉVA (1977) vezetőtanár, munkaközösség-vezető

- matematika: 8. a, 9. c, 11. c; osztályfőnök: 11. c; iskolai karácsonyi vásár; tanárgyerekeknek Mikulás szervezése; biciklitúra; versenyfelkészítés; szalagavató bál

GLATZ JÁNOS (1966)

- testnevelés: 7. c, 9. a, 10. a, 11. a, 11. b, 12. a, 12. b; foci sportkör 8-9. évf.; sítábor

GONDA ZITA (1993) vezetőtanár

- francia: 10. évf., 11. a, 11. c; francia szakkör: 10. évf.; genfi diákcsera; műfordító verseny

GÖMBÖSNÉ CSABAY ANNAMÁRIA (1975) vezetőtanár

- testnevelés: 7. a, 8. b, 9. a, 10. b, 11. c, 12. a, 12. b; röplabda házibajnokság: 7-8. évf.; kondicionáló torna: 7-12. évf.; tankönyvügyintézés, tankönyvárúsítás; római utazás (9. a)

GYERTYÁNFY ANDRÁS (2002)

- történelem: 8. a, 9. a, 10. a, 10. c, 12. fakt.; osztályfőnök: 9. a; történelem háziverseny 8-9. évfolyam; az október 23-i ünnepély előkészítése; iskolai jogi tanácsadás; kirándulások; római utazás a 9. a-val; nomádtábor

GYORGYEVICS TAMÁSNÉ (1987) könyvtáros**HALMAI EDIT (2002)**

- angol: 7. évf., 8. évf., 10. évf., 12. a, 12. b; angol nyelvvizsgára és emeltszintű érettségire felkészítő szakkör 11-12. évf.; Halloween parti; versenyfelkészítés

DR. JÁSZNÉ KAJMÁDI MÓNICA (2001)

- német: 9. évf., 10. évf., 11. évf.; német diákcsere programok; bécsi tanulmányi kirándulás

JUHÁSZNÉ HORVÁTH KATALIN (1998) vezetőtanár

- magyar: 7. c, 8. c, 9. b; Kazinczy-verseny és szavalóverseny szervezője; színdarabok rendezése (7. c és 8. c); versenyfelkészítés

KEISZ ÁGOSTON (2004)

- magyar: 9. a, 11. a; újságírás és újságkészítés szakkör 8-12. évf.; iskolai újság („Trefort Utca”) szerkesztése; osztálykirándulások; mozgókép-és médiaismeret modul; művészeti nap

KELETI ILONA (1997) vezetőtanár

- angol: 8. évf., 9. évf., 10. évf.; angliai nyelvtanfolyam diákjainknak

KÉRI ANDRÁS (1990) vezetőtanár

- földrajz: 7. b, 7. c, 10. a, 10. c

KISS CSILLA (1999) vezetőtanár

- történelem: 12. a; osztályfőnök: 12. a; Trefort-nap szervezése

KISSNÉ DR. SPIRA VERONIKA (1984) irod. tud. kandidátusa, vezetőtanár, munkaközösség-vezető

- magyar: 12. b; Tompa pályázat; iskolai szavalóversenyeken a zsűri elnöke; múzeum-, színház- és mozilátogatások (12. b)

KIS KELEMEN ÉVA (1995) vezetőtanár

- földrajz: 7. a, 8. c, 9. c, 10. b

KOVÁCS ÁGNES (1979) vezetőtanár

- francia: 9. b, 9. c, 10. b, 10. c, 12. b, 12. c; francia szakkör: 10. évf.; franciaországi diákcseré

KOVÁCS GABRIELLA (1995) vezetőtanár

- rajz és művészettörténet: 7. c, 10. évf., 12. a fakt, 12. b fakt, 12. c fakt; tervek az iskola folyosóiról, osztálytermeiről; színes festés; faliújságok; dekoráció a víz világnapjára

KOVÁCS GÉZA (2004)

- fizika: 7. c, 8. c, 9. b, 10. b, 11. a fakt, 11. b fakt, 11. c fakt; szakkör: 10. oszt.

KOVÁCS KÁROLY (1978) vezetőtanár

- matematika: 7. c, 9. a, 9. b, 10. c

KOVÁCS LEHEL (2000)

- rajz: 7. a, 7. b, 8. a, 8. b, 8. c, 9. a, 9. b, 9. c; rajzszakkör: 7-12. évf.; spanyol nyelvi úton kísérőtanár

KÖRMENDY ZSOLT (1994) munkaközösség-vezető

- matematika: 7. b; fizika: 11. a; ének: 7. a, 7. b, 7. c, 9. a, 9. b, 9. c, 10. b; osztályfőnök: 11. a; Trefort-bál; iskolai honlap; osztálytúrák (11. a); szalagavató bál; nyári tábor

KRASSER PETRA (2001)

- angol: 8. évf., 10. a, 10. b, 10. c, 11. évf., 12. évf.; angliai nyelvtanfolyam és olaszországi diákkonferencia szervezője

KUBICZA JÁNOS (1983) vezetőtanár, munkaközösség-vezető

- testnevelés: 7. a, 7. b, 8. b, 9. b, 10. c, 12. a, 12. b; osztályfőnök: 9. b; kosár házi-bajnokság 7-8. évf.; sítábor; nomádtábor

KUTROVÁ CZ LÁSZLÓ (2002)

- kémia: 8. c, 11. a, 11. b, 11. c; biológia: 8. c, 10. a, 11. c; osztályfőnök: 8. c; kémia szakkör 8. évf.; ökotáborok; több nyári osztálytábor; versenyfelkészítés; ifjúság-védelmi felelős; egészségstan modul

LENKEFI FERENCNÉ (1991) vezetőtanár

- latin: 10. a, 11. évf., 12. évf.; mozgókép-és médiaismeret modul

LUKASIK ZSÓFIA (2004)

- néptánc: 7. a, 7. b, 7. c; iskolai karácsonyi műsor

MAGYAR TAMÁSNÉ (1993) vezetőtanár

- testnevelés: 7. c, 8. c, 9. c, 10. b, 11. a, 12. c; kosárlabdaedzés: 9-10. évf.; diák-olimpia leány kosárlabdacsapata; gyógytestnevelés: 7-12. évf.; iskolai sportnap szervezője

MAGYARNÉ ULRICH ZSUZSANNA (2004)

- magyar: 7. b, 8. a; történelem: 7. b, 11. c, 12. c; társadalomismeret: 12. c; osztályfőnök: 7. b; osztálykirándulás

MÁRIÁSS MÁRTA (2003)

- német: 9. b, 9. c, 10. évf.; német környezetvédelmi csereprogram

MÉSZÁROS PÉTER (2004)

- ének: 8. a, 8. b, 8. c, 10. a, 10. c; énekkar: 7-12. évf.; iskolai karácsonyi műsor; művészeti nap; nyári táborok

MIKÓ EDIT (1992) vezetőtanár

- magyar: 11. c, 11. fakt.

MOHAY PÉTER (1986) igazgatóhelyettes, vezetőtanár

- matematika: 10. b; iskolai szintű programok koordinálása; hatodikosok felvételi vizsgája; kezdő tanárok patronálása; iskolai honlap; iskolai szintű kapcsolattartás a szülőkkel; kénutáborok (8. c, 10. b)

NIKOLICS NOÉMI (1994)

- angol: 7. évf., 8. évf., 9. évf., 11. évf.; műfordítási verseny; víz világnapja – akrosztikon-író verseny; taiwani tanárok fogadása; együttműködés egy szlovák iskolával (Duna-víz mérések)

PALOJTAY TAMÁS (1983) igazgatóhelyettes, munkaközösség-vezető, vezetőtanár

- informatika: 7. b, 7. c, 8. c, 10. b, 10. c; ECDL vizsgára előkészítő 9-11.évf.; az iskola gazdasági ügyei, költségvetés; eszközbeszerzés; felújítások, az épület műszaki állapota, építkezés (4 új terem)

PÁL GERGELY (2002)

- történelem: 9. c, 10. b, 11. fakt.; német: 9. évf., 11. évf., 12. évf.; osztályfőnök: 9. c; német felsőfokú előkészítő: 11. évf.; történelem háziverseny (9. évf.); bécsi tanulmányi kirándulás; nomádtábor

PENTZ ANNA MÁRIA (2001)

- magyar: 10. b, 11. fakt., 12. fakt.; osztályfőnök: 10. b; színházbarátok köre: 9-12. évf.; osztálykirándulások; versenyfelkészítés; nomádtábor

PEREDI OLGA (2001)

- angol: 7. évf., 8. évf., 11. évf., 12. évf.; olvasóköri (British Council projekt); berlini konferencia diákokkal; angliai nyelvtanfolyam diákjainknak; műfordítási verseny

PERNEKI GÁBORNÉ DR. (1982) vezetőtanár

- biológia: 7. b, 9. c, 12. a; biológia szakkör: 7., 8., 9. évfolyam

DR. PILÁTH KÁROLY (2005)

- informatika: 7. a, 7. b, 10. a, 10. b; az iskolai honlap készítése, működtetése

REGELE GYÖRGY (1993) vezetőtanár

- informatika: 7. a, 7. c, 8. a, 8. b, 10. a, 10. c; honlapszerkesztő szakkör: 7-12. évf.; filmes szakkör 7-12. évf.; iskolai programok filmezése, fényképezése; filmes tábor és kénutábor szervezése; utcai futóversenyek; sítábor

SAPSZON JÓZSEF (1982)

- testnevelés: 8. a, 8. c, 9. c, 10. b, 11. c, 12. c; kosárlabda házibajnokság: 7-8. évf.; sítábor

SASVÁRI MÁRTA (2002) vezetőtanár

- magyar: 9. c, 11. c; nyelvi, nyelvész és helyesírási versenyek szervezése, felkészítés

SIMON ZSUZSA (1976-2001, 2005-2006)

- orosz: 12. b, 12. c

SZABÓ ÁDÁM (1993) vezetőtanár

- magyar: 10. c, 12. fakt.; osztályfőnök: 10. c; irodalmi szakkör: 10. évf.; Kazinczy-verseny és szavalóverseny szervezője

SZABÓ ÉVA (1993) vezetőtanár, munkaközösség-vezető

- német: 7. évf., 8. évf., 11. évf.; német felzárkóztató: 7. évf.; német környezetvédelmi csereprogram; bécsi tanulmányi kirándulás

SZÁSZNÉ HESZLÉNYI JUDIT (1975) vezetőtanár, munkaközösség-vezető

- biológia: 8. b, 9. a, 10. a, 11. fakt., 12. fakt.; biológia OKTV előkészítő: 11-12. évf.; ökotáborok; iskolanap szervezése, irányítása; hatodikosok szóbeli felvételi vizsgája; tanári karácsony; egészségtan modul

SZÉNÁSNÉ STEINER RITA (1998) vezetőtanár

- angol: 7. évf., 9. évf., 12. c; osztályfőnök: 12. c; Trefort-nap szervezése; versenyfelkészítés; műfordítási verseny

SZILÁRD GÁBOR (1972) vezetőtanár

- matematika: 8. b, 12. b; osztályfőnök: 12. b; korrepetálás: 7. évf.; matematika versenyre előkészítő szakkör: 8. évf.; Trefort-nap szervezése

DR. SZITÓ IMRE (2001) pszichológus

- felvételi, pszichológia modul

SZÖRÉNYI ZOLTÁN (1996) igazgató, vezetőtanár

- fizika: 7. a, 8. a

TOBISCH MÁRTA (2004)

- matematika: 10. c, 11. a, 12. a fakt.

VARGA ÁKOS (1986) vezetőtanár

- történelem: 8. b, 9. b, 11. a, 11. b, 12. b; az október 23-i megemlékezés előadója

VARGA GYÖRGY (2002) vezetőtanár

- matematika: 11. b; fizika: 7. b, 10. a, 11. b; osztályfőnök: 11. b; szalagavató bál

DR. VARGA LÁSZLÓNÉ (1966) vezetőtanár

- fizika: 7. a, 9. c, 11. c

VESZPRÉMI FERENC (1985) vezetőtanár

- matematika: 9. a, 9. c, 12. a, 12. c; órarendkészítés; versenyfelkészítés; országos versenyek iskolai szervezése

Kitüntett tanáraink

CHIKÁN ÉVA

Trefort Emléklap
(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

GONDA ZITA

Trefort Emléklap
(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

KELETI ILONA

Pedagógus Szakszolgálati Emlékérem
(az Oktatási Minisztérium kitüntetése)

KOVÁCS KÁROLY

Pedagógus Szakszolgálati Emlékérem
(az Oktatási Minisztérium kitüntetése)

Az egyes osztályok tanárai

tantárgy	7. a	7. b	7. c	8. a
magyar	Cserős B.	Magyarné U. Zs	Juhászné H. K.	Magyarné U. Zs.
történelem	Csapodi Z.	Magyarné U. Zs	Csapodi Z.	Gyertyánfy A.
matematika	Csapodi Cs.	Körmendy Zs.	Kovács K.	Gombos É.
kémia				Schróth Á.
földrajz	Kis K. É.	Kéri A.	Kéri A.	Csaba O.
biológia	Faragó N.	Perneki G-né	Faragó N.	Gedeon G.
fizika	Varga L-né, Szörényi Z.	Varga Gy.	Kovács Gé.	Szörényi Z.
angol nyelv	Halmai E., Elekes K., Nikolics N., Peredi O., Szénásiné S. R.			Keleti I., Krasser P., Halmai E., Nikolics N., Peredi O.
német nyelv	Szabó É.			Szabó É.
spanyol nyelv				
francia nyelv				
latin nyelv				
informatika	Piláth K., Regele Gy.	Palojtay T. Piláth K.	Palojtay T. Regele Gy.	Regele Gy.
ének	Körmendy Zs.	Körmendy Zs.	Körmendy Zs.	Mészáros P.
rajz, művé- szettörténet	Kovács L.	Kovács L.	Kovács Ga.	Kovács L.
testnevelés	Gömbösné Cs. A., Kubicza J.	Bareithné K. M., Kubicza J.	Magyar T-né, Glatz J.	Bareithné K. M., Sapszon J.
néptánc	Lukasik Zs.	Lukasik Zs.	Lukasik Zs.	

8. b	8. c	9. a	9. b	9. c
Bodó M.	Juhászné H. K.	Keisz Á.	Juhászné H. K.	Sasvári M.
Varga Á.	Csatári B.	Gyertyánfy A.	Varga Á.	Pál G.
Szilárd G.	Csapodi Cs.	Kovács K., Veszprémi F.	Geröcs L., Kovács K.	Gombos É., Veszprémi F.
Fodor E.	Kutrovác L.	Fernengel A.	Fernengel A.	Fodor E.
Csaba O.	Kis K. É.	Csaba O.	Csaba O.	Kis K. É.
Szászné H. J.	Kutrovác L.	Faragó N., Szászné H. J.	Faragó N.	Perneki G-né
Chikán É.	Kovács Gé.	Chikán É.	Kovács Gé.	Varga L-né
Keleti I., Krasser P., Halmai E., Nikolics N., Peredi O.		Eiben I., Elekes K., Keleti I., Nikolics N., Szénásiné S. R.		
Szabó É.		Jászné K. M., Pál G.	Jászné K. M., Pál G., Máriáss M.	
		Éltető K.	Bogdán K.	Bogdán K., Éltető K.
		Domokos K.	Kovács Á.	Domokos K., Kovács Á.
Regele Gy.	Palojtay T.			
Mészáros P.	Mészáros P.	Körmendy Zs.	Körmendy Zs.	Körmendy Zs.
Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.
Gömbösné Cs. A., Kubicza J.	Magyar T-né, Sapszon J.	Gömbösné Cs. A., Glatz J.	Bareithné K. M., Kubicza J.	Magyar T-né, Sapszon J.

tantárgy	10. a	10. b	10. c	11. a
magyar	Fábián L.	Pentz A. M.	Szabó Á.	Keisz Á., Pentz A. M. fakt.
történelem	Gyertyánfy A.	Pál G.	Gyertyánfy A.	Varga Á., Csapodi Z. fakt., Pál G. fakt.
matematika	Csapodi Cs.	Mohay P.	Kovács K., Tobisch M.	Gerőcs L., Tobisch M.
kémia	Kutrovác L.	Fodor E.	Fodor E.	Kutrovác L., Schróth Á. fakt.
földrajz	Kéri A.	Kis K. É.	Kéri A.	
biológia	Szászné H. J.	Faragó N.	Gedeon G.	Gedeon G., Szászné H. J. fakt.
fizika	Varga Gy.	Kovács Gé.	Chikán É.	Körmendy Zs., Kovács Gé. fakt.
angol nyelv	Csaba O., Eiben I., Halmi E., Keleti I., Krasser P.			Elekes K., Eiben I., Krasser P., Nikolics N., Peredi O.
német nyelv	Jászné K. M., Máriáss Márta			Pál G., Jászné K. M., Szabó É.
spanyol nyelv	Éltető K.	Éltető K., Bogdán K.	Bogdán K.	Bogdán K.
francia nyelv	Gonda Z., Domokos K.	Domokos K., Gonda Z., Kovács Á.	Gonda Z., Kovács Á., Domokos K.	Gonda Z.
latin nyelv	Lenkefi F-né			Lenkefi F-né
orosz nyelv	Domokos K.			
informatika	Piláth K., Regele Gy.	Piláth K., Palojtay T.	Regele Gy., Palojtay T.	
ének	Mészáros P.	Körmendy Zs.	Mészáros P.	
rajz, művésztörténet	Kovács Ga.	Kovács Ga.	Kovács Ga.	Kovács Ga. fakt.
testnevelés	Bareithné K. M., Glatz J.	Magyar T-né, Sapszon J.	Gömbösné Cs. A., Kubicza J.	Magyar T-né, Glatz J.

11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
Földvári J., Bodó M. fakt.	Sasvári M., Mikó E. fakt.	Cserős B., Pentz A. M. fakt.	Spira V., Pentz A. M. fakt., Szabó Á. fakt.	Bodó M., Pentz A. M. fakt., Szabó Á. fakt.
Varga Á., Csapodi Z. fakt., Pál G. fakt	Magyarné U. Zs., Csapodi Z. fakt., Pál G. fakt.	Kiss Cs., Gyer- tyánfy A. fakt.	Varga Á., Csatári B. fakt.	Magyarné U. Zs., Csatári B. fakt.
Varga Gy., Gerőcs L.	Gombos É.	Veszprémi F., Tobisch M.	Szilárd G.	Csapodi Cs., Veszprémi F.
Kutrovác L., Schróth Á. fakt.	Kutrovác L., Schróth Á. fakt.	Fernengel A. fakt.		
Faragó N., Szászné H. J. fakt.	Kutrovác L., Szászné H. J. fakt.	Perneki G-né, Szászné H. J. fakt.	Gedeon G., Szászné H. J. fakt.	Gedeon G., Szászné H. J. fakt.
Varga Gy., Kovács Gé. fakt.	Varga L-né., Kovács Gé. fakt.	Chikán É. fakt.		
Elekes K., Eiben I., Krasser P., Niko- lics N., Peredi O.		Csaba O., Halmai E., Krasser P., Peredi O.		Csaba O., Krasser P., Szénásiné S. R., Peredi O.
Pál G., Jászné K. M., Szabó É.		Pál G.		
Bogdán K., Éltető K.	Éltető K.	Éltető K.		
Domokos K.	Gonda Z.	Domokos K.	Domokos K., Kovács Á.	Kovács Á.
Lenkefi F-né		Lenkefi F-né		
Kovács Ga. fakt.		Kovács Ga. fakt.		
Bareithné K. M., Glatz J.	Gömbösné Cs. A., Sapszon J.	Gömbösné Cs. A., Bareitné K. M., Kubicza J., Glatz J.		Magyar T-né, Sapszon J.

Az iskola szolgáltató testülete

Obendorfer Péterné	gazdasági vezető
Deákné Gyenis Ildikó	iskolaittkár
Szorgerné Szabó Ildikó	iskolaittkár
Ábrahám Szilvia	kézbesítő
Juhász András	technikus
Kolláth Ilona	laboráns
Pallos B. Richárd	rendszergazda
Szabó Zoltán	gondnok (márciusig)
Ivanics István	gondnok (márciustól)
Versényi Györgyné	portás
Bergovecz József	portás
Fenyvesi Klára	takarító
Hargitai Sándorné	takarító
Németh Attila	takarító
Pletserné Köröosztös Gabriella	takarító
Sárközi Mihályné	takarító
Tasi Józsefné	takarító

A tanárok publikációi és előadásai

BOGDÁN KRISZTINA

- Előadás
- Tanárjelölteknek szak módszertani előadás

CHIKÁN ÉVA

- Lektorálás
- Somodi Zoltán: Készülünk az érettségire fizikából

CSAPODI CSABA

- Publikáció
- Matematika feladatgyűjtemény középiskolásoknak közép- és emelt szinten érettségizőknek – megoldások, Bölcsélet Egyesület, Bp., 2006.
- Előadás a Trefort-napon: Matematikatörténeti érdekességek

CSAPODI ZOLTÁN

- Publikációk
- Történelem érettségi adatlap közép- és emelt szintre készülőknél, Bölcsélet Egyesület, Bp., 2006.
- Történelem szóbeli tételek a 2006-ban emelt szinten érettségizőknek (38 téma- kör 38 tétel), Bölcsélet Egyesület, Bp., 2006.

CSATÁRI BENCE

- Publikációk
- Szóbeli tételek a 2006-ban emelt szinten érettségizőknek, Bölcsélet Egyesület, Bp. 2006.
- Az MSZMP könnyűzenei politikája, Fons folyóirat, 2006. május
- Az MSZMP fővárosi szervezetének ifjúsági és kultúrpolitikája a könnyűzenei élet tükrében, Kút folyóirat, 2005/3. szám
- Németh István Kaposvár polgármestere pályafutása, Magyar Polgármester, 2005. október
- Sipőcz Jenő budapesti főpolgármester életrajza, Magyar Polgármester, 2005. november
- H. Földes János Polgárdi vezető bírja, Magyar Polgármester, 2005. december
- Losonczy Farkas Károly miskolci polgármester életrajza, Magyar Polgármester, 2006. február
- Ráth Károly Budapest főpolgármestere, Magyar Polgármester, 2006. március
- Szeglethy György Veszprém polgármestere, Magyar Polgármester, 2006. április
- A csátaljai bíró Müller Lőrinc élete, Magyar Polgármester, 2006. május
- Előadás a Trefort-napon: A 3T korszaka – beatzene a 60-as, 70-es években

ELEKES KATALIN

■ Előadás

- Módszertani továbbképzés a Komárom-Esztergom megyei angol tanároknak 2006. május

ÉLTETŐ KATALIN

■ Lektorálás

- Bátki Piroska: Vuelta A España – spanyol nyelvtani gyakorlókönyv

FÁBIÁN LÁSZLÓ

■ Publikációk

- Fábián László – Osztrólczyk Sarolta: Magyar nyelv és irodalom - Írásbeli feladatsorok az emelt szintre készülőknak, Bp., Bölcsélet Egyesület, 2006.
- Fábián László – Osztrólczyk Sarolta: Magyar nyelv és irodalom – az írásbeli feladatsorok mintamegoldásai, Bp., Bölcsélet Egyesület, 2006.
- Füst Milán a Dohány utcában, Remény, 2005. nyara, 8. évfolyam 2. szám

GEDEON GÁBOR

■ Publikációk

- Szelektor gének szabályozási kapcsolatainak evolúciós modellezése (in: A DNS-től a globális felmelegedésig szerk. Jordán Ferenc Scientia, Budapest, 2005)
- Gedeon Gábor – Zsila Ferenc: Binding of anti-prion agents to glycosaminoglycans: evidence from electronic absorption and circular dichroism spectroscopy, Biochemical and Biophysical Research Communications 346 (2006) 1267–1274.

■ Előadás

- Who are younger - larvae or adults? Tales from evolution and development Collegium Budapest, 2005.

GERŐCS LÁSZLÓ

■ Előadások

- Gondolatok a kétszintű matematika érettségiről, 2005. november 7., Pécs, Angster J. Szakképző Iskola
- A kétszintű érettségi új típusú feladatairól, 2005. november 15., Miskolc, Földes Ferenc Gimnázium
- Egy matematika óra a XVII. században, 2005. november 21., Székesfehérvár, Teleki Gimnázium
- Azok a csodálatos húrnégyszögek, 2005. november 29., Kaposvár, KECSVM Gyakorló Gimnázium Érdekes számok, 2005. december 5., Cegléd, Kossuth Lajos Gimnázium
- Gondolatok a kétszintű matematika érettségiről, 2006. augusztus 24., Budapest, Móricz Zsigmond Gimnázium
- Érdekes számok, 2006. április 25., Fehérgyarmat, Deák Ferenc Gimnázium

- Egy matematika óra a XVII. században, 2006. április 6., Tatabánya, Árpád Gimnázium
- A háromszög kevésbé ismert nevezetes objektumai, 2006. március 25., Kecskemét, Pedagógiai Intézet
- Érdekes számok, 2006. február 20., Szolnok, Varga Katalin Gimnázium
- Egy matematika óra a XVII. században, 2006. január 16., Gödöllő, Török Ignác Gimnázium „Repeta matek”, Magyar Televízió (élő) előadássorozat, 2005. szeptember 14. – 2006. június 24-ig minden héten egyszer

■ Publikációk

- Matematika feladatgyűjtemény, Nemzeti Tankönyvkiadó Rt., 2005. szeptember
- Egyenes út az egyetemre (emelt szintű feladatsorok matematikából), DFT Kiadó, 2005. szeptember
- Az emelt szintű érettségi szóbeli témakörei, DFT Kiadó, 2005. szeptember

GOMBOS ÉVA

■ Lektorálás

- Fejlesztő feladatsorok (7. és 11. évfolyam) és a hozzájuk tartozó tanári kézikönyv

GONDA ZITA

■ Publikációk

- Mozart, Einstein, Julius Ceasar és én ... (Charles-Antoine Haenggeli: Toby és Lucy, a két kis hiperaktív; könyvismertető), Fordulópont, 29. szám, 2005/3.

■ Előadások

- Az állókép használata nyelvórán (módszertani bemutató a nyelvszakos tanárjelölteknek 2005. nov. 16., Trefort Gimnázium)
- Simulation Globale (módszertani bemutató a nyelvszakos tanárjelölteknek 2006. április 26., Trefort Gimnázium)

JÁSZNÉ KAJMÁDI MÓNICA

■ Publikációk

- Gina Ruck-Pauquet, Ich bin Simmy – Ergebnisse eines Workshops, In: Lernen lehren – Lehren lernen. Budapester Beiträge zu DaF Band 1. Szerk.: Feldné dr. Knapp Ilona. Budapest, 2006.

JUHÁSNÉ HORVÁTH KATALIN

- Juhászné Horváth Katalin – Mohay Péter szerk.: ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola 2004/2005 évi évkönyve

KISS CSILLA

■ Publikáció

- Tragika más szerepben: az újságíró Jászai Mari (in: Évek és színek. Tanulmányok Fábri Anna tiszteletére. Kortárs Kiadó, Budapest, 2005.)
- Előadás a Trefort-napon: Divattörténet XVIII-XIX. század

KISSNÉ DR. SPIRA VERONIKA

- Konferenciák: Konferencia szervezése és a levezető elnöki feladatok ellátása
- Az IAEC V. Közép-Európai Regionális Konferencia 2005. október 14-16, Budapest. In: Az Oktató Városok Nemzetközi Szövetségének V. Közép-Európai Regionális Találkozója. Fővárosi Pedagógiai Intézet, Budapest 2006. Szerk.: Molnár Géza
- Fővárosi Pedagógiai Napok 2005. november 15-16. Budapest in: Budapesti Nevelő 2005. 3-4. sz.

KOVÁCS GABRIELLA

- Előadások
- A művészeti napon: Gerzson és Moore művészete
- A Trefort napon: Az emberi test anatómiája

KOVÁCS KÁROLY

- Publikáció
- Matematika feladatgyűjtemény középiskolásoknak közép- és emelt szinten érettségizőknek, Bölcsélet Egyesület, Bp., 2006.

MÁRIÁSS MÁRTA

- Publikációk
- Umwelt baut Brücken, Ergebnisse und Erfahrungen des Schüleraustausches, In: Jahresbericht der DBU, 2006.

MOHAY PÉTER

- Publikáció
- Közösségformáló játékok tizenéveseknek, Flaccus, 2006.
- Juhászné Horváth Katalin – Mohay Péter szerk.: ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola 2004/2005 évi évkönyve
- Előadás a Trefort-napon: Egy kis grafológia – miről árulkodik a kézírásunk?

PÁL GERGELY

- Előadás a Trefort-napon: A Horthy korszak kitüntetései

PILÁTH KÁROLY

- Kísérleti bemutató
- Hogyan lehet egyszerre játékos és tudományos a fizika? (2006. márc. 13., Mindentudás Egyeteme)
- Webkamerából spektroszkóp, ill. spektrofotométer, lángfestés ultrahanggenerátorral 49. Országos Középiskolai Fizikatanári Ankét és Eszközbemutató, Paks, 2006. március 31.

SCHRÓTH ÁGNES

- Publikáció
- Környezeti (kíméletes) kémia a tanórákon, 2005, In: Kíméletes kémia – környezetbarát kémiatanítás, Magyar Környezeti Nevelési Egyesület, Budapest.
- Konferenciák

- A kémia kétszintű érettségi tapasztalatai, Fejér Megyei Pedagógiai Szakmai és Szakszolgáltató Intézet szakmai napja, Kápolnásnyék, 2005. október 12.
- Ökoiskolák tapasztalatszerése, hálózatépítés – szekcióvezetés, Magyarországi Ökoiskolák IV. Országos Találkozója, Budapest, 2005. október 29.
- Környezeti nevelés – nevelés a fenntarthatóságért, II. Rákóczi Ferenc Főiskola Föld napja rendezvénysorozat, Beregszász, 2006. április 20.
- Tanártovábbképzések
- Kovácsné Csányi Csilla, Schróth Ágnes, Stankovics Éva, Felkészítés a kétszintű érettségi vizsgára – kémia, Budapest, Fővárosi Pedagógiai Intézet, 2005. november 18-19., december 2-3.
- Kéri András, Schróth Ágnes, Szászné Heszlényi Judit, „Zöld útipakk” környezeti nevelési oktatócsomag bemutatása, Budapest, 2006. január 21., Miskolc, 2006. február 11., Tokaj, 2006. március 25.
- Fernengel András, Kéri András, Schróth Ágnes, Szászné Heszlényi Judit, Környezeti nevelés és lehetőségei az iskolában, ELTE TTK, Humánökológus tanártovábbképzés, Bp., 2006. február-május
- Schróth Ágnes, Szászné Heszlényi Judit, Környezeti tartalmak megvalósítása interaktív módszerekkel a biológia és kémia órákon, Sárospatak, Árpád Vezér Gimnázium, 2006. április 28.

SZABÓ ÁDÁM

■ Publikációk

- A temetés (elbeszélés), Jelenkor, 2005. november
- A másik élet (novella), Alföld, 2006. május

SZABÓ ÉVA

■ Publikációk

- Franz Hohler: Das verbotene Zimmer – Ergebnisse eines Workshops, In: Lernen lehren – Lehren lernen. Budapester Beiträge zu DaF Band 1. Szerk.: Feldné dr. Knapp Ilona. Bp., 2006.
- A kétszintű német érettségi próbaérettségi nagykönyve, DFT – Hungária Könyvkiadó, Bp., 2006.
- Szabó Éva – Kult Gabriella: A kétszintű szóbeli német érettségi kézikönyve, DFT – Hungária Lapkiadó, Bp., 2005.

SZÁSZNÉ HESZLÉNYI JUDIT

■ Publikációk

- Tanórán kívüli tevékenység lehetőségei, In: Kézikönyv a biológiatanítás módszertanához, Trefort Kiadó, Bp., 2005.
- Biológia, In: Iskolánk zöldítése, Magyar Környezetnevelési Egyesület, Bp., 2005.
- Kapcsoskönyv I., II., Biológia Gimnázium és Általános Iskola, OKI, Bp., 2006.

- Szászné Heszlényi Judit – Berczelédi Réka: Biológia – projektmunka a közép-szintű érettségien és az oktatásban, Bölcsélet Egyesület, Bp., 2006.
- Maróthy Mária – Matula Ilona – Szászné Heszlényi Judit: Biológia 12. munkafüzet, Nemzeti Tankönyvkiadó, Bp., 2006.
- Filmek feldolgozása, feladatlapok készítése a National Geographic Interneten elérhető adatbázisába, Bp., 2006.

SZITÓ IMRE

■ Publikációk

- A drámajáték mint társas befolyásolás és korrektív emocionális tapasztalat, Drámapedagógiai Magazin, 2005, 30/2, 9-12.
- Az érzelmi intelligencia fejlesztése, kézirat, Máriaremete-Hidegkúti Ökumenikus Általános Iskola, 2006.

■ Előadások

- Önszabályozó tanulás kontrollra támaszkodó környezetben, Magyar Pszichológiai Társaság XVII. Országos Tudományos Nagygyűlése, 2006.
- Nevelés- és oktatáslélektan, Szociálpszichológia, ELTE PPK pedagógia szak, másoddiplomás képzés
- A tanulók megismerése, ELTE PPK pedagógia szak, kiegészítő képzés
- Mentálhigiéné, PPKE, BTK, pedagógus szakképzés

SZÖRÉNYI ZOLTÁN

■ Publikáció

- Alaszka, Tájmen Bt. Bp., 2005.

■ Előadás a Trefort-napon: Mongólia

A TANÁRJELÖLTEK

A tanárképzésről

A 2005/2006-os tanévben a tanárképzés szerkezete a két évvel ezelőtt elindult mederben zajlott. Mi, vezetőtanárok is megtanultunk tanegységekben, kötelezően az iskolában eltöltendő időben gondolkodni. Ki az a hallgató, aki felvette az „Általános oktatás nevelés” tanegységet is, ki az, akinek „csak” a „Szakos tanítási gyakorlat” tanegységet kell teljesítenie. Mindez sajnos azzal is jár, hogy a tanári hivatás gyakorlóiskolai megismerése sok esetben teljesítendő kreditként jelenik meg egyes hallgatók gondolataiban. Szerencsére, sok olyan lelkes hallgatónk is van, akik valóban a szakmát, a hivatást akarják megismerni, ellesni.

Új feladatként jelent meg számunkra, hogy főiskolás hallgatók is gyakoroltak kémiából, matematikából, testnevelésből és történelemből iskolánkban.

A beregszászi II. Rákóczi Ferenc Főiskola kilenc tanár szakos hallgatóját és kísérő tanárukat fogadtuk óralátogatásokra egy májusi délelőtt. A vendégek különösen nagy érdeklődéssel figyelték az interaktív óravezetés gyakorlati megvalósulását tanáraink (Fragó Norbert, Gedeon Gábor, Kéri András, Kis Kelemen Éva) munkájában.

A kétlépcsős tanárképzés kidolgozása felgyorsult az Egyetemen. Aktuálisá vált a mesterszint (MA, MSc) pedagógusképzési anyagának összeállítása. Gyakorlóiskolánk több szinten kapcsolódottunk be a közös munkába.

Egy iskolai munkacsoport (Csapodi Csaba, Eiben Ingeborg, Elekes Katalin, Gonda Zita, Jászné Kajmádi Mónika, Kéri András, Schróth Ágnes, Szabó Éva, Szénásiné Steiner Rita, Szitó Imre) „A gyakorló iskolák részvételi lehetőségei a tanári szakképzettséget adó mesterképzési szak (MA, MSc) képzési folyamatában” címmel előkészítő anyagot terjesztett elő. Következő lépésként a három gyakorlóiskola közös javaslatot készített az ELTE PPK számára. Ezt a munkát iskolánk koordinálta.

Egy ELTE HEFOP pályázat keretében több kollégánk vett részt a TTK-n a mesterszint tantárgyi kimeneti követelményeinek kidolgozásában, valamint mindkét karon a mesterképzésen belül a szakmódszertan anyagának összeállításában (Bogdán Krisztina, Csapodi Zoltán, Domokos Katalin, Éltető Péterné, Gonda Zita, Kéri András, Kissné Spira Veronika, Kovács Gabriella, Lenkefi Ferencné, Schróth Ágnes, Szabó Éva, Szénásiné Steiner Rita).

A hagyományoknak megfelelően többen vettünk részt szakmódszertanos egyetemi tanárként a tanári államvizsgákon (Kéri András, Schróth Ágnes, Szászné Heszlényi Judit), kérdező tanárként a tanári képesítő vizsgákon (Kis Kelemen Éva, Lenkefi Ferencné, Szénásiné Steiner Rita), valamint szakdolgozat konzulens tanárként.

SCHRÓTH ÁGNES

Vezetőtanár		Tanárjelöltek	
angol	Eiben Ingeborg	Istenes Ágnes	Nyuli Kinga
		Karácsony Adél	Pálos Ildikó
		Lakos Erika	Végh Veronika
	Elekes Katalin	Elekes Péterné	Reiner Judit
		Pénzes Katalin	Tóth Katalin
		Prépostffy Zsuzsa Nóra	Zörgő Szilvia
	Keleti Ilona	Bata Péter	Sebestyén Anikó
		Dukai Petra	Török Dóra
		Kormos Zsuzsanna	Veres Ilona
	Szálka Miklósné*	Balogh Krisztina Rita	Tavaszi Kristóf
		Hajdu Krisztina	Verasztó Annamária
		Szabad Júlia	
Szénásiné Steiner Rita	Bencikova Viktória	Hlács András	
	Franyó Veronika	Rill Viktória	
	Havasi Andrea	Serkédi Orsolya	
biológia	Faragó Norbert	Nagy Nikoletta	Tokodi Tímea
		Bajdik Judit Eszter	Illyés Zoltán
	Perneki Gáborné	Boráros Viola	Kiss Eszter
		Dunai Zsuzsanna	Török Szilvia
	Szászné Heszlényi Judit	Balogh Andrea Tímea	Hronyecz Andrea
		Benedek Zsófia	Kovács Botond
		Bezsenyi Anikó	
fizika	Dr. Varga Lászlóné	Nagy Péter János	Bognár Gergely
	Varga György	Borbély Éva	Gönci Balázs
földrajz	Kéri András	Csák János	Szabó Lénárd
		Gőzse Attila	
	Kis Kelemen Éva	Balla Tímea	Pál László
		Balogh Nóra	Varga Bernadett
francia	Domokos Katalin	Gál Kinga Margit	Katona Emese
		György Eszter	Kisék Ágnes
		Havasi Andrea	Németh Zsófia
	Gonda Zita	Buzogány Orsolya	Halász Csilla Beáta
		Dohány Enikő	Kósa Ágnes
		Földi Márton	Mohácsi-Gorove Anna
	Kovács Ágnes	Böszörményi Kata	Nagy Boglárka
		Hideg Zsuzsanna	Sanda Rita Noémi
		Hidi Anikó	Vitéz Zsuzsanna

kémia	Fernengel András	Szabados Anna	
	Fodor Erika	Bacsa Andrea Kassa Tünde	Kocsis Anikó
környezettan	Chikán Éva	Péterfy Csaba Sándor Nikolett	Vitályos Gábor Áron
	Fernengel András	Boráros Viola Bóta Laura	Lőrinczi Mónika
	Fodor Erika	Frész Róbert	Knáb Mónika
	Kéri András	Kiss Eszter	
	Schróth Ágnes	Bezsenyi Anikó Kovács-Sztrikó Zsuzsanna	Nagy Nikoletta
	Szászné Heszlényi Judit	Kaczor Livia	
	Varga György	Hódi Beáta	Kövér András
latin	Lenkefi Ferencé	Bata Péter Dejcsics Norbert József Andrea	Krupp József Zalán-Lipák Sára Eszter
magyar	Bodó Márton	Egyed Veronika Oláh Zsófia Pénzváltó Csilla	Szabadkai Zsófia Szabó Júlia Zalán-Lipák Sára Eszter
	Juhászné Horváth Katalin	Bebők Georgina Lukács Zsuzsanna Pálffy Krisztina	Pup Gabriella Szerencsi Adrienn Tóth Zsuzsa
	Mikó Edit	Králik Ervin Mohai Szilvia	Tényi István
	Pentz Anna Mária	Horváth Gergely	
	Sasvári Márta	Hidasi Eszter József Andrea Marsi Adrienn	Nagy Dóra Judit Rácó Tamás Szabados István
	Spira Veronika	Takács Melinda	Tóth Patrícia
	Szabó Ádám	Katona Szilvia Kozsák Rudolf Magos István	Nagy András Ödön Roman Katalin Viola Szinovszki Bence

matematika	Geröcs László	Andics Attila Hamar Domonkos	Perei Zsuzsanna Seres Katalin
	Gombos Éva	Kabai Zsuzsanna Éva Kakuk Edina Medzsibriczki Anita	Tanács Rita Zsigó Edit
	Kovács Károly	Gál Kinga Margit Koskóci Balázs Lábodi Katalin	Rózsahegy Eszter Turchányi Anna
	Szilárd Gábor	Dancs Gábor Ernő Nyul Anna	Uriné Keresztes Zsuzsa Vizi Árpád
	Veszprémi Ferenc	Győry Zsuzsanna Jánvári Zsuzsanna Réffy Júlia	Sándor Zoltán Gábor Szabó Veronika
műv. tört.	Kovács Gabriella	Agócs Boglárka Böröczfy Virág Fábián Anikó	Lantos Edit Oláh Zsófia Pintér Edina
német	Jászné Kajmádi Mónika	Kocsmár Andrea Kővári Orsolya	Mészáros Péter
	Szabó Éva	Feigl Zsuzsanna Mohácsi-Gorove Anna Nagy Viktória	Szinna Viktória Szűcs Gabriella
pszich.	Szító Imre	Andics Attila	Böddi Zsófia
spanyol	Bogdán Krisztina	Bugán Ilona Katalin Monostori Tibor Rácz Anna Zsófia	Sulán Zsófia Szalánczy Szilvia
	Éltető Katalin	Bencsáth Eszter Hunyadi Regina Fodor Angéla	Rátz Edit Nóra Zsebeházi Diána
	Gergelyi Ágnes*	Csutak Emese Gyulai Katalin	Sárközi Péter Sándor Smid Mária Bernadett
számítás-technika	Regele György	Almer Gábor Cseh Zsuzsanna Győrffi Blanka	Hanzel Éva Koscsó Imre Attila
	Siegler Gábor*	Bartalos Máté Heiser Zsuzsa Kakuk Edina	Lázár András Nyitrai Erika Rusvai Klára

testnevelés	Gömbösné Csabay Annamária	Hajdu Livia Lehel Erika Nagy Zsófia	Papp Róbertné Pothorszki Nóra
	Kubicza János	Hauer Viktor Karlbauer Bálint Keszthelyi Zoltán	Kováts Botond Pántya Sándor
	Magyar Tamás	Egri Anna Mária Balatoni Krisztina Bodnár Wanda	Kántor Tünde Kramer Krisztina
	Sapszon József	Csorba János Horváth Dóra	Lantai Tamás Zámbó Viktória
történelem	Csapodi Zoltán	Assad-Shahadehe Afnan Julianna Gábrriel Győző Halász Géza	Pokk Péter Sárközi Gabriella Török Szilvia
	Göttler Károlyné*	Fecske Veronika Tóth Miklós István	Várnagy Dániel
	Kiss Csilla	Bazsó Bálint Márton	Orosz Anita
	Magyarné Ulrich Zsuzsanna	Baranyai Kornél Halmi Viktória	Pezenhoffer Ibolya
	Tárkányiné Szűcs Katalin*	Orbán Ágnes	Szabó László
	Varga Ákos	Béládi Olívia Gégény Tamás Mándi Hajnalka	Monostori Tibor Rác Tamás Sárközi Gergely

* Csillaggal jelöltük iskolánk ún. külső vezetőtanárainak a nevét. Ők nem a Trefortban tanítanak.

NAPTÁR

Eseménynaptár

szept. 1.	évnyitó, osztályfőnöki órák
szept. 2.	8 órától órarend szerinti tanítás
szept. 23–29.	franciául tanuló diákok párizsi utazása (Domokos Katalin)
szept. 30.	verébavatás
okt. 14.	huszonöt éves érettségi találkozó az iskolában (195. o.)
okt. 7.	iskolanap a Budai-hegységben (55. o.)
okt. 28-29.	ökotáborosok hétvégeje Visegrádon
okt. 21.	iskolai megemlékezés az 1956-os forradalomról (Varga Ákos)
okt. 28.	Halloween parti
okt. 29.–nov. 6.	őszi szünet
okt. 30–31.	ökotáboros hétvége
nov. 7–10.	papírgyűjtés az iskolában (56. o.)
nov. 14. és 28.	szaktanári fogadóóra (a páratlan, illetve a páros évfolyamokon) (ekkor vezettük be a szülők számára az előzetes internetes bejelentkezést)
nov. 25.	Trefort-nap
dec. 14-től	karácsonyi vásár a 11. c osztály szervezésében az iskolában
dec. 16.	18 órákor szalagavató bál a Körcsarnokban
dec. 21.	18 órákor karácsonyi műsor az ELTE Jogi Kar aulájában
dec. 22.–jan. 2.	karácsonyi szünet
jan. 5.	matematika OKTV 2. fordulója (Farkas György, Kolossváry István, Sikari Balázs)
jan. 22–28.	német környezetvédelmi diákcsere (Szabó Éva, Máriáss Márta) – diákjaink Németországban (175. o.)
jan. 27.	félévi bizonyítványosztás 14 órától a hatodikosok írásbeli felvételi
jan. 27.–febr. 2.	iskolai sítábor Ausztriában kb. nyolcvan diák részvételével
jan. 28.–febr. 3.	spanyol diákcsere (Bogdán Krisztina) – diákjaink Spanyolországban (67. o.)
jan. 28.–febr. 5.	síszünet

febr. 9.	kémia OKTV második fordulója (Kátai Tamás)
febr. 10.	18 órától Trefort-bál francia OKTV második fordulója (Hrinczu Linda, Misák Dániel, Nagy Julianna, Németh Alexandra)
febr. 11.	informatika OKTV második fordulója (Lambert Ádám)
febr. 13.	magyar irodalom OKTV második fordulója (Czecze Gabriella, Rácz Dániel, Rosner Anna)
febr. 14.	angol nyelv OKTV második fordulója (Kolossváry István, Panajotu Alexis)
febr. 15.	latin OKTV második fordulója (Mészáros Ráhel)
febr. 16.	fizika OKTV második fordulója (Gajdos Fruzsina, Kolossváry István, Kovács Noémi)
febr. 17.	14.30-kor a műfordítási verseny eredményhirdetése, teadélután
febr. 20.	biológia OKTV második fordulója (Gulyás Márton)
febr. 21.	spanyol OKTV második fordulója (Czecze Gabriella, Marczel Márta, Panajotu Markosz, Szabó Piroska)
márc. 4–5.	szóbeli felvételi iskolánkba reggel 8-tól délután 5-ig
márc. 11–18.	német környezetvédelmi diákcsere (Szabó Éva, Máriáss Márta) – a németek fogadása
márc. 14.	1848-as ünnepség és diákszínházi fesztivál a Radnóti Gimnáziumban (62. o.)
márc. 22.	a víz világnapja különböző iskolai programokkal (Schróth Ágnes, Nikolics Noémi) (153. o.)
márc. 27.	szaktanári fogadóóra a páros évfolyamokon
ápr. 2–9.	genfi diákcsere (Gonda Zita) – a svájci diákok fogadása (69. o.)
ápr. 3.	szaktanári fogadóóra a páratlan évfolyamokon
ápr. 7.	francia OKTV döntő (Hrinczu Linda)
ápr. 10.	magyar irodalom OKTV döntő (Czecze Gabriella, Rácz Dániel)
ápr. 11.	spanyol OKTV döntő (Czecze Gabriella, Marczel Márta, Panajotu Markosz, Szabó Piroska)
ápr. 4–15.	franciaországi diákcsere (Kovács Ágnes) – diákjaink Franciaországban (72. o.)
ápr. 12.	1000 perces kosármeccs 15 órától reggelig
ápr. 13–18.	tavaszi szünet
ápr. 24–27.	papírgyűjtés az iskolában (56. o.)

ápr. 26.	művészeti nap az iskolában (42. o.)
máj. 5.	ballagás, utána ballagási ünnepség a Nemzeti Múzeum előtt
máj. 8–10.	írásbeli érettségi
máj. 8–9.	osztálykirándulások
máj. 10.	sportnap a Margitszigeten
máj. 21–27.	a 9. a nomád tábora
máj. 26.–jún. 7.	spanyolországi utazás 10. és 11. osztályosoknak
máj. 28.–jún. 1.	a 9. b nomád tábora
máj. 31.	országos felmérés a 8. és a 10. évfolyamokon 4 óra időtartamban.
jún. 10–15.	a 9. c osztály nomád tábora
június 10–17.	német diákcsere (Jászné Kajmádi M.) – a németek fogadása
június 12–16.	németországi környezetvédelmi program (Máriáss Márta, 6 diák)
jún. 12-től	erdei iskolai programok
jún. 15.	a tanév utolsó hivatalos tanítási napja
jún. 15–22.	spanyol diákcsere (Bogdán Krisztina) – a spanyol diákok fogadása
jún. 19-től	szóbeli érettségik
jún. 20.	17 óraker évzáró ünnepély az udvaron, utána bizonyítványosztás
jún. 20.–aug. 31.	tizenhat különböző, többnapos, iskolai szervezésű tábor (40–41. o.)

Trefort-nap

(2005. november 25.)

Előadások, beszámolók, bemutatók

Dr. Benkes Mihály	Feketén-fehéren a franciaországi események mozgatórugóiról
Dr. Böddi Béla	Ausztrália növénycsodái
Bugán Ilona	Flamenco táncbemutató, tánctanulás
Csaba Orsolya, Halmai Edit	Drámajátékok
Csapodi Csaba	Matematikatörténeti érdekességek
Csatári Bence	A 3T korszaka – beatzene a 60-as, 70-es években
David McCall	Magyarország egy külföldi szemével
Domokos Katalin	Párizs (élménybeszámoló)
Fancsikai Péter	Filmkészítés amatőr szemmel
Fodor Erika és a 8.b	Apró csodák, mágiák
Gedeon Gábor	Genetika a XXI. században
Hlács András	Az Egyesült Államok indiánjai a fehérek feltűnésekor és ma
Dr. Jászné Kajmádi Mónika	Ablakdísz készítés
Kiss Csilla	Divattörténet (XVIII-XIX. sz.)
Dr. Koch Sándor	Virológia- madárinfluenza
Kovács Gabriella	Az emberi test anatómiája
Králl Attila	Rázós madárságok (a madárvédelem aktuális kérdései)
Mohay Péter	Egy kis grafológia (miről árulkodik a kézírásunk?)
Pál Gergely	A Horthy-korszak kitüntetései
Siska Dóra, Siska Veronika	Kutyakiképzés
Szörényi Zoltán	Mongólia
Uri László alezredes	ENSZ-rendőr voltam Grúziában
Végh Veronika	A Concrete Cat (british poetry workshop)
Dr. Weiszbürg Tamás	Ásványok, kristályok, drágakövek: a szépségtől a félelemig

Filmek

Aaron Hunter: A jazz-ről (angol nyelven)

Pasolini: Oidipus király

Mathieu Kassovitz: Gyűlölet

Wolfgang Becker: Good-bye Lenin

Iskolai szervezésű nyári programok (időrendben)

Időpont	Idő- tartam	A program	Helyszín	Résztvevők	Gyerek- létszám	Szervező tanár és kísérek	Beszá- moló
jún. 16–23.	6 nap	haladó nomád tábor	Nagyvisnyó	9. a, 10. a	15	Fernengel András és házasársa	
jún. 19–23.	5 nap	kenutábor	Szigetköz	7., 8. évf.	14	Regele György és edzők	
jún. 23–27.	5 nap	tanulmányút	Róma	9. a	28	Gyertyánfy András, Csabay Annamária	76. o.
jún. 23–28.	6 nap	„Kövek és ka- vicsok” tábor	Nagyvisnyó	10. a, 11. a	25	Körmendy Zsolt, Mészáros Péter, öregdiákok	78. o.
jún. 27.–júl. 1.	4 nap	biciklitúra	Őrség	7. c	22	Faragó Norbert, Heszlényi Judit	
júl. 3–8.	5 nap	kenutúra	Mosoni-Duna	8. c	23	Kutrovác László, Mohay Péter, régi diákjaink	80. o.
júl. 23–29.	6 nap	kenutúra	Rába	10. b	19	Mohay Péter, szülő, régi diákok	85. o.
júl. 31.–aug. 4.	5 nap	biciklitúra	Balaton	8. c	23	Kutrovác László, Mészáros Péter, Halmi Edit és egy öregdiák	87. o.

aug. 7–12.	5 nap	biciklitúra	Őrség	11. c	9	Gombos Éva, Kutrovác László	90. o.
aug. 14–20.	7 nap	biciklitúra	Bécs-Budapest	10. a	12	Csapodi Csaba és házastársa	92. o.
aug. 21–25.	5 nap	természetis- mereti tábor	Fertő-tó	7. a	28	Csapodi Zoltán, Cserős Borbála	
aug. 21–25.	4 nap	kenutúra	Mosoni-Duna	11. a	7	Körmendy Zsolt	98. o.
aug. 23–28.	6 nap	ökotábor	Parád	9–12. évf.	23	Heszlényi J., Schróth Á., Gedeon G., Kutrovác L., Faragó N., Kéri A.	94. o.
aug. 24.– szept. 3.	10 nap	diákcseré	Münster (Németo.)	10. évf.	8	Jászné Kajmádi Mónika	96. o.
aug. 26.– szept. 2.	8 nap	nyelvtanfolyam	Hastings (Anglia)	7–8. évf.	39	Keleti Ilona, Peredi Olga, Eiben Ingeborg	
aug. 28–31.	4 nap	filmes tábor	Gömörzőlős	7–12. évf.	12	Regele György és filmesek	

Művészeti nap

(2006. április 26.)

- Diákszínarabok
 - ✦ A 12. b előadása: Vaszary: Hazudj igazat
 - ✦ A 11. c előadása: János vitéz, vagy amit akartok
 - ✦ A 10. a előadása: Molnár F.: Ibolya
 - ✦ Iskolai színjátszókör: Csak játék
- Előadások
 - ✦ Kovács Gabriella: Gerzson és Moore művészete
 - ✦ Gerőcs László: Matematika és a művészetek
 - ✦ Fazekas Gergely: Mozart
- Filmek
 - ✦ Hukkle
 - ✦ Fekete kefe
 - ✦ néprajzi film
- Beszélgetések
 - ✦ Pálfi György filmrendezővel (Hukkle) (Fábián László)
 - ✦ Pohárnok Gergely operatőrrel (Fekete kefe) (Fábián László)
 - ✦ Ungár Júlia dramaturggal (Pentz Anna Mária)
- Zene, tánc
 - ✦ Kamara koncert
 - ✦ Diákkoncert (kórus és szólisták)
 - ✦ Népzene, táncház
 - ✦ Ütősök (Mészáros Péter)
- Kiállítások
 - ✦ a tanárok munkáiból
 - ✦ a diákok órai munkáiból
 - ✦ a diákok kiemelkedő alkotásaiból
 - ✦ Globe fotókiállítás
 - ✦ Bartók szoba (idegenvezetést tartott Körmendy Zsolt)
- Tanári felolvasás
- Rétorverseny (Keisz Ágoston)
- Írói műhely (Szabó Ádám)
- Számítógépes dizájn (Piláth Károly)
- Képkockák mentése (Regele György)

EREDMÉNYEK

Tanulmányi eredmények

tantárgyak	7. a	7. b	7. c	8. a	8. b	8. c
magatartás	4,44	4,46	4,22	4,06	4,31	4,50
szorgalom	4,47	4,34	4,47	3,97	4,16	4,16
magyar irodalom	4,88	4,56	4,47	4,31	4,38	4,53
magyar nyelvtan	4,66	4,31	4,13	4,06	4,28	4,38
történelem	4,31	4,15	4,13	4,13	4,23	3,97
angol	4,68	4,80	4,46	4,31	4,50	3,65
német	5,00	4,85	4,50	3,33	4,67	4,75
francia						
latin						
spanyol						
orosz						
matematika	3,88	4,12	4,09	3,88	3,81	3,69
fizika	4,69	4,50	4,94	3,88	4,53	4,31
kémia				4,31	4,59	4,63
biológia	4,56	4,09	4,41	4,16	4,78	4,44
földrajz	4,25	4,25	4,84	4,41	4,56	4,19
ének	4,19	4,18	4,19	3,56	3,78	4,09
rajz	5,00	4,93	4,81	4,94	4,84	5,00
testnevelés	4,72	4,34	4,50	4,34	4,56	4,63
informatika	4,81	4,31	4,75	4,63	4,88	4,38
néptánc	4,91	4,78	4,78			
társadalomismeret						
média modul	4,94	4,68	4,66			
átlag (mag., szorg. nélkül)	4,63	4,46	4,51	4,16	4,46	4,33

9. a	9. b	9. c	10. a	10. b	10. c	11. a	11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
3,91	3,93	4,52	4,00	4,53	4,00	4,33	4,29	3,87	3,88	4,25	4,63
3,84	3,62	3,97	3,75	4,06	3,81	4,20	4,13	4,17	3,59	4,09	4,50
4,44	4,06	4,26	4,34	4,41	4,10	4,87	4,67	4,43	4,56	4,69	4,69
3,94	3,89	3,90	4,72	4,50	4,55	4,60	4,58	4,33	4,59	4,91	4,72
4,34	3,58	3,84	4,22	3,94	4,06	4,33	4,13	4,32	4,63	4,38	4,47
4,53	4,27	4,55	3,96	4,23	4,33	4,33	4,28	4,65	4,66	4,83	5,00
4,00	3,77	4,63	4,00	4,23	3,60	4,27	4,40	4,23	3,55	4,29	4,29
4,55	4,50	5,00	4,40	4,75	4,18	3,80	3,94	4,11	4,50	4,67	4,23
			4,00			4,20	4,00	3,80	4,00	5,00	2,00
5,00	4,93	4,67	4,67	4,63	4,60	4,50	4,78	4,63	4,80	4,33	4,89
			4,50	4,50	3,50					4,17	5,00
3,59	3,48	3,74	3,53	4,00	3,45	3,63	3,48	3,97	3,91	3,84	4,41
4,31	3,65	4,42	3,50	4,00	4,06	4,20	3,71	4,26	5,00	5,00	5,00
3,94	3,72	4,23	3,91	4,13	3,52	3,67	3,90	3,81	4,20	4,00	5,00
4,66	4,00	4,13	4,22	4,71	3,87	3,73	3,77	4,00	3,41	4,31	4,38
3,78	4,06	4,32	4,88	4,53	4,26						
5,00	4,89	5,00	4,09	5,00	3,23						
5,00	5,00	5,00	5,00	5,00	4,87		5,00	5,00	5,00		5,00
4,66	4,20	4,70	4,39	4,67	4,24	4,58	4,44	4,62	4,54	4,68	4,74
			4,41	4,63	3,81			5,00			
									4,25	3,72	4,59
4,38	4,13	4,43	4,26	4,46	4,01	4,21	4,22	4,34	4,37	4,45	4,53

Érettségi eredmények

	12. a				12. b				12. c			
tantárgyak	vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag		vizsgázók száma		átlag	
	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép	emelt	közép
magyar nyelv és irodalom	3	29	5,00	4,52	11	21	4,91	4,81	5	27	4,80	4,89
történelem	16	16	5,00	4,69	6	26	5,00	4,77	10	22	5,00	4,86
matematika	9	23	4,78	4,48	9	23	5,00	4,78	10	22	4,90	4,82
fizika	4	1	5,00	5,00	2	4	5,00	4,75	9		5,00	
kémia	1	2	5,00	5,00	1	1	5,00	4,00	3	1	5,00	4,00
biológia	2		5,00		4		5,00		9		5,00	
földrajz										3		5,00
angol	1	4	5,00	4,25	2	9	5,00	4,67	1	5	5,00	4,80
német		4		4,50		3		4,33				
francia	3		5,00		3	2	5,00	5,00		4		4,75
latin	4		5,00		5		5,00					
spanyol	1	3	5,00	4,00		1		4,00	3		5,00	
rajz és vizuális kultúra										2		4,50
orosz					6	1	4,50	4,00				
ének										1		5,00
informatika		4		3,75								
művészet-történet		3		4,67								
érettségi átlag			4,98	4,49			4,94	4,51			4,96	4,74

Versenyeredmények

[Szögletes zárójelben a felkészítő tanár neve olvasható]

Országos eredmények

OKTV

RÁCZ DÁNIEL (12. a)	magyar irodalom	8. helyezés	[Pentz Anna Mária]
MARCZEL MÁRTA (12. c)	spanyol nyelv	11. helyezés	[Éltető Katalin]
CZECZE GABRIELLA (11. b)	spanyol nyelv	14. helyezés	[Bogdán Krisztina]
SZABÓ PIROSKA (11. c)	spanyol nyelv	16. helyezés	[Éltető Katalin]
PANAJOTU MARKOSZ (12. c)	spanyol nyelv	19. helyezés	[Éltető Katalin]
HRINCZU LINDA (11. b)	francia nyelv	21. helyezés	[Domokos Katalin]
CZECZE GABRIELLA (11. b)	magyar irodalom	23. helyezés	[Bodó Márton]

ARANY DÁNIEL ORSZÁGOS MATEMATIKVERSENY

SISKA VERONIKA (9. a)	3. helyezett	[Veszprémi Ferenc]
SÜVEGH ESZTER (9. c)	döntőbe jutott	[Gombos Éva]

ORSZÁGOS SZILÁRD LEÓ FIZIKVERSENY

KOVÁCS NOÉMI (12. c)	18. helyezés	[Chikán Éva]
FARKAS GYÖRGY (12. b)	dicséret	[Chikán Éva]

VARGA TAMÁS ORSZÁGOS MATEMATIKVERSENY

KÉRI ZSÓFIA (8. c)	35. helyezés	[Csapodi Csaba]
NGUYEN KHAC HOAG (8. a)	50. helyezés	[Gombos Éva]

A POLGÁR AZ EURÓPAI DEMOKRÁCIÁBAN

című országos vetélkedőn 500 csapat közül 5. helyezést ért el iskolánk csapata: BATA ZSÓFIA (12. a), GAÁL MIKLÓS (11. b), SZÁNTÓ ZSOLT (10. a), RÁCZ DÁNIEL (12. a).
[Csapodi Zoltán]

SIMONYI ZSIGMOND KÁRPÁT-MEDENCEI HELYESÍRÁSI VERSENY

FÜZIK MÍRA (7. a) 8. helyezett az országos döntőben [Cserős Borbála]

LONDON BRIDGE ORSZÁGOS ANGOLVERSENY

(a 2004/2005-ös tanévben – a tavalyi eredmények helyesbítése)

SÜVEGH ESZTER (8. c)	2. helyezés	[Keleti Ilona]
WALTER BÁLINT (8. a)	3. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
DOSZPOD ZITA (8. a)	6. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]

LONDON BRIDGE ORSZÁGOS ANGOLVERSENY

(a 2005/2006-os tanévben)

JUHOS FANNI (7. c)	5. helyezés	[Szénásiné Steiner Rita]
OLAJOS BALÁZS (7. b)	8. helyezés	[Halmai Edit]
SZABÓ GYÖRGY (7. c)	10. helyezés	[Elekes Katalin]
ADAMIK DÓRA (7. c)	11. helyezés	[Elekes Katalin]

„TITOK” ORSZÁGOS ANGOL FELADATMEGOLDÓVERSENY

KOVÁCS BEÁTA (7. a) 9. helyezés [Halmai Edit]

UK QUIZ ORSZÁGOS ANGOL CSAPATVERSENY

FÖLDES BARBARA (9. b), LÁZÁR NÓRA (9. b), TEGZE BORBÁLA (9. b)
csapatban 3. helyezés [Szénásiné Steiner Rita]

AZ ISKOLA SZÍNJÁTSZÓ CSOPORTJA

a „Csak játék” című előadásával a XVII. Országos Diákszínjátszó Találkozóan ezüst oklevelet, a Budapest Amatőr Színjátszó Fesztiválon pedig „A színészi játék összhangjáért” különdíjat kapott. A színjátszó kör tagjai: DURUCKÓ LUCA, HORVÁTH VIKTÓRIA, KOVÁCS FANNI, KRAUSZ SARAH, MAGYAR ESZTER, SIMKÓ KITTI (8. a), CZIRÁKY VIKTÓRIA, KASSA ESZTER, PROKOP SUSANNE (8. c) [Bernát Csaba]

„CHATANGOLJUNK”

Az Oktatási Minisztérium és a British Council által rendezett versenyen a memoriter kategóriában Répás Zita (10. a) első helyezést ért el Sue Townsend: Adrian Mole's Secret Diary című naplóregényéből kiválasztott részlettel. [Eiben Ingeborg]

ORSZÁGOS SPANYOL NYELVŰ VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY

Szántó Szabina (10. c)	1. helyezett (szab. vál. próza kategóriában)	
	4. helyezett (kötelező próza kategóriában)	[Bogdán Krisztina]
Jánosi Nóra (10. b)	6. helyezett (szab. vál. próza kategóriában)	
	11. helyezett (kötelező próza kategóriában)	[Éltető Katalin]
Kőszegi Zsófia (9. a)	7. helyezett (szab. vál. próza kategóriában)	
	7. helyezett (kötelező próza kategóriában)	[Éltető Katalin]
Tolmácsi Regina (10. c)	7. helyezett (szab. vál. próza kategóriában)	
	5. helyezett (kötelező próza kategóriában)	[Bogdán Krisztina]
Kötél Tamás (9. c)	14. helyezett (szab. vál. próza kategóriában)	
	9. helyezett (kötelező próza kategóriában)	[Éltető Katalin]
Gulyás Levente (10. b)	7. helyezett (szab. vál. vers kategóriában)	
	15. helyezett (kötelező vers kategóriában)	[Éltető Katalin]

„LEGJOBB A VÍZBEN”

A Fővárosi Vízművek által 6-8. osztályos csapatok részére rendezett országos vetélkedő sorozaton első helyezést ért el iskolánk nyolcadik osztályos csapata. A döntőben a csapat tagjai a következők voltak: CZIRÁKY VIKTÓRIA, KÉRI ZSÓFIA, MÁRTON SIMON, PINTÁCSI DÁNIEL, PROKOP SUSANNE, TEMESVÁRI ORSOLYA, TÓTH ESZTER (8. c), FRIESEL ÉVA, KRAUSZ SARAH, HORVÁTH VIKTÓRIA (8. a)

[Schróth Ágnes és Kutrovác László]

ORSZÁGOS BRIDZS DIÁKOLIMPIA DÖNTŐJE

ERDŐS GÁBOR (10. b) – BODNÁR DOMONKOS (10. b)	7. helyezés
KERESZTURI GERGELY (10. b) – KERTAI MÁRK (10. b)	11. helyezés
MIHALOVITS ERVIN (10. b) – PÁSZTOR GÁBOR (10. b)	24. helyezés
[Mohay Péter és Szegedi Balázs]	

*Budapesti eredmények***KAZINCZY ORSZÁGOS SZÉPKIEJTÉSI VERSENY**

ZUBOVITS EVELIN (8. c)	budapesti 1. helyezés	[Juhászné Horváth Katalin]
------------------------	-----------------------	----------------------------

HERMANN OTTÓ ORSZÁGOS BIOLÓGIAVERSENY

TÓTH ESZTER (8. c)	VIII. kerületi 1. helyezett	[Faragó Norbert]
KÉRI ZSÓFIA (8. c)	VIII. kerületi 2. helyezett	[Faragó Norbert]

ORSZÁGOS IMPLÓM JÓZSEF HELYESÍRÁSI VERSENY

SÜVEGH ESZTER (9. c)	budapesti 14. helyezés	[Sasvári Márta]
----------------------	------------------------	-----------------

„MATEMATIKA HATÁROK NÉLKÜL”

9. c osztály	budapesti 15. helyezés	[Gombos Éva, Veszprémi Ferenc]
9. a osztály	budapesti 19. helyezés	[Kovács Károly, Veszprémi Ferenc]

*Iskolai eredmények***SIMONYI ZSIGMOND ÉS IMPLÓM JÓZSEF HELYESÍRÁSI
VERSENY (ISKOLAI FORDULÓ)**

7. oszt.	FÜZIK MIRA (7. a)	1. helyezett
8. oszt.	MAGYAR ESZTER (8. a)	1. helyezett
9-10. oszt.	SÜVEGH ESZTER (9. c)	1. helyezett
11-12. oszt.	MÁTÉFI DALMA (11. c)	1. helyezett

KAZINCZY SZÉPKIEJTÉSI VERSENY (ISKOLAI FORDULÓ)

7-8. oszt.	ZUBOVICS EVELIN (8. c)	1. helyezett
	SZÉMAN SZIDÓNIA (7. b)	2. helyezett
	HEVESI ILDIKÓ (8. a)	3. helyezett
9-12. oszt.	SZÁNTÓ SZABINA (10. c)	1. helyezett
	KLEIN ZSÓFIA (9. c)	2. helyezett
	SZILÁGYI CSENGE (10. a)	3. helyezett

VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY (ISKOLAI FORDULÓ)

FÜZIK MÍRA (7. a)	1. helyezés
TAKÁCS PÉTER (7. a)	2. helyezés
BÁLINT ESZTER (7. b)	2. helyezés
RÉTI CSABA (7. a)	3. helyezés

TÖRTÉNELEM HÁZIVERSENY

7. oszt.	GERGELY KRISTÓF (7. c)	1. helyezés
8. oszt.	KÉRI ZSÓFIA (8. c)	1. helyezés
9. oszt.	HORVÁTH DÁNEIL (9. c)	1. helyezés

ISKOLAI ANGOL MŰFORDÍTÁSI VERSENY

7-9. évfolyam (kezdők)	KOVÁCS VERA (9. c)	1. helyezett
	KENESEI ZSANETT (7. a)	2. helyezett
	LITVÁNI LILLA (9. c)	3. helyezett
7. évfolyam	LENGYEL ZSANETT (7. c)	1. helyezett
	MOSONYI KRISZTINA (7. c)	2. helyezett
	SASVÁRI TUNGA (7. c)	3. helyezett
7-8. évfolyam	SEBESTYÉN DÁNIEL (8. a)	1. helyezett
	KOLOZSVÁRI ANNA (7. b)	2. helyezett
	ADAMIK DÓRA (7. c)	3. helyezett
9-10. évfolyam	KRIZSÁN RÉKA (10. c)	1. helyezett
	DARVAS ALEXANDRA (9. c)	dicséretben részesült
11-12. évfolyam	HÉRA ANNA (11. b)	1. helyezett
	BÁLIZS ANNA (11. b)	dicséretben részesült
	ROZGONYI DÁNIEL (11. a)	dicséretben részesült

ISKOLAI FRANCIA MŰFORDÍTÁSI VERSENY

RESZKETŐ TÍMEA (12. a)	1. helyezés
OBRITON MERCÉDESZ (12. a)	2. helyezés
FÜGEDI NÓRA (12. b)	3. helyezés

ISKOLAI NÉMET MŰFORDÍTÁSI VERSENY

kezdő kategória	HAMJÁSI DÁNIEL (11. b)	1. helyezett
haladó kategória	KÉZDI S. LÁSZLÓ (10. a)	1. helyezett
külön díj	FARKAS ANTAL (9. b)	
	ROSNER DÁNIEL (9. a)	

ISKOLAI SPANYOL MŰFORDÍTÁSI VERSENY

ROZGONYI DÁNIEL (11. a)	1. helyezett
PANAJOTU MARKOSZ (12. c)	2. helyezett
MARCZEL MÁRTA (12. c)	3. helyezett

Sporteredmények

ATLÉTIKA

KENESEI ZSANETT (7. a) főbb eredményei

300 méteres síkfutás	budapesti 1. helyezés
távolugrás	budapesti 2. helyezés
800 méteres síkfutás	nyílt német bajnokság 2. helyezés
távolugrás	nyílt német bajnokság 2. helyezés
serdülő országos összetett bajnokság	7. helyezés
távolugrás (megyei fedettpályás verseny)	1. helyezés

KOLOSSVÁRY ISTVÁN (12. a)

400 m síkfutás	diákolimpia	5. helyezés
800 m síkfutás	diákolimpia	2. helyezés

CURLING

A KISS ZSOLT, MAGYAR KRISTÓF, SZALAY ZSOLT és SZOMBATHELYI BENCE (11. a) alkotta csapat az őszi ifjúsági országos bajnokságon második, a tavaszi ifjúsági országos bajnokságon harmadik helyezést ért el.

DÍJLOVAGLÁS

KENESEI KRISZTINA (10. b) főbb eredményei

Középfokú tanintézetek országos bajnoksága	3. helyezés
Regionális bajnokságok országos döntője	3. helyezés
Ifjúsági országos bajnokság	csapatban 4. helyezés egyéni 8. helyezés

EVEZÉS

BÁNYAI ZITA (11. b) főbb eredményei

Budapest bajnokság (felnőtt)	1. helyezés
Országos bajnokság (felnőtt)	3. helyezés
Ifjúsági világbajnokság	13. helyezés
Budapest bajnokság (ifj.)	1. helyezés
Országos bajnokság (ifj.)	2. helyezés

KARDVÍVÁS

KAPOSI DOROTTYA (9. a) főbb eredményei

kadett országos bajnokság	7. helyezés
kadett országos diákolimpia	7. helyezés
junior országos diákolimpia	5. helyezés

KOSÁRLABDA

DIÁKOLIMPIA BUDAPESTI DÖNTŐ

iskolánk leánycsapata (VI. korcsoport)	2. helyezés
iskolánk fiúcsapata (V. korcsoport)	4. helyezés

TÁNC

RÉPÁS SZILVIA (8. b)

Budapest bajnokság	D jun. II. standard osztály	1. helyezés
	C jun. II. latin osztályban	2. helyezés

ÚSZÁS

SZUNYOGH ANDRÁS (8. b)

Országos bajnokság B kategória	gyorsúszás 3. helyezés
	mellúszás 7. helyezés

Végzős diákjaink iskolai kitüntetései

Trefort Ágoston emlékérem

KOLOSSVÁRY ISTVÁN (12. a)

FARKAS GYÖRGY (12. b)

KOVÁCS NOÉMI (12. c)

MARCZEL MÁRTA (12. c)

Trefort Ágoston emléklap

SZÁNTÓ LÍVIA (12. b)

CSEPELI DORINA (12. c)

RÁCZ DÁNIEL (12. a)

RESZKETŐ TÍMEA (12. a)

Kiemelkedő közösségi munkájáért

VÖRÖS DORINA (12. c)

ZILAI KRISZTINA (12. b)

BÁNHÉGYI MÁRTA LUCA (12. a)

Tompa József-díj

- I. SZIJÁRTÓ ANNA (10. a) Hogyan győznek meg minket a reklámok (178. o.)
- II. BESSENYEI DÁVID (10. a) A kőolaj avagy a fekete arany
BARTUS ISTVÁN (10. a) Fekete arany
- III. TEMESVÁRI ORSOLYA (8. c) Környezetvédelem a 24. órában

Az iskolanapi vetélkedő eredményei

Osztályok eredményei

csapat	pontszám	osztály pontszám
7. a / 1	80,5	172,5
7. a / 2	92	
7. b / 1	87	183
7. b / 2	96	
7. c / 1	85,5	176
7. c / 2	90,5	
8. a / 1	77	176
8. a / 2	99	
8. b / 1	69	136,5
8. b / 2	67,5	
8. c / 1	108,5	209,5
8. c / 2	101	
9. a / 1	82	167,5
9. a / 2	85,5	
9. b / 1	73,5	161
9. b / 2	87,5	
9. c / 1	75	91,5
9. c / 2	16,5	
10. a / 1	99,5	207,5
10. a / 2	108	
10. b / 1	104	191
10. b / 2	87	
10. c / 1	95	211
10. c / 2	116	
11. a / 1	94	176,5
11. a / 2	82,5	
11. b / 1	94	189,5
11. b / 2	95,5	
11. c / 1	77,5	153,5
11. c / 2	76	

Végeredmény

helyezés	osztály	pontszám
1.	10. c	211
2.	8. c	209,5
3.	10. a	207,5
4.	10. b	191
5.	11. b	189,5
6.	7. b	183
7.	11. a	176,5
8.	7. c	176
8.	8. a	176
9.	7. a	172,5
10.	9. a	167,5
11.	9. b	161
12.	11. c	153,5
13.	8. b	136,5
14.	9. c	91,5

A papírgyűjtés eredménye

Az összegyűjtött papírmennyiség (kg)

	ősszel	tavasszal	összesen	helyezés
7. a	651,5	827	1478,5	III
7. b	277	0	277	IX
7. c	1662	1948	3610	II
8. a	205	42	247	XI
8. b	908	348	1256	IV
8. c	3007,5	3491,5	6499	I
9. a	923	77	1000	VII
9. b	183	0	183	XIII
9. c	465	634	1099	VI
10. a	123	1029	1152	V
10. b	116,5	153,5	270	X
10. c	0	0	0	–
11. a	0	0	0	–
11. b	11,5	0	11,5	XVIII
11. c	115,5	0	115,5	XV
12. a	173	0	173	XIV
12. b	249	200,5	449,5	VIII
12. c	17,5	0	17,5	XVII
könyvtár	120	68	188	XII
tanárok	83	19	102	XVI
összesen	9291	8010,5	18129	

Az első helyezett jutalma minden évben egy tanítás nélküli nap, melyet a győztes osztály általában együtt tölt el.

A sportnap eredményei

SÚLYLÖKÉS

7–8. évfolyam (leány)	1.	Kacsó Fanni	7. a	6,9 m
	2.	Kovács Beáta	7. a	5,5 m
	3.	Balogh Patrícia	7. a	5,1 m
7–8. évfolyam (fiú)	1.	Dankházi Ádám	7. a	10,3 m
	2.	Petri Dominik	7. b	9,4 m
	3.	Fodor Péter	8. c	8,8 m
9–11. évfolyam (leány)	1.	Sternád Anita	10. b	7,6 m
	2.	Kiss Laura	11. b	7,4 m
	3.	Bányai Zita	11. b	7,3 m
9–11. évfolyam (fiú)	1.	Vidakovich Mihály	11. c	13,7 m
	2.	Tótfalusi Dávid	11. c	13,4 m
	3.	Imeli Áron	11. c	13,2 m

SZIGETKÖR

7–8. évfolyam (leány)	1.	Kovács Beáta	7. a	26:40
	2.	Varga Boglárka	7. a	31:06
	3.	Kéri Zsófia	8. c	32:20
7–8. évfolyam (fiú)	1.	Sebesi Tamás	8. c	21:03
	2.	Vígh Balázs	8. c	25:40
	3.	Földes Péter	7. c	26:23
9–11. évfolyam (leány)	1.	Erdélyi Fruzsina	11. c	29:11
	2.	Kaposi Dorottya	9. a	34:14
	3.	Vogronics Sára	9. a	36:40
9–11. évfolyam (fiú)	1.	Szalay Zsolt	11. a	21:02
	2.	Újvári Máté	11. b	21:51
	3.	Rózsa László	11. a	22:12

KISLABDAHAJÍTÁS

7–8. évfolyam (fiú)	1–2. Paukovits András	8. a	43 m
	1–2. Paár Marcell	8. b	43 m
	3. Herczeg András	7. c	41 m
7–8. évfolyam (leány)	1–3. Pallai Orsolya	7. a	32 m
	1–3. Misák Zsófia	8. a	32 m
	1–3. Kiss Marina	8. c	32 m
9–11. évfolyam (leány)	1. Lázár Nóra	9. b	36 m
	2. Kiss Laura	11. b	35 m
	3. Horváth Fruzsina	9. c	34 m
9–11. évfolyam (fiú)	1. Rajkai Tamás	9. b	61 m
	2. Stabel Ferenc	11. a	60 m
	3. Faludi Zsolt	9. b	57 m

600 M SÍKFUTÁS

7–8. évfolyam (leány)	1. Tungli Katalin	8. c	1:54
	2. Kenesei Zsanett	7. a	1:55
	3. Forgó Regina	8. c	2:07
9–11. évfolyam (leány)	1. Antoni Luca	9. b	1:40
	2. Magyar Anna	9. a	1:58
	3. Szekeres Eszter	11. c	2:03

800 M SÍKFUTÁS

7–8. évfolyam (fiú)	1. Szunyogh András	8. b	2:26
	2. Sebesi Tamás	8. c	2:27
9–11. évfolyam (fiú)	1. Kézdi László	10. a	2:16
	2. Hajmási Dániel	11. b	2:25
	3. Mihalovits Ervin	10. b	2:26

VÁLTÓFUTÁS (10×100 M)

7–8. évfolyam	1. 8. b osztály
	2. 7. a osztály
9–11. évfolyam	1. 11. c osztály
	2. 9. a osztály

TÁVOLUGRÁS

7–8. évfolyam (leány)	1.	Tungli Katalin	8. c	4,85 m
	2.	Kenesei Zsanett	7. a	4,82 m
	3.	Kiss Marina	8. c	3,83 m
7–8. évfolyam (fiú)	1.	Csáthy Barnabás	8. c	4,50 m
	2.	Nguyen Khac Hoang	8. a	4,20 m
	3.	Takács Péter	7. a	4,17 m
9–11. évfolyam (leány)	1.	Lánszki Csenge	9. b	3,90 m
	2.	Király Orsolya	9. b	3,30 m
9–11. évfolyam (fiú)	1.	Pásztor Gábor	10. b	5,20 m
	2.	Hetényi Dániel	9. a	4,80 m
	3.	Erdős Gábor	10. b	4,77 m

MAGASUGRÁS

7–8. évfolyam (leány)	1.	Ható Réka	8. a	130 cm
7–8. évfolyam (fiú)	1.	Sebestyén Dániel	8. a	150 cm
9–11. évfolyam (fiú)	1.	Bereczky Ádám	11. b	162 cm
	2–3.	Várnai Bálint	11. c	160 cm
	2–3.	Hetényi Dániel	9. a	160 cm

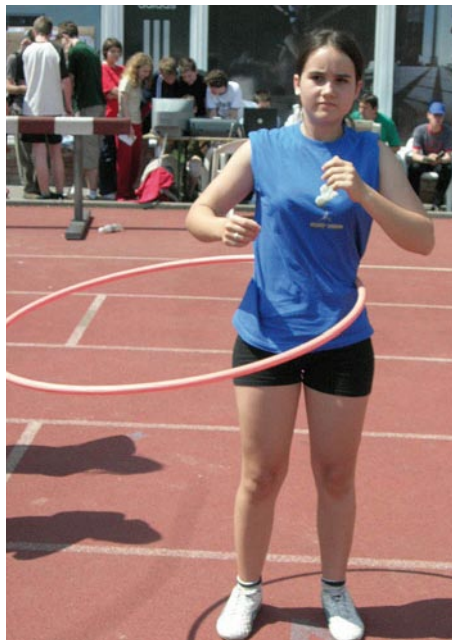
MEDICINLABDA VETÉS

7–8. évfolyam (fiú)	1.	Fodor Péter	8. c	8,55 m
	2.	Nguyen Khac Hoang	8. a	8,10 m
	3.	Hajimichael Ádám	8. a	7,95 m
7–8. évfolyam (leány)	1.	Várhalmi Borbála	8. a	9,20 m
	2.	Kacsó Fanni	7. a	8,70 m
	3.	Végh Tímea	8. a	8,25 m
9–11. évfolyam (fiú)	1.	Imeli Áron	11. c	11,45 m
	2.	Sikari Balázs	11. b	11,30 m
	3.	Kézdi S. László	10. a	11,00 m
9–11. évfolyam (fiú)	1.	Bányai Zita	11. b	11,60 m
	2.	Faludi Andrea	11. a	8,75 m
	3.	Bagoly Anna	10. c	8,65 m

A sportnap összesített eredménye

1.	7. a osztály	197 pont
2.	8. c osztály	186 pont
3.	9. a osztály	171 pont
4.	8. a osztály	155 pont
5.	11. b osztály	145 pont
6.	8. b osztály	119 pont
7.	11. c osztály	111 pont
8.	7. b osztály	103 pont
9.	9. b osztály	98 pont
10.	11. a osztály	94 pont
11.	10. b osztály	85 pont
12.	7. c osztály	76 pont
13.	9. c osztály	46 pont
14.	10. c osztály	45 pont
15.	10. a osztály	16 pont

Diákszínhátszó fesztivál

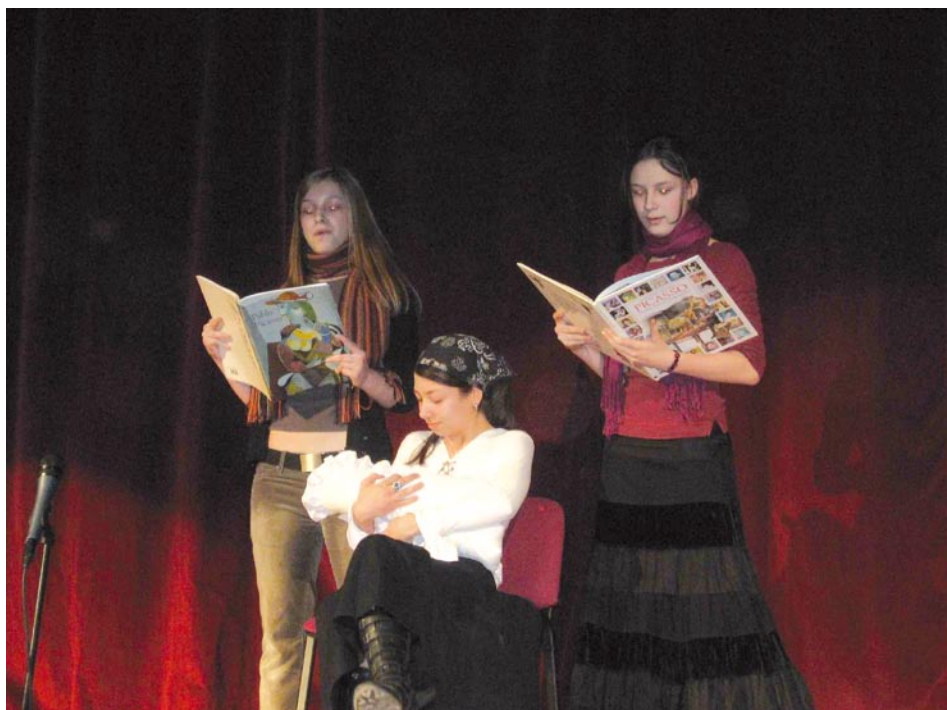
Ebben a tanévben Bodó Márton tanár úr szervezésében 2006. március 14-én délután a Radnóti Gimnázium dísztermében nyolcadik alkalommal rendeztük meg az osztályszínpadok vetélkedőjét.

A következő színdarabokat láthattuk:

7. a osztály Petőfi Sándor: *A helység kalapácsa* rendező: Cserős Borbála
8. c osztály Picasso kalandjai rendező: Juhászné Horváth Katalin
8. b osztály Vörösmarty Mihály: *A fátyol Titka* rendező: Bodó Márton
- Nyolcadikos színhátszó Agatha Christie: *A tíz kicsi néger* rendező: Bernát Csaba
10. a osztály Molnár Ferenc: *Az ibolya* rendező: Csapodi Csaba
11. c osztály János vitéz, vagy amit akartok rendezők: Bognár B., Herédi J. (11. c)
12. b osztály Vasary János: *Hazudj igazat* rendező: Farkas György (12. b)

A zsűri értékelése alapján:

A legjobb előadás	12. b (Vasary János: Hazudj igazat)
Második helyezett	10. a (Molnár Ferenc: Az ibolya)
Harmadik helyezett	11. c (János vitéz, vagy amit akartok)
A legjobb férfi szereplő:	Farkas György (12. b)
A legjobb rendező:	Farkas György (12. b)
A legjobb női szereplő:	Szilágyi Csenge (10. a)
A legjobb díszlet:	Vasary János: Hazudj igazat (12. b)
A legjobb epizodista:	Szántó Lívía (12. b)
Benjamin-díj:	Bárdits Éva (7. a) és Czirák Viktória (8. c)

Az akrosztikon-író verseny eredményei

Felhívás a versenyre:

Imhol a feladat:
Vízről szóljon minden
Ódátok mostan!
Vizekről ezennel
Ígéretesen dalt
Zengedezzetek!

Magyar nyelvű versek

- I. helyezett: PÁPAI LŐRINC (7. a)
II. helyezett: KESZTHELYI BOGLÁRKA (7. a)
III. helyezett: BOLDIZSÁR CÉLIA (7. a) és RÉTI CSABA (7. a)

Angol nyelvű versek

- I. helyezett: SZÖLLŐSI ZSÓFIA (7. a)
II. helyezett: VÁGÓ MARGIT (10. c)
III. helyezett: BODNÁR DOMONKOS (10. b)

Német nyelvű versek (7. osztálytól tanulók)

- I. helyezett: NÉMETH LUCA (8. c)
II. helyezett: TUNGLI KATALIN (8. c)
III. helyezett: MAJOR ZSÓFIA (9. a)

Német nyelvű versek (9. osztálytól tanulók)

- I. helyezett: MONORI ANDREA (10. a)
különdíj: FARKAS ANTAL (9. b)
különdíj: ROSNER DÁNIEL (9. a)

Spanyol nyelvű versek

- I. helyezett: SZŰCS ÁDÁM (12. c)

BESZÁMOLÓK

Ötvenkét németes Bécsben

(2005. december 17.)

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy csapat: a Trefortba felvételt nyert gyerekek köre. Még nagyon kis csöppségek voltak, mikor bejutottak, de az idő múlásával szépen felcseperedtek. Nagyon okosak is voltak, lassan már a második nyelvet is elkezdték tanulni, ki-ki, amit szeretett (vagy nem szeretett) volna. A németet választó gyerekek ritka szerencsések voltak, egy-két hónap nyelvtanulás után már indulhattak is egy egy-napos bécsi kirándulásra.

Hideg téli napon történt, a napkelte után nem is sokkal, hogy a gyerkőcök felszálltak a buszra, célpontul Ausztriát tűzték ki. Rendületlenül száguldoztak az autópályákon, szinte megállíthatatlanok voltak. A buszon nagyon jól érezték magukat, sokat fényképezték egymást, megörökítették a vidám pillanatokat, valamint több sorozat kép készült Kajmádi tanárnő ennivalóan édes gyerkőceiről, Marciról és Misiről is.

Mikor megérkeztek, csoportokba rendeződtek aszerint, hogy ki hova megy (a beosztás már előzetesen megtörtént feliratkozással), miközben mindenki körbe-körbe tekintgetett, hova is került. A látvány persze nagyon vonzó volt, az a sok szép havas háztető... Minden olyan, akár a mesékben.

Elsőként mindenki megtekintett egy arany káposztára hasonlító kupolát, mert szép volt, és úgyis útba esett. Ezután néhányan a bolhapiacon alkudozhattak néhány ócska, vagy nem is olyan ócska holmiért, természetesen németül, de volt, aki pénzét inkább étvágya csillapítására fordította. Ezen fagyasztó sétálgatás után sokan a Leopold Múzeumban olvadhattak fel mind testileg, mind „művészileg”, minthogy csodásabbnál csodásabb képeket és tárgyakat tekinthettek meg. Mikor már mindenkinek sajgott a lába, az előcsarnokban gyülekeztünk, hogy ismét elinduljunk, mégpedig valami hangulatos kis kávézóba. Útközben még megcsodáltunk két múzeumot, ezeket sajnos csak kívülről. Kicsit nagyobb kávéházat ilyen havas, hideg időben nehéz volt találni, bejártunk hetedhét országot, eljutottunk az Óperenciás-tengeren túlra is, de sehol egy kávéház, ahol ülőhely lett volna. Itt néhányan felhagytak a kereséssel, úgy döntöttek, hogy inkább körülnéznek a híres adventi-vásáron és isznak egy Kinderpunch-ot, hogy ne fagyjanak teljesen át, néhány bátor vitéz azonban hősiesen kitartott a jó meleg kávéház mellett...

Hogy találtak-e végül, arról majd a következő epizódban... Legyetek jók, álmodjatok szépeket, gyerekek.

„Tanulság”: ha jók vagytok, és kitartóan tanultok, még ilyenben is részetek lehet! És persze ezúton is köszönjük a némettanároknak, hogy megszervezték és kiviteleztek nekünk ezt az utat! Danke schön!

RÉTALLÉR ANDREA (9. a)

Spanyol diákcsere

(2006. január 28. – február 3.)

A 2005/2006-os tanévben, sok próbálkozás és hosszas partneriskola-keresés után első ízben jött létre diákcsere a Trefort és egy spanyol iskola között. A Madrid közeli Fuenlabrada helység egyik intézménye, a családi hangulatú Colegio Lazarillo de Tormes iskola tanulói és tanárai fogadták vállalkozó kedvű diákjainkat, akik 2006. január 28. és február 3-a között tapasztalhatták meg a spanyol családok vendégszeretétét, gondoskodását és a spanyol kortársaik mindennapjait.

A program gazdag és változatos volt: Fuenlabrada nevezetességein kívül megtekintettük Madridban a Királyi Palotát, a Prado Múzeumot, a Reina Sofía Modern Művészetek Múzeumát, sétáltunk a belváros hangulatos utcáin, kirándultunk az El Escorialba és egy csodálatos napot töltöttünk Toledóban is. Mindemellett bőven nyílt alkalom nyelvgyakorlásra, ismerkedésre, tartalmas kikapcsolódásra. A spanyol diákok június 15. és 22-e között látogattak Budapestre.

BOGDÁN KRISZTINA, szervező tanár

Spanyolország, Madrid, Fuenlabrada

Akkor most belevágok a közepébe: nem mesélem el, hogy egy hónappal az indulás előtt változott egy pár dolog, és az utat sem mesélem el, mert milyen érdekességeket lehetne mesélni egy szokványos repülőútról... Szóval megérkeztünk Madrid repterére, mindenki pontosan 20+6 kg-os csomagokkal megrakodva, amelyeket még éppen felvihettük a gépre. Egy kis izgalommal és enyhe pánikhangulattal haladtunk a kijárat felé. Ugrálva, ordítózva fogadtak minket a félhosszú zselézett hajú fiúk nyalókával a szájukban, a lányokat pedig a szintén zselés, illetve hajhabbal telefújtt hajú lányok, ők lazán, rágógumival. Első mondataink a tipikus „Hola, ¿Que tal? Muy bien!” kifejezések-ből épültek fel. Rájöttünk, hogy félévi spanyoltanulás után nehezen fogunk boldogulni, és nem is tévedtünk nagyot... Persze ez csak a kilencedikesekre vonatkozik, hiszen a felsőbbévesek jól elbeszélgettek már az első perctől kezdve.

Nos, az első két napunk az ismerkedés jegyében telt, körbejártuk Fuenlabradát, bandákba csapódtunk. Ez azt jelenti, hogy lehívták egymást a spanyolok, 20-30 fős csapatokban mászkáltunk parkról-parkra, mivel jöttek a nem megbízható figurák, akik előszeretettel lopnak is... Szóval második nap este elmentünk egy diszkóba, nem rész-

letezem, mert túl hosszú lenne. Mindenesetre ekkora diszkót keveset találunk Magyarországon. Harmadik nap megindult a program, jól szervezetten, mindent időben sikerült megtalálnunk, megnéznünk, bejárnunk. Sok helyen jártunk, említésre méltó a La Reina Sófia Museum, amelynek tárlata a modern művészeteket foglalja össze. (A legismertebb kép Picasso Guernicája.)

Másnap a Királyi Palota jött, ami gyönyörű volt és mindenkit lenyűgözött. Séta a híres főtéren, majd megálltunk pár órára a Plaza Mayoron. Vásárlási lehetőségek akadtak bőven, nem volt hiány a tipikus spanyol ételeket árusító helyekben sem. A következő napi utazás fő célja az El Escorial volt, ami a leghíresebb barokk épület. Hát ezt is mindenki tátott szájjal bámulta... A hegyről a kilátás, a kert, a könyvtár és maga a palota látványa mindenkit ámulatba ejtett. Bőven volt szabad program is, a Santiago Bernabeut nézték meg páran, a Real Madrid-rajongók itt kiélhették a vágyaikat. Mi bejártuk Madrid belvárosát, a Retiro Parkot és a Szabdság kapuját. Majd a séta után megnéztük a Pradót, Éltesítő tanárnő kalauzolt minket végig, az ő vezetésével sikerült a híres képeket megnéznünk. Nem hagytunk ki egyet sem Goya, Velazquez és Bosch képeiből sem. Meglátogattuk a macit, aki igazi nevén El oso y el madrono, ez annyit tesz, hogy medve az eperfával. Egy szobor, Madrid egyik jelképe a sok közül. Az utolsó napra maradt Toledo, lenyűgöző kicsi városka, hangulatos szűk utcákkal és a hatalmas katedrálissal, ahova melleleg 5 euro volt a belépő, de persze megérte. Megnéztünk még egy zsinagógát és egy kolostort is. Majd szabadprogram, vásárlás, ebéd és hatalmas séták következtek.

Nos, összefoglalva, remek kirándulás volt, egy aktív és összetartó csoporttal és két segítőkész kíséretanárral, és persze Leandróval, a spanyol tanárral, aki megérne egy külön cikket. Majd keserves búcsú a családoktól, a reptér felé a buszon teljesen kiment a fejünkből, hogy épp hazafelé tartunk... Aztán a reptéren a sírás közben döbrentünk csak rá, hogy mennyire megszerettük a spanyolokat, és mennyire hiányozni fog minden.

Remek barátságok szövődtek, kaptunk visszahívásokat a nyárra vonatkozólag, illetve egy második családot, amely Spanyolországban bármikor segítőkészen vár ránk...

KÁRPÁTI PÉTER (9. a)

Genfi diákcsere,

avagy Genfből Budapestre és vissza

(2006. április 2–9.)

ELŐZMÉNYEK

Eva Michel (született Nagy Éva) az ELTE Trefort Ágoston (akkori nevén Ságvári Endre) Gyakorlóiskola diákjaként érettségizett 1972-ben, az egyetemet már Genfben végezte francia, általános nyelvészet és spanyol szakon, jelenleg pedig a genfi Collège de Saussure igazgatótanácsának tagja, spanyoltanár. 2005 nyarán jelentkezik, hogy iskolai cserekapcsolatot szeretne létesíteni volt gimnáziumával.

Tárt karokkal fogadjuk!

BUDAPESTEN

ÁPRILIS 2. VASÁRNAP

A genfi csoport 21 diákkal és a két kísérőtanárral – Eva Michellel és Mariella Mangeat-val – megérkezik Ferihegyre. Családi program (Állatkert, Váci utca...) Árvíz. Már ekkor aggodunk, mi lesz a szombat estére tervezett dunai sétahajós búcsúvacsorával...

ÁPRILIS 3. HÉTFŐ

Délelőtt iskolalátogatás a Trefortban. Francia nyelvű igazgatói köszöntő, majd a könyvtárban a svájci diákok csendes ámulata a 18. századi könyvek láttán. Többé-kevésbé interaktív óralátogatások. Délután francia és magyar nyelvű idegenvezetés a zsidó-negyedben. Mindkét csoport előzetesen elolvasta, ill. a svájciak irodalomórán feldolgozták Kertész Imre *Sorstalanság* (*Être sans destin*) c. regényét, sőt a Nobel-díjas íróval dedikáltatjuk is a példányainkat. Megtekintjük a Zsidó Múzeumot, a Dohány utcai zsinagógát, és sétálunk a zsidó-negyedben. Francia nyelvű idegenvezetőnk igazi profi: érdekes történelmi és kulturális adalékokkal gazdagítja a magyarázatot, nem mellékesen pedig a közös hangot is megtalálja a svájci diákcsoporttal. Egyébként gondolatolvasó is a mi idegenvezetőnk: két világhírű magyar író ajánl a svájci csoport figyelmébe: Kertész Imrét és Kristóf Ágotát, vagy ahogy Svájcban és a nagyvilágban jobban ismerik, Agota Kristofot. Mit ad Isten, ez utóbbi szerző regényeit, A nagy füzetet (*Le grand cahier*) és a Tegnap (*Hier*) egy részletét a magyar csoport dolgozta fel franciául...

A kétórás séta vége felé az egykori gettó bejáratánál megállunk Carl Lutz svájci diplomata emlékművénél. A genfi diákok honfitársa 1942 és 1945 között képviselte

hazáját Budapesten, és hivatali hatáskörét messze túllépve, gyakran élete kockáztatásával hatvankétezer budapesti zsidót mentett meg a biztos haláltól.

ÁPRILIS 4. KEDD

Reggel francia nyelvű idegenvezetés a Parlamentben, majd szabadprogram, mivel a tervezett margitszigeti pikniket elmosta az árvíz. Estig, a lendületes szervezőmunka eredményeképpen végül sikerül francia feliratos magyar filmhez jutnunk, így nézzük meg a fizika előadóban rendezett házivetítésen a Valami Amerikát. Tomboló siker: a magyarok kórusban éneklik a film betétdalait, a svájciaknak is tetszik...

ÁPRILIS 5. SZERDA

Szentendre. A hét mélypontja. Nem elég az árvíz, még hideg is van (Hej, Dunáról fúj a szél...). Reggel, még indulás előtt felvetem a kérdést néhány genfi diáknak, lenne-e kedvük kimenni a gátakra homokot lapátolni? Lelkesek, de az életre szóló élmény sajnos nem fog valóra válni. Dél előtt a Skanzenben Zsolnay Orsolya francia-néprajz

szakos hallgató már a következő évi trefortos tanítási gyakorlatára készül: francia nyelvű játékos idegenvezetést tart vetélkedővel, daltanítással. Délután hosszantartó felmелеgedés a Szamos Cukrászdában, Kovács Margit Múzeum, városnézés. Hogy végül miért is nem volt a svájci-magyar csapat legény a gáton? Biztonsági őrök védték a tölteseket. Meg persze kutya hideg is volt.

ÁPRILIS 6. CSÜTÖRTÖK

A Nemzeti Galéria állandó kiállítását interaktív francia nyelvű idegenvezetéssel nézzük végig – ez egyben afféle történelemóra is a svájci csoportnak Magyarország történelméből –, majd a Mátyás templomban Gál Kinga francia szakos tanárjelölt (egyben idegenvezető) francia nyelvű vezetést tart a csoportnak. Délután intenzív kikapcsolódás a Széchenyi fürdőben. Sokak szerint ez a hét csúcspontja – erős versenyben a Trófea étteremben tartott búcsúvacsorával...

ÁPRILIS 7. PÉNTEK

Egész napos kirándulás Egerbe. A Várban a francia nyelvű idegenvezető karját törte, ezért munkaképtelen. Hiányában Szunyogh Kata volt francia szakos tanárjelölt tolmácsolja a magyar idegenvezető történelmi ismertetőjét. A svájci diákok nagyon megdicsérik, mert csak az ágyúgolyóbist nem fordítja tökéletes pontossággal. Bár több genfi fiú az előzetes figyelmeztetés ellenére „egyszál” pólóban merészkedik le a kazamatákba, lent a kinti napsütés ellenére még igencsak hideg van. Este majdnem sikeres búcsú-buli (Philippe Kohler mobiltelefonja szőren-szálán eltűnik...).

ÁPRILIS 8. SZOMBAT

Elvileg családi program, valójában séta és bringóhintózás az árvíz után végre megnyitott Margitszigeten. Ragyogó napsütés, vattacukros jókedv egészen addig a pillanatig, amíg egy bringóhintó teljes súlyával (6 svájci és magyar lánnyal) át nem hajt Laurie Lacour földre ejtett digitális fényképezőgépén... Este az árvíz miatt elmaradt dunai hajókirándulás helyett búcsúvacsora a Trófea étteremben. A genfi csoport egybehangzó véleménye szerint a magyarok igen nagyétkűek, ők maguk pedig soha ennyit még nem ettek. Sőt! Van olyan svájci diák is, aki itt kapja élete legtöbb születésnap tortáját, egy héten belül már a negyediket...

ÁPRILIS 9. VASÁRNAP

A gazdag programtól és főleg az esti buliktól végsőkéig kimerült svájci csoport hazaindul. A repülőtéren néhányan még pár könnycseppet is elmorzsolnak a szemük sarkában. Az őszi genfi viszontlátásig marad az e-mailezés és az MSN.

GONDA ZITA

Magyar diákok a Loire mentén

(2006. április 7–15.)

Tavasszal 19 kilencedikes és tizedikes diákkal, egy francia szakos volt trefortossal, Su-bival elutaztunk egy Tours melletti francia kisvárosba, ahol a francia családok nagy szeretettel fogadták a messziről jött vendégeket. Családtagként élhettünk velük több, mint egy hétig, és megismerhettük a családi és az iskolai élet mindennapjait.

Mi minden történt? Volt sok kirándulás a francia történelem ragyogó korszakát idéző Loire menti kastélyokba, voltunk hangszerkészítő műhelyben, fogadáson az iskolában, részt vettünk tanítási órákon (matekból, rajzból, angolból és persze franciából csillogtunk...), ebédeltünk az iskolai menzán, buszoztunk iskolabusszal...

Végigügettünk Párizson Monsieur Lavaud tempójában, hajóztunk a Szajnán, egy moziünnep keretében megnéztünk néhány filmet, sok finom francia ételt kipróbáltunk, és összehasonlíhattuk a francia és a magyar „meki” ételkülönlegességeit...

A legnagyobb élmény talán mégis az ismerkedés volt – egymással, vendéglátóinkkal, a francia nyelvvel és szokásokkal.

2006. októberében várjuk a francia diákokat Budapesten, és reméljük, hogy ők is nagyon jól fogják magukat itt érezni velünk. Ez a diákcseré igen hosszú múltra tekint vissza. 1989 tavaszán érkezett a Trefortba (az akkori Ságváriba) először diákcsoport ebből az iskolából. Akkor a francia forradalom 200. évfordulóját ünnepeltük itt együtt. 2009-re tervezünk egy nagy közös találkozót Franciaországban, ahova meghívjuk azokat is, akik 20 éve részt vettek az első ilyen diákcserén.

KOVÁCS ÁGNES

Szántó Livia (12. b) ballagási beszéde

(2006. május 5.)

Ballagás... mostanában, az érettségi után a második legnagyobb gyakorisággal előforduló szó. Már olyan sokszor és sokféle hangsúllyal ismételtgettük – néha mint valami vadászat előtti törzsi ének, máskor mint egy zsolozsma hangzik föl. Kicsit értelmetlen-né vált, kicsit elvesztettük a jelentését – akkor talán vizsgáljuk meg, ha már mostanában úgyis ez a 'vizsgálat' a divat az ÉLETben, ami felé tartunk. Ez a momentum rögtön magyarázatra szorul. Főképp a szülőkhöz intézném: tévedés azt hinni, hogy épp most lépünk ki az ÉLETbe, mi már hozzátetőleg tizennyolc éve benne vagyunk!

Mindenek előtt tisztázzuk: ki ballag? Értelmetlennek tűnik a kérdés, de jobb, ha kételkedem (kételkedem – így az ismert Descartes-tétel alapján az életben leélt tizennyolc évem hivatalos igazolást nyert). Tehát: ki ballag? Balga kérdés, természetesen. Te, meg ez a sok ember virággal – mutatnának ránk. De ez mégsem olyan egyértelmű.

Végzősként én is elég közelinek érzem a 2000-es évet, amikor hetedikes létemre még csak értetlenül pislogtam a 'spenót' kifejezésre, amivel a zöldben pompázó tornatermet illetik itt nálunk, a Trefortban. Talán közelebbinek tűnnek a kezdetek, mint maguknak a jelenlegi hetedikeseknek – de tizenkettedikben ez már csak így megy. Ha jobban megnézem, minden évre jut pislogás. Tizenkettedikben példának okáért a ballagás miatt. Kicsit olyan ez, mintha hatot pislogna az ember, és itt állna szemben a tanáraival, szüleivel és diáktársaival, mint 'ballagó'.

De tulajdonképpen nem mi ballagunk. Hogy a biztos siker érdekében Nobel-díjas írónkra utaljak: mi inkább csak lépünk. Az iskola az, ami ballag – kiballag alólunk. Mi csak lépünk, magunk alá gyűrve a feleléseket, a negyvenöt percek, a májkrémes szendvicseket... és a sok gyűrítés közben átpislogjuk magunkat a 'ballagáson' és remélhetőleg az érettségien is, ütközésmentesen.

Mi a ballagás? A ballagás búcsú. Egyrésztől búcsú az iskola épületétől. A titkos zugok közül csak kettőt említenék: a pincebeli félig megásott alagutat a hajdani izsáki felé, illetve a megfelelő módon elrejtett felvonót – mert igen, van lift az iskolában! Ez a jövő évi verébavatás egyik kérdése is lehetne, úgyhogy ne szóljatok róla senkinek. Aztán búcsúzunk az alsóbb évfolyamoktól. Hozzánk legközelebb (mindenféle szempontból) talán a tizenegyedikes évfolyam áll, akik gimnáziumi tanulmányaikat 2001-ben, már az új évezredben kezdték, de remélhetőleg nem feledik majd a régebbi korok értékeit sem. Sok mindent hagyunk itt nektek, pontosabban sok mindent magatokkal visztek ballagásotok során (mint már említettem, nem mi ballagunk): a zászlót, tesi cuccok tömkellegét, a félig megásott folyosót (folytatni kell!), a Trefort szellemet – aki

az iskola falai között kísért a szünetekben éppúgy, mint az órákon, és itt hagyjuk a büfében megüresedett helyeket is.

Másfelől búcsúzunk tanárainktól is, akik többek makacs tiltakozása ellenére a tanítás mellett neveltek is! A legtöbb esetben kellő iróniával és humorral, szigorúan, de emberségesen. Ezt a munkát, ami olykor fárasztó, olykor mulatságos pillanatokot szerez, máskor valódi elégedettséget és büszkeséget, nehéz megköszönni. Nehéz megtalálni azokat az őszinte kifejezéseket, melyek nem tűnnek sem patetikusnak, sem elcsépeltnak, sem körelességszerűnek. Azt hiszem, a tanáraink, akik bennünket neveltek, nagyon jól tudják, hogy mit adtak a tarisznyánkba, hogy mit köszönhetünk nekik, és ezzel többé-kevésbé mi is tisztában vagyunk vagy legalább is leszünk. A nevelés lélekben folyt, a hálát is itt érezzük – magánügy, ne hivalkodjunk vele! Csak tisztán, érthetően és egyszerűen köszönjük meg! Köszönjük meg az időnek is, hogy így alánk hullámozt, köszönjük mindenkinek, hogy magunk alá gyűrhattük.

Végül pedig indítványozom a ránk vonatkozó 'ballagó' kifejezés lecserélését a 'lépő' elnevezésre – ennek fényében eddig is léptünk, most pedig lelépünk az iskolából (bár ezt már máskor is megtettük...). Köztünk a jövő tudósai, üzletemberei, tanárai és kocsmárosai – lépéstől függően. Azt hiszem, ha húsz év múlva összefutunk a Szentkirályi utcában, nem az lesz a fontos, hogy éppen ki melyik épületből lépett ki, hanem az, hogy kellő elhivatottsággal és becsülettel végezzük majd munkánkat és ne csak magunk alá gyűrjük az időt és az életet, hanem lépünk úgy és arra, amerre tehetségünk és tudásunk engedi. Az továbbá, hogy hozzunk létre olyan dolgokat (akár megfoghatót, akár elvontat), melyekhez büszkén adjuk majd nevünket.

A most végző évfolyam nevében, boldogan, integetve búcsúzom az alólunk kiballagó iskolától, az elballagó tanárainktól, a kedves ballagó diáktársaktól, és elkezdem a tehetségünk és tudásunk szerinti lépéseket.

Nyelvtanulással egybekötött nyaralás Spanyolországban

(2006. május 26. – június 7.)

Spanyolország...hát igen. Tiszta kék ég, meleg, tenger, nyelv. Ez már magában is remek, és mi ennek a többszörösét kaptuk. Tiszta kék eget, meleget, tengert, medencét, ping-pongot, barátokat, a spanyol nyelv szeretetét és az utazás örömét.

2006. május 26. Reggel felszálltunk a buszra a „Kossuthosokkal” együtt, egy részükkel a későbbiekben nagyon jóban lettünk. A busz eléggé kényelmetlen volt, de kibírtuk rajta azt a 25-26 órát, amíg odaérünk... Végre! Gyönyörű táj, hullámozó tenger, friss levegő. Vacsorázás közben találkoztunk Jimmyvel, Lacibával, Gergővel és a többiekkel, akiknek ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a vacsoráért, a szállásért és egyáltalán azért, hogy ott lehettünk, ahol.

Hétfőn megismertük a spanyol tanárainkat, Edut, Dávidot, Guillermot. Minden nap voltak nyelvráink – amelyek során biztosan fejlődött kiejtésünk, szókincsünk – kivéve azokon a napokon, amelyekre városlátogatásokat szerveztek. Jártunk Barcelonában, ahol életem meghatározó pillanataiból begyűjtöttem párat, például azt a momentumot, amikor a buszból kilépve felpillantottam Gaudí Sagrada Famíliajának égbetörő csúcsaira, igaz az épületbe sajnos nem lehetett bemenni... A másik ilyen pillanat, bár az inkább pillanatok özöne volt, a Güell-park és annak kerámia padjai. Minden pillanatot úgysem tudok felsorolni, de Barrio Góticót még mindenképpen meg kell említenem, ahol a „szabadon a városban” órái alatt jártunk. Aztán voltunk még Montserrat-ban a hegyek tetején, Gironában zegzugos kis utcákban, Figuerresben a Dalí múzeumot látogattuk meg és Tossa de Marban, ahol általában bevásároltunk. A délutáni órákat fürdéssel, pingpongozással, ismerkedéssel töltöttük. Esténként fociztunk és a tengerparton beszélgettünk. A szállás nagyon jó volt, életemben nem hittem volna, hogy ilyen jókat lehet aludni egy sátorban, de mégiscsak... Az étkezések remek, családias légkörben zajlottak.

És végül, de nem utolsósorban szeretnénk kifejezni ezúton is hálánkat és köszönetünket Éltető Katalin tanárnőnek, aki az egész utat megszervezte nekünk és Kovács Lehel tanár úrnak, aki elkísért minket. Úgy vélem és remélem, sikerült igen jó és nagyon értékes kapcsolatot kialakítanunk mindkettejükkel.

Annak, aki idén nem tudott vagy nem akart eljönni, csak azt tudom javasolni, semmi esetre se hagyja ki jövőre, mert élete egyik legklasszabb élményéről csúszna le. Viva España!

ROZGONYI DÁNIEL (11. a)

Római kirándulás

(2006. június 23–27.)

Ritka szerencsés osztály vagyunk. Tavaly kalandos nomádos kenutúrában volt részünk, idén júniusban pedig a római olaszokat boldogíthattuk jelenlétünkkel. Mondják az embernek, hogy Rómába el kell menni, mert az valami csodálatos, azt látni kell, tehát mindenre fel voltunk készülve. Csak a legrosszabbra nem, de nem is volt szükség erre, hiszen valóban varázslatos egy hely.

Természetesen nem volt helye a csalódásnak, csak talán annyi illúziórombolásnak, hogy a híres Colosseumot itt-ott állványok csúfították. De kezdjük inkább az elejéről, Ferihegyről, vagy nem is innen. Ez a történet nem a repülésről szól, hanem a 9. a nyári osztálykirándulásáról. Szóval megérkeztünk az egyik fapados légitársaság gépével Rómába. Aki eddig még nem volt izgatott (akár a repülés, akár Olaszország miatt), az most biztosan azzá vált. Megkaptuk csomagjainkat, minden rendben ment. Felszálltunk a buszra, ami csak ránk várt, és elrobogtunk a szállásunkra. Útközben ujjal mutogattunk a pálmafákra és Hawaii-n éreztük magunkat (habár ott én még nem jártam, de sejtem, hogy Róma is van olyan szép, persze másért megy a két helyre az ember). A szálláson megkezdődik a vita (természetesen a lányok között), hogy mégis ki-kivel aludjon egy szobában (igen, nagyon fontos dolog, hogy kit halljunk horkolni), de ez a kérdés viszonylag hamar meg is oldódik – ilyenre még nem nagyon volt példa – ezt is bizonyára Róma váltotta ki belőlünk. No sebj, a szobákban pakolásunk kicsit, élvezzük a pihe-puha ágyat az ebédlőben való találkozásig. Visszük magunkkal „rómás” füzetünket, melyben még tanítási időben osztályfőnöki órán jegyzeteltük le a fontosabb tudnivalókat, történelmi dolgokat, térképeket ragasztgattunk és hasonlókat, ez a füzet többeknek (akik nem hányták el valahol) a mai napig megvan. Továbbá ebbe minden nap le kellett jegyezzünk 10 olasz szót, amit aznap tanultunk, élményeket és hasonló mókás dolgokat. Az ebédlőben meghallgatjuk az aznapi programot, persze csupa ismerősen csengő névvel. Tehát akkor menjünk is. Felülünk a metróra (ami persze jóval szebb a magyar metrónál, de ez várható volt), majd halk harmonikaszó csapja meg fülünket, mely egyre csak hangosodik – úgy látszik, itt ez megszokott, hisz minden olasz csak unott fejjel nézi a harmonikázást imitáló (ránézésre 10 éves) kisgyereket, amint egy pohárral koldul. Mit ne mondjak, nagyon hangulatos a metrón zótykölődni harmonikaszó kíséretében, ezért is adnak a tehetősebbek a mosolygós kislánynak néhány eurót, aki ezt pukedlizve – vagy valami olyasmi módon – meg is köszöni. A lányka hozzánk érve megcsodálta azokat az egyforma, szőrös, gumi anyagú játékszerű izéket, amelyeket a fél osztály egy kínai boltban szerzett be magának, és megpróbálta megtagadni. Ezt úgy akarta elérni, hogy szépen mosolygott Rozira, aki visszavigyorogva

megmutogatta a kislánynak, az elvette és félénken ennyit mondott: „grazie”, mindenki szakadt a nevetéstől. Az éjszakák is hasonló jó hangulatban teltek, főleg azért, mert nem volt takaródó, de hát ez persze alap, hogy táborban este is megy az élet, főleg az utolsó nap. Ekkor néhányan sétálgattak a kempingben, néhányan a játszótéren beszélgettek, a bárban ücsörögtek, de arra is volt példa, hogy aludtak. De nem csak éjjel, hanem nappal is rosszkodtunk kicsit, olyannyira, hogy még a rendőrség is kijött. Mit követtünk el? Valami olyat, ami valószínűleg mindenkinek a „szeretnék egyszer az életben” listáján szerepel: megfürödtünk egy szökőkútban. Ez először még csak az előző napi kis fröcsköléssel kezdődött, melyet már utána az „üvegből-kiöntős-gatyakihúzó-beleöntős” módszer követett. Tehát büszkélkedhetünk már ilyennel is.

Valószínűleg mindenkinek visszahúz a szíve Rómába, ezért a későbbiekben (mikor már jól megszédültük magunkat...) biztosan visszatérünk, és ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek a nevében osztályfőnökünknek, Gyertyánfy tanár úrnak, valamint Ami néninek és Chikán tanárnőnek, hogy vették a fáradságot és megszervezték nekünk ezt az utat, elkísértek minket. Köszönjük! Reszkess Róma, visszatérünk!

RÉTALLÉR ANDREA (9. a)

Kövek és kavicsok

(2006. június 23–28.)

A cím mindent elárul! Biztos már értitek is a játékszabályokat. Na jó... Nekünk se ment könnyen. Egy bonyolult játékszabályt tanultunk meg még a tábor kezdete előtt, hogy a táborra már minden világos legyen. Még ez sem sikerült teljesen. Valaki még ma is keveri a fogalmakat. Hogy ki a fej, a fő, a gazda, ki az őr, a harcos? Mi a kvóta, a bárca az orzás és ejtés. És, hogy egyáltalán miért lóg ki az övemből egy kendő, és miért van egy szám a hasamon meg a hátamon.

Kedves tanáraink, kedves diáktársaim, tisztelt szülők! Engedjék meg, hogy most ne ismertessem a kövek és kavicsok játék igen bonyolult szabályzatát. Inkább belemennék a részletekbe.

Első nap összegyűlt a tábor, megérkeztek a „nemhaladónomádok”, így kezdetét vehette a játék, aminek az első feladata az volt, hogy mindkét csapatnak fel kellett állítania az alaptáborát nem messze az eredeti nomád tábortól. Ez egészen mulatságos volt, mert a mi alaptáborunk helyszínét még sosem láttuk a gáztól, pedig ott volt 30 méterre a tábortól. De estére mindenki befészkelte magát, és éhesen, fáradtan vártuk az autót. Az autó jelentős mennyiségű alapanyagot tartalmazott az aznap estére szánt vörösborsos szarvas pörköltözhöz, amit Körmeny tanár úr szánt nekünk első, könnyű vacsiként. Olyan éjjel egy körülre kész is lett, és mindenki kellően fáradtan és telehassal dőlt be a sátrába aludni.

A többi napon már mindkét csapatnak magának kellett gondoskodnia, hogy legyen elég alapanyag az aznapi kajához. És nekik kellett megfőzni. A készételt pontozták a bírák, akik véleményem szerint elég jól laktak minden nap. De ez csak a könnyebb része volt! A játék legmeghatározóbb feladata a harc volt, amikor a két csapat egymás számát leolvassa, vagy közelharccal a másik kendőjét letépve, megjelölt köveket keres az erdőben. Ezért járt a legtöbb pont. Ebben a 11. a jeleskedett inkább, mert az ő pályafutásuk már egy évvel előtte megkezdődött. De az 10. a-sok sem csüggedtek, mert ők inkább a hasukra gondolva, amit nyertek, azt rögtön el is költötték finom ennivalókra.

Egyik nap egy egészen más játékkal álltak elő a bírák. A feladat a következő volt. Egy 60x60 méteres területen 70 centis fűben megjelölt hagymákat kellett keresni, és közben számháborúzni. Annyi segítséget kaptunk, hogy minden hagymának volt egy koordinátája két fához viszonyítva, úgyhogy szépen lassan, okosan lehetett keresni a hagymákat. Ámde, ez a módszer hamar befuccsolt, úgyhogy random, fejünket elveszítve, rohantunk és vetődtünk a fűben, persze ha véletlenül észrevettünk egy hagymát, akkor azt azért elvittük a célba.

Egy másik feladat egy hosszú, meredek emelkedőn volt, ahol szintén köveket keresve és számokat leolvastva kellett fölérni a csúcsra. Itt kiemelném Macót, aki naivan azt hitte, hogy a csúcs, az a legmagasabb pont a hegyen, miközben a lejtő közepén egy fa volt a „csúcs”, egy picike sárga ponttal jelezve. Macó hősiezen fölcipelt hat követ az igazi csúcsra, ahol persze senki sem várta.

Közben elkészült a két csapat (Vasludak és Acélkacsák) térképe, zászlója és himnusza, amit utolsó nap fel is vezettek a bíráknak. A két csoport nem ugyanazt a stílust választotta himnuszuk előadásmódjával kapcsolatban, de így minden a maga kategóriájában a legelső volt.

Esténként ki-ki a maga tábortűzénél beszélgetett, vagy új dalokat tanult Mészáros tanár úrtól, vagy Benőtől. Ezek az esti éneklések nagyon jót tettek a felajzott, harc utáni állapotban. Egyébként nagyon érdekes két énektanárral tábortűzi dalokat énekelni.

Utolsó este grill partit csaptunk, és mikor az utolsó falatot is beburkoltuk, mindent elöntött az eső, ami pedig nem volt jellemző a héten. Másnap szárogattuk a sátrakat, és Fernengel tanár úr vezetésével lebontottuk a nomád tábort.

Remélem jövőre ismét szembeszállhatunk a „Véres Vasludakkal”.

WEISZBURG ZSUZSANNA (10. a)

A 8. c kenutábora a Mosoni-Dunán

(2006. július 3–8.)

Újra itt a nyár és meleg az idő. Úgy általában véve. Sajnos július 3-án délután, a Keleti pályaudvar üvegteteje alól vizslatva „Természetanyánk” arcát, nem úgy tűnt, hogy a fenti állítás az elkövetkező egy hétben igaznak bizonyul. Bár elképzelhető, hogy csak az volt a probléma, hogy az üvegtetőt tisztították régen... Mindenesetre nekünk feltett szándékunk volt vonattal levonulni Győr környékére és nekivágni a Mosoni-Duna rejtelmének, egy „csokor” kenuval és az osztály kalandvágó felével, kiegészülve Mohay és Kutrovácz tanár urakkal, és két egyetemista lánnyal, Simivel és Zsófival.

Általános tény, hogy mi minden egyes táborban és kiránduláson eltévedünk legalább egyszer. (Khmm... ☺) Viszont ez a túra ebből a szempontból is rendhagyónak bizonyult, mert arra még nem volt példa, hogy ez az indulás előtt következzen be. Ugyanis a vonatunk indulásának helyszínéről mit sem sejtve barangoltunk a peronok közt, ám mire kiírták, hova menjünk, már csak pár perc volt az indulásig. Ellenben fejlődésként könyvelhetjük el, hogy ezúttal tudtuk, hol kell leszállni! ☺

Miután elhagytuk a szerelvényt, következett egy séta. Eredetileg úgy volt, cuccok nélkül. Az élet csupa izgalom... Ennek ellenére így is kifejezetten jól szórakoztunk: a lemenő Nap fényében faltuk a kilométereket, miközben Robi fel-alá rohangált mellettünk, ily módon próbálva megszabadulni kis zümmögő, (netán vérszívó?) útitársaitól, akik ujjongva követték a késői lakomát. Mindeközben Dodó apukája folyamatosan szálaltott minket a kempinghez, körözve a szállás és társaink között. Örök hála érte! ☺

Az első megmérettetés számunkra a sátrak felállítása volt. Ez amolyan „sírva-röhögős” műveletnek bizonyult. (Tóth) Eszter tökéletesen precíz embernek bizonyult ezzel kapcsolatban, felmérte, hogy hol nem fekszünk kövekre, merre lejt a talaj, hogy reggelre virradóan ne kapjunk agyvérzést; valamint merről fújhat majd a szél. Egy dologról feledkeztünk meg mindketten: a talaj lakóiról. Ezen az estén Eszter leggyakrabban használt kifejezései közé tartozott az „Íííí,...!!!”, de a vöröshangyákat nem gondolkodtatta el a felmenőik emlegetése, hanem továbbra is csíptek, mint a decemberi fagy.

Mire reggel rovarriasztótól búzló hajjal felébredtünk, a legtöbben már szorgalmasan csomagolták a sátrukat (már ami a kifeszítő-zsinórokon áteső tömegek után maradt belőle) és a pakkjukat is „beleszuszakolták” hordóikba, valamint a sittes-zsákjaikba. Ezek után következett a reggeli. Itt egy kisebb vigyorgás- és kuncogáshullám futott végig néhányunkon, amikor is megállapítottuk, hogy nem csak a saját apánk ragaszkodott katonai kanálgéphez. A nap legelső étkezése más szempontból is érdekesnek bizonyult. Például a tábor folyamán Bálint mellett szép lassan megtanultuk, hogy ha az ember enni akar, akkor meg kell küzdenie a kajáért. Ezek után, ahogy elhangzott „tanaraink” szájából a „jó étvágyat!”, mint a kiéhezett kannibálok, úgy vetettük magunkat a terítőkön felhalmozott finomságok közé.

A reggeli izgalmai után kijelölték a kormányosokat és legénységüket (egyes esetekben leányságukat). Miután bepakoltunk a kenukba, lehetőleg ügyelve a súlyelosztásra

és arra, hogy még nekünk is maradjon hely (átlagosan hárman ültünk egy kenuban), elindultunk. Tanulságos nap volt. Eddig például úgy tudtam, hogy csak péntek tizenharmadika számít szerencsétlen napnak, de most megtanultam hogy kedd negyedikkével sincs másképp, bár lehet, hogy csak a kemping felé menet valamikor, valamelyikünk (a hajó leányságából) átsétált egy létra alatt. Tulajdonképpen mindegy is, a lényeg: az indulás után tíz perccel, a folyó „legneccesebb” szakaszán, a legnagyobb sodrású résznél a kenunk egy – a folyóra benyúló – fa alá futott és felborult.

Innentől elvesztettük az időérzékünket. A kenut úszva kivontattuk a fa alól, át a folyó másik oldalára, ahol Mohay tanár úrék kenuja jött mellénk, segíteni. Kutrovác tanár úr belevetette magát a vízbe. A csomagjainkat átpakoltuk a mellettünk lévő kenuba, amilyen gyorsan csak tudtuk. Eközben Andi elúszott valamerre, ahol Mohay tanár úr elmondása szerint egy stég volt. Eszterrel még ottmaradtunk, aztán mi is elkezdtünk úszni. Láttunk egy – a folyóra merőlegesen benyúló – korhadt faágat, ott megkapaszkodtunk. Én felhúztam magam az ágra, amikor is Eszter remegő hangon mondta, hogy elkezdett törni alatta a fa...

Hidegzuhany. Átkulcsoltam a lábammal az ágat és amennyire tudtam, megtartottam Eszt kezét, amíg fentebb kapaszkodott a fán. Alattunk dárdákként meredező faágak voltak a víz felszíne alatt, elúszni onnan nem tudtunk. Ekkor megérkezett a felmentő sereg, Zsófi, Sebi és Tamás személyében. Dacolva a sodrással kikötöttek mellénk, és mi helyet foglaltunk köztük, dideregve, majd öten, csomagokkal, két evezővel bekacsáztunk egy csendes öbölbe, ahol kimásztunk egy fűzfára. Röpké másfél óra alatt kiszabadították a teljesen elsüllyedt kenunkat, a legtöbb elúszott evezőt összeszedték, a legnagyobb veszteség az a lábos-készlet volt, amit a mi kenunkba pakoltak be és feltehetően a borulás pillanatában elmerült.

Ekkor tanáraink, remélve, hogy így megkímélhetnek bennünket az újabb, esetleges üzemzavaroktól, átszervezték a csónakbeosztást, fokozottan ügyelve arra, hogy a hajók között körülbelül egyenlő legyen az erőmegosztás. Pár óra múlva, mikor Mohay tanár úrral közös csónakban eveztünk a többiek mögött, kiáltozásra lettünk figyelmesek. Aztán egy kanyar mögött, a meredek part mellé beékelődve megtaláltuk a többieket, és azt az infót kaptuk, hogy a gyors sodrású kanyarban keresztbe állt egy egész fa a folyón, teljesen elzárva az utat. Simiék kenuja aláfordult és felborult, kilátásban volt, hogy a benne tartózkodók megfulladnak, de aztán mégis túléltek. A csónak léket kapott és kilyukadt, pár csomagra lejjebb találtak rá, de Edit és Balu elúszott értük.

Ez az eset újabb órákban mérhető csúszást okozott az ütemtervben, de legalább mindenki túlélte a kalandokat. A kenukból mindent kipakoltunk, magunkat is, és a – nem éppen – száraz földre felranciaigálva őket úgy gondoltuk, hogy a fa mögött vízre tesszük őket és visszapakolunk beléjük. Ez a művelet olyan hosszúnak bizonyult, hogy miközben mi ezzel ügyködtünk, megérkeztek a vízimentők és kivágták a póruł járt fás szárút. Tulajdonképpen jól jártunk, mert a motorcsónakkal elszállíttathattuk a kempingbe a csomagjainkat, szóval utunkat végül könnyebb kenukkal folytathattuk.

Este már sötétben futottunk be a kempingbe, de az odafelé vezető út is izgalmaival teli volt, ugyanis az ügyel-bajjal megfoltozott kenun a lyukkal átellenes oldalon repedések nyíltak. Úgyhogy ebben a kenuban ketten eveztek, a harmadik ember pedig szorította le a rést (ami egyre nagyobb lett) és merte ki a vizet, egyik kezében szivacs-csal, másikkban merőkével.

Mikor Eszterrel összeszedtük csomagjainkat, hirtelen egy égető problémával kellett foglalkoznunk: eláztak a hálósájkaink, sátrunk és még a „vízhatlan” polifoamjainkból is facsarni lehetett a vizet. Magyarul nem volt hol aludnunk. A kemping tulajdonos-házaspárja nagyon kedves volt hozzánk, tőlük kaptunk egy kölcsön sátrat, egy ponyvát és két pokrócot. Állig felöltözve aludtunk el, de a hajnali lehűlés folyamán tízpercenként felriadtunk arra, hogy didergünk, annyira fázunk. Reggel későn keltünk, nem is értettük, hogy miért hagytak minket aludni idáig. Aztán tanár úr kijelentette, hogy a mai nap a regenerálódás napja, és nem megyünk tovább. Ehhez mérten számháborúztunk, kifosztottuk a fagyiarúst és úgy általában jól éreztük magunkat. Boldogságunkat kicsit halványította, hogy vezetőink meglátása szerint eddig több mint százezer forintos kárt okoztunk.

Másnap reggel ütemesen bepakoltunk a kenujainkba (az előző napok tapasztalatai alapján senki nem akart a gázpalackkal egy hajóba kerülni...), majd továbbindultunk. Eltekintve egy duzzasztógáttól és ennek következtében a hajók átpakolgatásától egy betonszigeten, jóformán eseménytelen napunk volt. Viszont egyszer csak kivágódott a mellettünk burjánzó zöldből egy ordító srác, aki egy kötélén lógott, és kilengett a folyó fölé... Úgy tűnt, élvezi. Mohay tanár úr megjegyezte, hogy ahol ki fogunk kötni legközelebb, abban a kempingben van „tarzankötél” (ezek szerint így hívták), majd kipróbálhatjuk. Felvillanyozódva folytattuk a lapátolást. Az említett kempingnél kikötve azonnal belevetettük magunkat az élvezetekbe, és ugráltunk a folyóba. Kicsit erősebb volt a sodrás, mint ahogy azt megszoktuk, mikor a szigetként összekapaszkodott kenukból belecsobbantunk a nem épp meleg vízbe, de egy kis tempózással az ember könnyen megmenekülhetett.

Kicsit lelombozódva indultunk tovább, annál nagyobb volt az örömünk, amikor esti szálláshelyünkön felfedeztük, hogy egy kicsit rosszabb állapotban lévő, de még működőképes tarzankötél árválkodik a vízfelszín felett. Innentől megvolt az esti programunk. Ugyanis az első kihívás az volt, hogy azt onnan valahogy halásszuk le. Próbálkoztunk (na jó, Simon próbálkozott) faággal, bumeráng-elven alapuló kötél- és fadarabka-dobálással, mire sikerült megkaparintanunk a fadarabot. Viszont az elég gyorsan kiderült a srácok számára, hogy túl magas a vízszint, avagy túl hosszú a kötél, mindenesetre nem működött jól a dolog, folyton lefékezte őket a víz. Szóval erőt vett rajtam a mászhatnék. Magyarán tíz perccel később tanár úrék arra eszméltek, hogy az osztály örületes röhögőgörcsben fetreng a parti stégen, én meg laza nyolc méter magasan a fűzfán zsonglörködöm a kötéllal, és próbálok nem toronyugró gyakorlatot végrehajtani az egyméteres vízbe, aminek a mélyén (Bubu tolmácsolása alapján) úgy

harminc centi volt az iszap. Végül hagytuk békében a kötelet és elvonultunk vacsorázni. Ezek után még énekeltünk egy kicsit a tábortűz körül, majd aludni tértünk, szóval hangulatos este volt.

Az utolsó napra virradóan úgy éreztük, alig indultunk el otthonról. De egyszer mindennek vége szakad, hogy ragaszkodjak a toronymagas közhelyekhez. Azért még itt is kitettünk magunkért, ugyanis amikor szembejött velünk egy motorcsónak, végignézhettük a harmadik borulást, ezúttal Simon, (Kassa) Eszter és Bubu kíséretében. Májkjuk volt, a kenujuk megtelt ugyan vízzel, de semmi nem esett ki belőle rajtuk kívül. Szóval mindenki odagyűlt köréjük és ahányan tudtak, segítettek nekik kimeregetni a vizet a pórusl járt csónakból. Utunk végéhez közeledve kaptunk némi eligazítást a felől, hogy hogyan tovább. Dodó és apukája meghívtak minket a tatai Fogaskerékgyárba, ahol a vendégházban még eltölthettünk egy kellemes délutánt, éjszakát és napot, így a tábor végén. Behéliumozott hangon verseket mondtunk, vicceket meséltünk, vagy (mint Eszter és Mohay tanár úr) azon gondolkodtunk, hogyan lehet megoldani, hogy néhány héliummal töltött léggömb és egy kis vízzel töltött műanyagpalack egy helyben lebegjen a levegőben és ne mozduljon el. Valamint Kati is elképesztő energiáiról tett tanúbizonyságot, mikor kihívta Kutrovác tanár urat egy zoknis futóversenyre a ház folyosóján... ☺

Mikor másnap felhangzott „jóóőőnk” szájából a jól ismert ébresztő dallam (ami lehet, hogy valaha dallamnak minősült...), és Cucut kipenderítették a hálósákjából, midőn nem mutatott elég életkedvet a felkeléshez, megállapítottuk, hogy reggel van. A másik megállapításunk az volt, hogy vége van. A harmadik megállapítás pedig úgy hangzott, hogy „végünk van...” és fáradt sóhajjal kitessékeltük a tanár urat a szobánkból, hogy végre nyugodt körülmények közt felöltözhessünk.

A hazaút is tartogatott még egy meglepetést: mikor visszaértünk a Treforthoz, szembesültünk a sulis udvarán tátongó kráter méretű lyukkal, aminek a helyén idén az

új épületszárnyat üdvözölhetjük. Ezek után Mohay tanár úr kiosztotta a „konyhát”, vagyis visszaadta az általunk hozott konyhai felszereléseket, valamint elosztogatta a megmaradt majonézeket, kakaót, lekvárt. Majd elköszöntünk. Kicsit furcsa volt visszatérni a városba. Autók, zsigaj, ellenőrök. Esküszöm, visszagondolva néha már-már hiányolom a kempinget. A kis vörös barátainkkal együtt.

KISS MARINA (8. c)

A 10. b kenutúrája a Rábán

(2006. július 23–29.)

Idén nekem jutott az a megtisztelő feladat, hogy röviden beszámoljak a 10. b nyári kenutúrájáról, amely a Rábán „zajlott”. Mindenek előtt kísérőinket illeti meg pár szó, akik rengeteget segítettek, így végtelenül hálásak vagyunk nekik. A túra megszervezéséért, levezetéséért (illetve a legtöbb vacsora megfőzéséért) Mohay tanár úr felelt immár negyedik éve. Idén is velünk jött Gyuri bá, aki azon kívül, hogy rengeteget segédkezett mindenben, életmentő masszírozási képzettségről tett tanúbizonyságot. Három egyetemista kísérőnk Kovács Zoli, Schlemmer Tamás (alias Schlemmi) és Végh Dani nélkül pedig a kenukban cipelhettük volna a teljes felszerelést, kitéve azt minden lehetséges veszélynek a vízben. (Közülük ketten ugyanis autóval szállították a csomagokat, táborhelyről táborhelyre.)

Június 23-án délután, kicsiny csapatunk nagyobbik része összegyűlt a Trefort előtt, hogy Mohay tanár úr és Schlemmi kocsijába bepakoljuk azon felszereléseinket, melyeket nem kívántunk magunkkal vinni a vonaton. Este kilenckor megérkeztünk első táborhelyünkre, ahol sátrat is vertünk rögvest, majd amint leszállt az est, s vele jött a sötét, megérkeztek a kenuk is, amelyeket egy zseblámpával felszerelt különítmény segítségével pakoltunk le. Másnap vízre szálltunk, s rögtön el is könnyelhettünk három borulást, melyek egyben az utolsók is voltak az egész túra során. Második napunkon, ebéd utáni sziesztánk közben elkapott minket az eső, s ezt jól ki is használtuk: fociztunk. Különösen szép becsúszásoknak lehettünk tanúi. Igen nehéz volt anélkül fékezni, hogy ne szánkázzunk legalább két métert a fűvön. A meccsnek az a sajnálatos tény vetett véget, hogy kidurran a labda, amikor eltaláltuk vele a közeli kerítésből kiálló drótdarabot (bár kétségtávol a meccs legpontosabb rúgása volt, még ha nem is oda célozták). Aznap szálláshelyünk frissen nyírt gyepvel büszkélkedett, sajnos azonban még nem sikerült eltakarítani a levágott fűvet, így kellemesen ragadt mindenre. Harmadik napunk elején megtaláltuk az első „tarzankötelet”. A név igen beszédes: a vízpartról lehet rajta a víz fölé lendülni, majd ott elengedni egy kellemes csobbanás fejében. Annak ellenére, hogy korán keltünk, emberfelettinek látszó sebességgel sikerült kikötnünk, és birtokba venni eme remek találmányt, azonban akkor még nem sejtettük, mi vár ránk az esti táborhelyünkön. Néhányunk számára nem csupán a szoros értelmében volt a tábor csúcsa az a víz felé 7-8 méterre magasodó fa, amelyről a vízbe ugrálhattunk. Az esemény nagyszerűsége számos leugrót megihletett, és olyan képalkotással festették le a zuhanás élményét, amelyek egy igazi költőnek is becsületére váltak volna. Másnap kenuink kedvében jártunk: megsétáltattuk őket a vízben, mert ha bennük ültünk volna, akkor elég intenzív fenéksúrolást kaptak volna a sekély folyó-

ág kavicságyától. Ennek ellenére többeknek is megnyerte tetszését, sőt, voltunk páran, akik szerint a túra legérdekesebb része ez volt. A nap végére sokan kifáradtak, hiába, kenut sétáltatni nem pihentetőbb, mint kutyát.

Ezen a napon sajnos búcsút vettünk Danitól, akinek másutt volt dolga, azonban hátrahagyott nekünk egy nagy adag finom tejberizst, amit az ő tiszteletére (is) jó étvággal fogyasztottunk el. Utolsó evezéssel töltött napunk kicsit más volt, mint amilyennek terveztük, azonban ez nem befolyásolta túlságosan a társaság kedvét. A nap eleje és közepe eseménytelenül telt, a kevésbé tapasztalt kormányosok kipróbálhatták magukat. Kitűzött esti táborhelyünkön kellemetlen meglepetés várt minket, ott ugyanis egy „rockfesztivál” készülődött, ami nagy kellemetlenségeket okozott volna az esti alvást illetően. További öt kilométert eveztünk tehát, hogy táborhelyet leljünk, mivel az eredetileg tervezett szálláshelyünkön a vízben hűsülő embereket hallgatva azt érezhettük, hogy az itt alvás nem csak a hallásunkat, de az agyunkat is tartósan károsítaná. Egy lekaszált mezőn táboroztunk hát le, ami minden szempontból egész kellemes helynek bizonyult. Este a tábor tüzet körülülve hallhattuk a koncertet öt kilométer távolságból, illetve Mohay tanár úr mutatott csillagképeket az érdeklődőknek, legalábbis kezdetben... Éjjel fél egy tájára elértünk a relativitáselméletig, majd le is fektültünk aludni.

Másnap, 29-én csak a hazaút várt ránk, miután felpakoltuk a kenukat a szállítóra és összecsomagoltunk. Hazafelé jövet épp elkerültük a felhőszakadást, így (néhány kivétellel) szárazon és gond nélkül érkeztünk haza.

Bár túránk történetéhez szorosan nem kapcsolódik, fontosnak tartom, hogy megemlítsen utunk mellékszereplőjét. A vitatott nevű esőhozó pöcsikről van szó, ami igen csekély jó szándékkal viseltetett irántunk, viszont megválni nem igazán sikerült tőle. Mint mondtam, vita tárgyát képezte neve is, mivel egyesek szerint bögly, mások szerint (pontosabban csak énszerintem) pöcsik volt a becsületes neve. Végül kicsit utánanéztem a dolognak, és mint kiderült, a pöcsik a böglyök népes csoportjához tartozik, így hát mindenkinek igaza volt. Nem mintha ez különösen sokat számított volna, amikor kedvességük jeleként véres sebet haraptak valakin. Amikor az illető teljes erőből rájuk szózott, két másodperces kába röpködés után vígan repültek következő célpontjuk felé. Kis jó a rosszban, hogy szúnyogok nem voltak a folyó felett, ők viszont a parton vártak minket nagy szeretettel, és dőfésre készen... Ezen rovarok elleni védekezésre tett meddő kísérlet eredményeképp számos riasztó szer lépett akcióba, tapasztalatom szerint mérsékelt hatásokkal.

Befejezésül elmondhatom, hogy bár a helyiek szerint a Rába idén békésebb volt, mint amilyen máskor szokott lenni, mégsem voltunk csalódottak, hiszen újabb eseményekben gazdag kenutúrát élhettünk végig, olyat, mint a korábbi három, s remélhetőleg az elkövetkezendő kettő.

Tour de Balcsi

(2006. július 31.–augusztus 4.)

A nyolc és feledik cé nyári biciklitúrájáról sok minden elmondható, de az biztosan nem, hogy a kellemes szundikálás jegyében telt. A hétfő reggeli 7:10-es „indulási” időpont alaposan ránk ijesztett – talán rám nem eléggé, mert jó öt perccel elkéstem. A helyszínen persze tisztázódtak a dolgok: kiderült, hogy a papíron elírás történt, a vonat csak később indul, így a későknek is bőven maradt idejük.

Drága osztályfőnökünk a hagyományos, tiszta és kulturált utazás érdekében egy egész kocsit gondosan lefoglalt számunkra. Mi viszont inkább a kerékpárvagon padlóján ücsörögtünk, s egy nyitott ajtón keresztül néztük a tájat (hiszen mégiscsak szebb az egész hegyet látni, mint ha az ablak csak egy részét mutatja, nem...).

Balatonakarattyanál már egész sok mindent láttunk, csak épp az állomástáblát nem, így majdnem elfelejtettünk leszállni. Végül mind szilárd talajt értünk, a biciklikkel együtt, bár a csomagok kissé nehezen találták meg a helyüket. Rövid várakozás és megbeszélés után végre belefogtunk abba, amiért jöttünk: elindultunk, hogy körbetekérjük a Balatont.

A Széplakig tartó hétfői út nem ígérkezett nehéznek, mindössze huszonöt kilométernek terveztük. De néhány baleset miatt estig meg kellett válnunk Pomitól, Pomi biciklijének hátsó kerekétől, és egy rövid időre Evi láncától is. A veszteségekért leginkább a magas-partról nyíló kilátás, és Siófok szépségei kárpótoltak minket: a sétányok, egy japánkert, büfék, és persze egy játszótér.

Az esti főzés nyomott hangulatban telt el. A paprikás krumplit készítő lányok jó része hosszú percekig sírdogált a szomorúságtól – vagy talán csak nem kellett volna annyi hagymát aprítanunk? Rövid sátorverés után felfedeztük Bubuék nyaralójának nagy előnyét: a ház egy perc sétára esett a tóparttól. A hosszú strandolás alatt olyan dolgokat is kipróbálhattunk, mint a stégekről ugrálás (ezzel a térdig érő víz miatt felhagytunk), labdázgatás (mivel rendszeresen a fiúcsapat nyert, Simont leigazoltuk lánykának), és a gödörásás (tudatlanok számára nem ajánlott megközelíteni Robi méteres mély vermét).

Az esti sportot nem sok időnk maradt kipihenni, másnap reggel nyolckor Fonyód felé vettük utunkat. Előbb elköltöttünk egy mesterien válogatott reggelit Mészáros tanár úr szüleinél: kuglófot kakaóval. A kedd szép napnak indult, s az is maradt egészen ebédig. Még a majd' nyolcvan kilométer sem feküdte meg a lábunkat, az esőkabátunk viszont épp elég megpróbáltatást szenvedett el. A vihar úgy támadt, mintha csak frissen kelne fel sziesztájáról, és egészen sötétedésig fenyegetett bennünket. Az esti fürdés közben szerencsére viszonylag száraz időnk volt. Szerencsére,

mert a strand nyilvános zuhanyzójától és a Balatontól így is épp elég vizesek lettünk a hűvös esti levegőben.

Akinek nem esett neheze a Széplak-Keszthely táv, már reménykedhetett, hogy megússza izomláz nélkül. Sajnos mindez hiú reménynek bizonyult. Örvényesig olyan terepen kellett átvágnunk, ahol még az „egyenletes” úton is több emelkedő volt, mint lejtő. Badacsonytomajnál összekevertünk két vasútállomást (az egyik ebédlőhelyként volt megjelölve) így alaposan elkavartuk a csoport egy kis – egyébként jó helyen járó – részét. Az aznapi fürdőzés sajnos a rossz idő és a szabad strandon tenyésző szűnyog-tömeg miatt elmaradt.

Csütörtökön Káptalanfüredet vettük célba, de közben az új Balatonfüredi strandot sem felejtettük el. A pénztárosnak viszont kevésbé lehettünk szimpatikusak, mert nem volt hajlandó beengedni a kerékpárokat, és azt sem igazán hitte el, hogy az összes tanuló a gyerekjegy korhatára, tehát 12 év alatt van. Legközelebbre talán gyakorolnunk kéne egy ártatlanabb ábrázatot? Addig tekertünk hát, míg találtunk egy kellemes partszakaszt, ahol még a 14 éveseket is gyereknek számítják, így ott vertünk tanyát ebédre, játékra és fürdésre. Utóbbi a jeges szél miatt csak néhányan próbáltuk ki, de még nekünk is meg kellett küzdenünk a horgászokkal, aki felháborodtak azon, hogy van képünk a strandon fürdeni, miközben ők horgásznak. Azt hiszem, utánanézek egy szótárban a „strand” szó jelentésének, hátha portugálul „horgászterület”-et jelent.

Káptalanfüreden nehezen birkóztunk meg a házhoz vezető emelkedővel, és a köves-dombos tereppel is, így az éjjeli eső elől inkább a nappaliba húzódtunk be aludni. Mivel tizennyolcan voltunk egyetlen szobában, a bútorokat ki kellett telepítenünk a verandára, néhány „sebtiben” felhúzott sátorponyva alá (ahol eredetileg mi pihentünk volna). Az esti kukacháborút a tanárok a takarodó miatt nem engedélyezték (ezt a játékot hálósákokban ugrálva játsszuk, lényege, hogy mindenkit ledöntsünk magunk körül). Cserébe reggel mi szerveztünk – fél órával korábbi – ébresztőt, melyben csengő hangon dalolva ébresztgettük a tanerőket, bár lehet, hogy ők az ének jelzőit másként gondolták.

Az Akarattyáig tartó utolsó szakaszt mindenki könnyűnek gondolta volna – lévén csak 22 km –, de ismét szembekerültünk egy kiadós emelkedővel. A Balatoni Bringakörút tehát így búcsúzott el tőlünk, hisz a domb tetejéről már meg is láttuk Akarattya vasútállomását.

Kimerülten, fáradtan, lihegve és szitkozódva, de végül mindenki megérkezett a végállomáshoz. Így csak annyit mondhatok: teljesítettük!

És még valamit: együtt!

KÉRI ZSÓFIA (8. c)

Egy jól sikerült nyári biciklitúra

(2006. augusztus 7–11.)

Kis hazánk egyik legszebb vidékére, az Őrségbe mentünk osztályfőnökünk, Gombos tanárnő és Kutrovács tanár úr kíséretében.

Már az elején kiderült, hogy nem tud minden zökkenőmentesen „bonyolódni”. Hétfőn, amikor Körmendre érkeztünk, az eső gondolt egyet és eleredt. Mit eleredt, szakadni kezdett. Reménytelen volt arra várni, hogy elálljon, így nekiindultunk a hivatalosan 17 km-es, a szálláshelyünkre, Őrimagyarósdra vezető útnak. Tanár úr – kezében a térképpel – egy olyan, szerinte párhuzamos utat talált a két település között, amely végül 46 km-re növelte a távolságot. (A matek faktosok élénken tiltakoztak, halvány emlékeiket előbányászva a párhuzamosságról.) Alul-felül, kívül-belül ronggyá áztunk, de túléltek, és mint tudjuk, ami nem öl meg, attól csak erősebbek leszünk. A szálláshelyen a gyors átöltözés és a forró tea biztosította, hogy még csak meg sem fáztunk. Persze a „párhuzamos” szó kiejtése komoly derűtséget váltott ki a továbbiakban. Este jót játszottunk, majd átvonultunk tekézni a közeli vendéglátóipari egységbe.

Másnap reggeltől, s ez már végig így volt, nem lehetett panaszunk az időjárásra, s el sem tévedtünk. (Cuppogós cipőink is kiszáradtak a napsütés hatására...) Tehát tekerünk – ki egyedül, ki tandemmel – szép nyugodt tempóban (ugye Gábor és Ábel...), s ha kedvünk tartotta megálltunk pihenni, gyümölcsöt szedni, hogy aztán újult erővel vághassunk neki a domboknak.

Aprópó, gyümölcs! Főként egy olyan fajtát fogyasztottunk, amelynek közkedvelt nevét nem illik leírni, a tanárnő szerint a szép mirabella névre is hallgat, szóval olyan kis gömbölyű, szilva-szerű, sárga esetleg lila színű képződmény, amelynek mértéktelen fogyasztása gondot okozhat. Okozott is...

A táj egyébként csodálatos, minden és mindenki sokkal nyugodtabb, mint egy nagyvárosban. Útba ejtettük az Őrség számos fontos települését. Így jártunk: Őriszentpéteren, megnéztük a XIII. századi római katolikus templomot. A további látnivalók a következők voltak: Pankasz (szoknyás harangláb), Szalafő (Pityerszer) – egy igazi szer –, Hegyhátszentjakab, Vadása tó, Magyarszombatfa (fazekasok), Kercaszomor (horgászto). Kívülről fűjtük az Őrimagyarósdra vezető útmenti kis falvak nevét: Nagyrákos, Pankasz, Kistrákos, Viszák.

Ha meg nem tekertünk, mert mondjuk este volt, rengeteg különböző játékkal ültünk el az időt. (Teke, biliárd, kártya, Catan...) Még fürödtünk is a 18 fokos Vadása tóban. Persze olyan események is történtek – ha túlságosan idillinek éreztük a helyzetet –, amelyeket nehéz elfelejteni. Példának okáért Nórit mindössze 30 cm-re

került el egy kamion, többünknek olykor-olykor nem fogott a fékje, vagy éppen pedál problémákkal küszködtünk. Hiába figyelmeztetett mindenkit a tanár úr, hogy csak kifogástalan műszaki állapotú bringákkal lehet útnak indulni... Mellesleg neki a váltója rendetlenkedett...

Mindannyiunk nevében mondhatom, hogy nagyon jól éreztük magunkat, s még sokáig hiányozni fog a vidék, az együtt bringázás, a közös reggelik a nagy kerek asztal körül (amelyet a tanárok terítettek meg mindennap), a „véres” teke csaták, s persze a párhuzamos utak...

HORVÁTH GERGELY (11. c)

Egy ötnapos zárt intervallum főbb történései – számokban

(A 10. a osztály biciklitúrája, 2006. augusztus 15–20.)

Bécs–Budapest

1-szer tévedtünk el,
2-szer kellett kereket cserélni,
3 országban jártunk,
4 egész 68 század másodperc volt a legjobb időnk az esztergomi aquasziget csúszdáján,
5-ször léptünk át országhatárt,
6 – a legkisebb tökéletes szám, vagyis olyan természetes szám, amely egyenlő a nála kisebb pozitív osztóinak az összegével,
7 percünk volt Sopronban az átszállásra, de sikerült,
8.30-kor zárt a schönbrunni kastély kertje, így
9.30-kor már el is hagytuk,
10-en érkeztünk meg az óbudai főtérre, noha
11-en indultunk neki az útnak, de Zsuzsi Győrben levált rólunk.

A 12. sor jutott nekünk a komáromi filmszínházban a Superman visszatér c. produkció megtekintésére. A jegy ára 300 Ft volt.

13 – szerencsétlen számnak tartják, nekünk mindennel szerencsénk volt, így nem kapcsolódik hozzá esemény.

14 csepp eső esett ránk Pozsonyban, egyébként szép időnk volt.

15-én Bécsben,

16-án Pozsonyban,

17-én Győrben,

18-án Komáromban,

19-én Esztergomban aludtunk.

20-án értünk Budapestre.

21-szer torlaszoltuk el bringáinkkal alkalmi megállásokkor egy-egy bicikliút vagy járda teljes szélességét, így ugyanennyiszor hallgattuk, hogy: „Figyeljél már oda, hányszor mondjam el, hogy lehúzódnak a szélére.”

32-szer állt meg Levente meghúzni a pedálja csavarját, így ugyanennyiszor kényszerült nagyobb tempót venni, hogy utolérjen minket.

380 kilométert tettünk meg, összesen 21 óra alatt, így átlagsebességünk 17,6 km/h volt.

Elfogyasztottunk 90 liter ásványvizet, 30 kg kenyeret, 3 üveg baracklekvárt, 2 kg háztartási kekszet. Nem fogyasztottunk el 50 liter kólát, 15 zacskó csipszet és 17 dl kávét.

CSAPODI CSABA

Ökotábor, tők jó tábor!

(2006. augusztus 23–28.)

Igen, ezzel a kiáltással búcsúztunk el egymástól augusztus 28-án a Stadionoknál, és mindenki hazament, hogy kipihenje az ökotábor fáradalmait...

De várjunk csak! Kezdjük az elején, és akkor kiderül, hogyan is jutottunk el 28-án a Stadionokhoz! Szóval, bioszos ofőnk révén, már rengeteget hallottunk az ökotáborról, de míg el nem mentünk, nem igazán tudtuk, hogy mi is az. A szabályok szerint csak kilencedik osztály után lehet ökotáborba menni, de idén maradt néhány hely, ezért ofőnk riasztott minket, hogy aki szeretne és tud, az jöjjön. Így az osztályunkból hárman – Eszter, Zoli és jómagam – jelentkezünk.

Augusztus 23. reggel 6-7 óra tájéka, Stadionok buszpályaudvar. Eleinte kicsit félve nézek körül, mert lehet, hogy olyan emberekkel vagyok körülvéve, akikkel két éve járok egy iskolába, de ez nem jelenti azt, hogy közelebről is ismerjük egymást. Szerencsére gyorsan pörögtek az események, felszálltunk a buszra, pár óra múlva megérkeztünk a szállásra, majd lepakoltunk és szabadidő lett. Itt már szerencsére elkezdődött az ismerkedés, mindenki bekerült egy kisebb csoportba. A szabadidő után egy kis eligazítás volt, majd különféle névtanulós játékokat játszottunk. Nekem az tetszett a legjobban, amikor egy fonalgombolyagot (ami végül nem bizonyult elég hosszúnak, szóval párszor meg kellett toldani) dobáltunk egymásnak, így egy nagy hálót alkotva. És persze egymás nevét megtanulva. A neves játékok után megkaptuk a csapatbeosztásokat, ebédeltünk, kis szabadidő után jöttek újabb játékok, majd a felkészülés az esti programra. Az este, a hagyományokhoz híven beavatták az új ökotáborosokat. Ez egy elég vicces dolognak bizonyult, valami olyasmit kell elképzelni, amilyen a verébavatás. (Hmm, kíváncsi vagyok, itt hányan kiáltanak fel... Akár pozitív, akár negatív élményekre való tekintettel...) A beavatandó nebulóknak szobrokat kellett alakítaniuk, egymás fogát kellett mosniuk, illetve körbevezették őket a tábor területén, bekötött szemmel. Az avatás után az egyik táborvezető, Dolly, elénk tárta a tábor témáját, azaz felolvasott egy végrendeletet, amiben az állt, hogy a három csapatnak meg kell találnia A fajt! Tudom, elég rejtélyesen hangzik, és az is volt így első hallásra. Csak pislogtunk a vezetőkre, amikor mindenki megkapta a csapatnevét (MTA, National Geographic és WWF vagy későbbi nevén WTF:P). Ezután fáradtan aludni tértünk.

Másnap reggel a lányokat ofőnk gyönyörű hangja ébresztette (megjegyzem, ez így ment minden reggel...). Reggeli után csapatonként dolgoztunk, kétszer másfél órás blokkokban, egészen ebédig. Ebéd után némi szabadidőnk volt, majd egy választható délutáni programon vehettünk részt. Este mindig elő kellett adni a nap folyamán készült képek segítségével, hogy mit is csináltunk aznap. Nos, ez először nem volt

könnyű, de hamar belejöttünk a dologba. A szakmai előadások után mindig valamilyen vicces színdarabot adtunk elő, amelyek általában jól sikerültek. A szakmai programok a következők voltak: víz- és talajvizsgálat, egy kis turkálás a folyóban (itt igazából kis élőlényeket kerestünk), madárfelismerés, fafajták vizsgálata, virágok számának és színének mérése, madárismeret, növényismeret, görög történelem és az abc megismerése, csillagászat, földrajz és egy kis környezetpszichológia. Lehet, hogy ezek így furcsán hangoznak, de nagyon érdekesek, izgalmasak voltak a programok, hiszen tanáraink azzá varázsolták őket. Délutánonként mindig változott a választható programok listája, lehetett természetet fotózni, madáretetőt építeni (amit meg is csináltunk, bár igazából csak ketten, de ez nem lényeges), tarokkozni, öko-activityzni, kirándulni a Kékesre, természetpszichológiáról és kommunikációról tanulni, és még sok-sok okos és ügyes dolgot csinálni. Esténként, mint már említettem, mindenféle vicces színdarabot kellett előadni. Első nap egy cirkuszt hoztunk el a táborba, második nap lobbiztunk a mecénásoknál egy kis pénzért, hogy megtalálhassuk a fajt, majd kaszinót játszottunk, harmadik nap pedig különböző stílusokban (sci-fi, szappanopera és mese) adtunk elő egy színdarabot, ami az evolúcióról szólt és négy teljesen nem ide tartozó szó volt benne (cipőfűző, tobzoska, vakolókanál, szemöldökcsipesz). Utolsó este a szakmai előadások után egy kvíz következett, teljesen valóságűen, ugyanis nyomógombok is voltak, természetesen valami szírenázó hanggal ellátva. A kvízt az MTA csapata nyerte, és ezzel főlényesen vezetett. Egészen másnap délelőttig, de ez most mindegy... :)

Aznap este bált rendezett a tábor, mindenki nagyon csinosan felöltözött és megtanultunk keringőzni, cha-cha-cházni néhány szám erejéig. Majd kezdődött a buli, ahol mindenki hajnalig roptta. Hát igen, ez másnap reggel meglátszott rajtunk, de ez volt a legkevesebb. Utolsó délelőtti olimpiát rendeztünk, ahol mindenféle klasszikus és nem klasszikus szám is volt, elég, ha csak annyit említek, hogy kóla és keksz, tojásdobálás vagy ruhaszalag. Szóval ennyi lenne... megebédeltünk, hazautaztunk, elváltunk... de nem baj... megyünk jövőre is :)!

TEMESVÁRI ORSOLYA (8. c)

Münsteri diákcseré

(2006. augusztus 24.–szeptember 2.)

Idén végre repülővel vágtunk neki a programnak, bízva abban, hogy semmi gond nem akad majd a géppel... Szerencsére nem is volt semmi, még a félliteres üdítönket sem vették el.

Kicsit nehézkes felszállás, videó, és már ott is voltunk. Pár óra vonat, ajtószerelés (a vonaton) és végre cserepartnereink nyakába borulhattunk.

Mindenki hazaindult a családdal, ismerkedett a várossal, majd biciklire pattanva elindultunk az első közös „ismerkedő”, helyesebben „újra ismerkedő” esténkre. Az igazán jó hangulatban töltött este után mindenki hazaérkezett. Volt, aki öt perctet, volt, aki huszat tekert.

Az egy hét alatt három napot töltöttünk az iskolában (Hittorf Gimnázium). Ez az intézmény – akármilyen meglepő – sokkal barátságosabb volt, mint a Trefort. A tanárokat vegyes érzelmekkel hagytuk el, én például kétfajta német órán is voltam, az egyik kifejezetten jó hangulatban telt, a németeken is úgy tűnt, hogy élvezik az órát, ám a másik igen „hűvös” volt. Összesen húsz tanórán voltam bent, és bármilyen meg-

lepő is volt, összesen egy órán, a művtörin tapasztaltam azt, hogy a helyi diákok nem figyeltek volna, esetleg más órára készültek.

A városban rengeteg biciklista volt, mindenhol, mindenkinél, mindig bringát látnunk. Jól kiépített kerékpárutakkal, figyelmes, udvarias autósokkal, néha azonban morcos járókelőkkel is találkoztunk.

Az ott töltött idő alatt nagyon sok programon vettünk részt, örültünk, ha néha akadt egy szabad esténk. Voltunk például állatkertben, biciklitúrán, Kölnben, Hollandiában, Abiparty-n (iskolai buli az érettségire készülőknek és a sulinak), koncerten és fogadott bennünket a münsteri polgármester is.

Nagyon örülök, hogy részt vehettem ezen a programon. Teljesen másfajta emberekkel, családdal, légkörrel ismerkedtem meg, rengeteg tapasztalatot gyűjthettem, persze a nyelvyakorlás szempontjából is nagyon hasznos volt... Köszönjük a lehetőséget.

KRAY KATALIN (10. b)

Kenutúra a Mosoni-Dunán

(2006. augusztus 21–25.)

A vonatállomáson várakozó osztálytársaim előtt megjelenik egy középmagas, enyhén pocakos középkorú férfi, széles mosollyal az arcán. Őszes burjánzó arcszőrzete az inge gallérjához ér. Köszön. Értetlen tekintettel fürkészik... ismerősnek tűnik...

Hirtelen valaki felnevet: Jó napot, tanár úr!

Egész Rajkáig a szakállon neveltünk. Itt este a kempingben megsemmisítő vere-séget mértünk csocsóban a tulaj öt éves fiaira. Másnap kezdtünk el evezni és egészen Mosonmagyaróvárig jutottunk. Útközben megálltunk ugrálni. Amikor a hat méteres fa tetején Macó elbizonytalanodott, mert nem bízott abban, hogy az alatta lévő víz elég mély, akkor lemértem. A derekamig ért a víz, tényleg nem volt elég mély. Ám egy vasúti hídról azért leugrottunk, a lányokkal együtt!

Folytattuk az evezést harmadnap, egészen a kempingig, ahol a csatlakozó Tomit akartuk volna bevárni, ám ő sajnos rossz helyen szállt le a buszról... A parton vár-tuk tehát, hogy Tomi megérkezzen, amikor megjelent a kempingtulajdonos a lányával (akiről később megtudtuk, hogy a fia) és közölte, amennyiben nem távozunk, hívja a rendőrséget. Még megtekintettük satnya alakítását egy színlelt telefonos beszélge-tésben, amelyben felhívta Zolit, a rendőrt, aztán tovább álltunk. Begyűjtöttük Tomit. Letáboroztunk, főztünk, ettünk, aludtunk.

Másnap Dunaszegig jutottunk el. Kacsákra vadásztunk, sikertelenül. Körmen-dy tanár úr megpróbált értelmes magyarázatot adni az inflexiós pont fogalmára, szintén sikertelenül (amúgy az egyváltozós függvény olyan pontja, amely a görbe egy konvex és egy konkáv szakaszát választja el egymástól). Este a jól bevált tárkonyos raguleves készítése közben a kondér felborult, így akaratlanul is sikerült Szandi lábát epilálnunk, egyetlen mozdulattal, mint a reklámokban. Este a tábort kacsatámadás érte, amit a két Zsófi követett nyomon.

A végállomás Győr volt. Útközben Zsoltinak mindenáron be akartam bizonyítani, mennyire jól tudok kormányozni. Be is borultunk. Győrben még élményfürdőztünk egyet, aztán hazaindultunk...

MADAR BÁLINT (11. c)

OSZTÁLYOK

7. a

Osztályfőnök: Csapodi Zoltán

1. Balogh Patrícia Dóra	17. Keszthelyi Boglárka
2. Barborják Zorka	18. Kovács Beáta Eszter
3. Bárdits Éva	19. Mónus Gergely
4. Barna Dávid	20. Muzsay Boglárka
5. Boldizsár Célia	21. Nagy Nóra
6. Dankházi Ádám	22. Németh Krisztina
7. Dőry Bálint	23. Pallai Orsolya
8. Elekes Péter	24. Pápai Lőrinc
9. Fülöp Péter	25. Réti Csaba
10. Fűzik Míra Dorottya	26. Steiner Luca
11. Hompot Bálint	27. Szabó Dorottya
12. Ignátkó Bence	28. Szöllősi Zsófia
13. Juhász Dorottya	29. Takács Péter
14. Kacsó Fanni	30. Tóth András Zoltán
15. Kassai Mercédesz	31. Varga Boglárka Kata
16. Kenesei Zsanett	32. Zavecz Zsófia

A LEGJOBB TANULÓK:

IGNÁTKÓ BENCE (5,00)
KENESEI ZSANETT (5,00)
ZAVECZ ZSÓFIA (5,00)
FŰZIK MÍRA (4,93)
HOMPOT BÁLINT (4,85)
KESZTHELYI BOGLÁRKA (4,85)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

■ szeptember 16–17.	kirándulás Diósjenőre
■ október 1.	verébavatás
■ október 22.	szülő-gyerek kirándulás
■ december 2.	színházlátogatás
■ december 21.	osztálykarácsony
■ december 22.	korcsolyázás
■ január 27–29.	téli túra a Börzsönyben
■ március 8.	színházlátogatás
■ március 14.	diákszínházi fesztivál
■ április 21.	színházlátogatás

ELSŐ EGYÜTT TÖLTÖTT ÉVÜNK

Mennyi minden történt velünk idén! Jó érzés végiggondolni. Egy éven vagyunk túl a rettegett hatból. Érdekes volt... Rögtön év elején, túl lévén az első nap izgalmain, miután kiderült, hogy a tanárok nem vérengző fenevadak (vagy mégis?!), első közös

programunk a diósjenői hétvége volt. Hamar összerázódtunk Csapodi tanár úr közösségi játéka és „könnyű séta” nevezetű túrái közepette. Cserős tanárnőt is felavattuk, aki büszke rá, hogy a mi ofőhelyettesünk lehet. A lepusztított szedrekkel és az első közös élményekkel magunkban (a szedrek esetében magunkon), valahogy nem akaródzott hazamenni. De hát, minden jó dolognak vége van egyszer...

A verébavatáson újra közösen – csecsemőkként – szenvedtünk és nyafogtunk a nagyobbaknak (szerepünkhöz híven). Az iskolanap is tartogatott nekünk megmászni való hegyeket, eltévedésre alkalmas elágazásokat. A legnagyobb élményünk talán a téli túra volt. A Börzsöny közepén víz, villany és térerő nélkül, mit is lehetne mást tenni: túrázzunk! Csapodi tanár úr különösen kegyetlen útvonalat talált ki nekünk, melyben a Nagy-Kopasz hegy helyett (559 m), a Csóványosra „tévedtünk” (938 m). Elég fárasztó volt térdig érő hóban... A túra végén teljes kárpótlásként ülve lecsúsztunk a hegyről. Cserős tanárnő itt is végig támogatott minket (hátról). Kedves öregdiákok is voltak velünk, akik hajnali 2-ig szórakoztattak minket. Egyik nap Micimackó, E.T., Mátyás király és Harry Potter is találkozott a Csóványoson, amelynek mi is szemtanúi lehettünk. Innen is meglehetősen szomorúan keveredtünk haza a városba.

Február 10-én Trefort-bál volt, egész sokan vettek részt rajta az osztályunkból. Néhány tánclépést megtanultunk, de azért nem lettünk a parkett ördögei, tisztelet a kivételnek...

Közben a hétköznapiakban nagy munka folyt: a diákszínjátszóra készültünk Cserős tanárnővel. A 0. órákban öröm volt látni egymás gyűrött arcát, bár rengeteget dolgoztunk, sokszor keltünk fél hatkor, de meg lett a gyümölcse. Összeraktunk valamit együtt. Ez nagyon jó közösségi érzés volt. Májusban, az érettségi szünetben Debrecenbe mentünk. Az aquaparkban kicsúzdásztuk magunkat, majd a város lakóit ijesztgettük és felborítottuk a Kossuth tér nyugalmát. Itt csodák csodájára nem túráztunk! Nehezen is tehettük volna. Rögtön a hazatérésünk utáni napon sportnap volt, amit ezzel a lendülettel meg is nyertünk. Ezután egészen nyárig nem sok minden történt a tanuláson kívül. Az évfázón örömmel, de egy kicsit szomorúan váltunk el egymástól.

A nyár csodás volt a legtöbb embernek, amikor eljött a Fertő-tavi túra, a hangulat az egekbe szökött. Ehhez hozzájárult a táj szépsége, Balázs (túravezető) személyisége, a kísérők segítőkészsége, a tanárnő határozottsága, valamint egyesek „építő jellegű” beszélései. Kenyűztünk, túráztunk, fürödtünk a 19 fokos Fertő-tóban, iszapcsatáztunk, megismertük az ostormén bangita különböző fajtáit, strigulákat gyűjtöttünk, szörnyülködöttünk az eredeti Balfi ásványvíz ízén, örültünk, hogy Viktor újra velünk van, és élveztük egymás társaságát. Utána pedig jött a sulis...

Na persze ennek nem örültünk, de reméljük, ez az év is ugyanilyen mozgalmas lesz...

7. b

Osztályfőnök: Magyarné Ulrich Zsuzsanna

1. Balaskó Dávid	17. Kricsfalusy Márk
2. Bálint Eszter	18. Magyar Dóra
3. Bálint Orsolya	19. Mihály Zalán
4. Barta Klára	20. Müller Barbara
5. Béres Roland	21. Olajos Balázs Dániel
6. Deák Tibor	22. Orbán Balázs
7. Fehér Vanda Rebeka	23. Palotás Petra
8. Furák Fanni	24. Petri Dominik
9. Gregorics Balázs	25. Reményi Réka
10. Harsán Réka	26. Salgó Eszter
11. Hatlaczki Ádám	27. Soponyai Alexandra Bianka
12. Horváth Fábián	28. Széman Szidónia
13. Jaczkó Dániel	29. Szentgyörgyi Bálint
14. Kádár Zita	30. Szűcs Gergely Zoltán
15. Karsai Szófia	31. Temesi Fruzsina
16. Kolozsvári Anna	32. Vadászi Henrietta

A LEGJOBB TANULÓK:

OLAJOS BALÁZS (5,00)
VADÁSZI HENRIETTA (5,00)
PALOTÁS PETRA (4,92)
JACZKÓ DÁNIEL (4,92)
FURÁK FANNI (4,92)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

- szeptember 30. verébavatás
- október 22. Csodák Palotája
- december 21. osztálykarácsony és karácsonyi hangverseny
(néptánc, irodalmi műsor)
- január 6. színház
- február 27. színház
- május 12. Aquincum (múzeumi óra)
- május 27. kirándulás Szentendrére (biciklitúra)
- június 13–15. osztálykirándulás az Alcsi-Holt-Tisza Szabadidőközpontba

AZ EUKARIÓTÁTÓL MIKSZÁTHIG

Bevallom, átböngésztem a tavalyi évkönyvet, mielőtt leültem írni ezeket a sorokat. Kíváncsi voltam, milyen követhető példát fogok majd az írásra találni. Rájöttem: ez teljesen reménytelen próbálkozás. Nincs még egy osztály, amelyik a miénkhez hasonlítható. Semmilyen szempontból.

Bár, ha jobban belegondolunk, minden osztály ugyanúgy indul: harminc-egynéhány gyerek, akiket a sors egymás mellé rendel hat évre. Aztán vagy működik a dolog, vagy nem. Ez nagyban függ az iskolától, az osztálytól, de legjobban a diákoktól. Hisz nincs osztály, amelyikben ne lenne kialakult hangulat és közösség. Pláne a Trefortban. A 7. b osztályban pedig nem csupán hangulatos közösség van, de ez egy nagy család is. Ha mindez elhangozna, bizonyára nevetés kísérné. Pedig tényleg így van.

Mi sem bizonyítja jobban, mint az együtt eltöltött első év. Ami az első év alatt kibontakozott, az harminckét színes egyéniség. Van köztünk versenytáncos, basszusgitáros, fitnessbajnok, hokis... Van, aki 13.09 alatt futja a 100 métert, de akad még jó és rossz, szép és csúnya, ügyes és ügyetlen, bátor és gyáva is. De az is lehet, hogy mindezek a tulajdonságok mindannyiunkban egyszerre vannak jelen. Sokféleség és egység, egymásra utaltság és időnként hihetetlen indulatok...

Ez utóbbi talán érthető. Nehéz év volt. Először cumit adtak a szánkba a verébavatáskor, aztán kilógott a nyelvünk az iskolanap során, de mindenekelőtt beleverték a fejünkbe a hexametert, a hidrosztatikai nyomást, Mikszáthot és az eukarióták és prokarióták közti különbséget, valamint a föníciai abc és a hieroglifák jelentőségét. Tudunk pontból merőlegest állítani egyenesre, és alkalomadtán olyan is akad közöttünk, aki tudásban túllépett az Anyám tyúkján Petőfiből.

Hú, ez nagyon sok volt. Matula bácsi is azt mondaná Tutajosnak: Na jó vót, szép vót, de öleg vót. (Lapjával húúúzz, élivel meg kormányozz!)

Érdekes kor ez, a változások kora... Ezt halljuk mindenhol, mégsem gondoltunk még bele soha. Pedig sok minden kezdődött idén, ha nem is mindig végződött jól. Gondolok itt a lekéssett színjátzó fesztiválra, az osztályon belüli sok-sok, többnyire legendássá vált történetre, vagy akár a *Super Size Me* című film megtekintésének elmaradására.

De hát mindez édeskevés a sok mókához, kacagáshoz, örömhöz, showhoz képest, amit egy év alatt produkáltunk. Év közben több konkurens osztályhonlap indult útnak, közöttük a *Zalán* és a „*Lanna*” által szerkesztettek. Volt több osztálykabalánk is, amelyek

sajnos elvesztek. Valahogy mindig akkor, amikor Balázs vitte őket haza, khmm...

Szóval abból sem ártana egy új, jövőre. Volt viszont egy saját bejáratú „osztály-gördeszkánk”, amit a szekrény sorok és a fal között tartottunk. Ezt még tőlem örökölte az osztály, végül sajna mégis kitiltották.

Rengeteg anekdotát mesélhetnék még, de az öt évkönyvbe sem férne bele, noha egy év alatt történt. Nem ártana talán egy osztálykrónika sem jövőre, ahova lejegyezhetnék ezt a sok történetet, hogy egykor majd visszaemlékezessünk olyan dolgokra is, amik elvesztek az évek sűrűjében... De hát messze ez még, hála istennek! A többit majd meglátjuk utána.

De addig is bárki bevetődhet második emeleti osztálytermünkbe, mindig kedélyes hangulat vár majd rá. És hatalmas veszekedések, megható kibékülések, nagy nevetések, még nagyobb legendás történetek között láthatja a jövő kiemelkedő üzletembereit, kutatóit, orvosait, tanárait és művészeit átesni a híres-nevezetes változások korán.

SZENTGYÖRGYI BÁLINT

7. c

Osztályfőnök: Faragó Norbert

1. Ádám Sándor	17. Kovács Bálint
2. Adamik Dóra	18. Laký Tibor
3. Bodó Kinga Sára	19. Lengyel Zsanett
4. Bognár Petra	20. Mosonyi Krisztina
5. Dombi Eszter	21. Nagy Petra
6. Farkas Kinga Réka	22. Piller Emese
7. Földes Péter	23. Reményi Lilla Dorottya
8. Gergely Kristóf	24. Sasvári Tunga
9. Gubicz Flóra Anna	25. Sinka Gabriella
10. Herczeg András	26. Sipos Júlia
11. Jánosi Lilla Éva	27. Suba Gábor
12. Juhos Fanni Hanna	28. Szabó György
13. Kalocsay Noémi Petra	29. Szabó Mihály
14. Karvalics Ákos	30. Szilvai Zoltán
15. Kátai Kristóf	31. Szüle Ildikó
16. Kónya Kinga	32. Tóth Bence

A LEGJOBB TANULÓK:

KALOCSAY NOÉMI (5,00)

REMÉNYI LILLA (4,93)

SINKA GABRIELLA (4,93)

SIPÓS JÚLIA (4,86)

A 7. C OSZTÁLY ERDEI ISKOLÁJA

Ez volt az a kirándulás, ahol lekéstük a vonatot. Más is történt már velünk. Például úgy utaztunk, hogy nem volt jegyünk, vagy álltunk a félméteres folyosón, (felugrálva a fűtőtestre, ha valaki át akart haladni), esetleg a kupék közötti átjárókban kuporogtunk, nagyban akadályozva ezzel a le- és felszállást. De ilyen még nem.

Az egész igazából az ofő miatt történt: mi ott álltunk engedelmesen reggel 7 órakor a Keletiben, és Keisz tanár úrral egyetemben vártuk őt. Eltelt 5 perc, 10 perc, 15 perc, a vonat indulásáig már csak 10 perc volt, de ő még mindig sehol. Vajon mi történt vele? Elaludt talán? Esetleg rossz állomásra ment? Persze csak találgattuk. De csupán annyit sikerült megtudnunk Keisz tanár úrtól (akit felhívtunk), hogy a tanár úr késni fog, így a következő vonattal megyünk. Mint azt később megtudtuk, a Délinél vette észre, hogy a kistáskát, amiben a pénz, a vonatjegyek, az igazolványa meg a bérlete volt, otthon hagyta. Így hát hazarohant, de ekkor már nem sok esélye volt arra, hogy odaérjen időben az állomásra. Úgyhogy vártunk még egy órát (még soha nem volt alkalmam ennyi időn keresztül megfigyelni a Keleti pályaudvart), aztán elindultunk. Az utazás során nem történt sok érdekes, legalábbis a mi fülkénkben nem.

Mikor leszálltunk, még nem lélegezhettünk fel, ugyanis akkor kezdődött a dolog gyaloglás része. Úgyhogy elkezdtünk gyalogolni. Mint később kiderült, rossz irányba. Pech. Visszafordultunk. Mikor kiértünk a faluból, újra eltévedtünk... Aztán egy autós másfelé irányított minket és mentünk még háromnegyed órát (egyesek eléggé frusztrált állapotban), de végre megérkeztünk. Ezt onnan vettük észre, hogy megláttunk egy karámot. Aztán lovakat is. Később egyre több elég vérszomjasnak látszó (szerencsére megkötött) nagy kutyát, végül egy házat. Úgy gondoltuk, megérkeztünk. Jól gondoltuk.

Miután mindenki kellőképpen megszeretgette és megcsodálta az itt felfedezett két kis bernáthegyi kölyköt, megkezdődhetett a szobafoglalási láz. („Nekünk háromágyas kell. Az az? Ez itt nem jó, de ha cserélnénk Dóriékkel. Itt már mi vagyunk, de Petra is velünk alszik. Ez az ágy az enyém”.)

Aztán következett az úton el nem fogyasztott csokik, chipsszek, kekszek és cukorkák (egy részének) elfogyasztása, majd a többi szoba lakóinak meglátogatása. Némi pihenés után Keisz tanár úr megjegyezte, hogy itt az ideje a médiaórának. Nem akkora örömmel, de követtük őt a társalgóba. Azt már nagyobb lelkesedéssel hallgattuk, hogy a Barátok Közt egyik részét fogjuk elemezni. A fanatikus rajongók nyomban elmagyarázták a laikusoknak a szereplők nevét, hogy az illető „jó” vagy „rossz”, kinek a szerelme/ellensége, úgyhogy még a vetítés előtt kis ízelítőt kaphattunk a Mátyás tér lakóinak életéből. A rész egyébként arról szólt, hogy a csajok valami bulit rendeznek, amire elhívnak egy chipandale fiút is, Jencit, aki azonban nem az a kimondott jó pasi, ám amint az később kiderül, a külső nem minden. Mindenesetre megnyerte az egész osztály tetszését. Az elemzés már nem annyira.

De azután egy vicces feladat következett: csoportonként szappanoperát kellett írni. Voltak, akik latin-amerikai, illetve mexikói szappanoperát készítettek, bonyodalmas szerelmi szálakkal. Az én csapatom egy agyament kórház napjait elevenítette meg. Mindenkinék nagy sikere volt. Ezután már hihetetlenül gyorsan jött a vacsora, aztán a lefekvés ideje. Azért az ofő egy idő után ránk szólt, hogy „namostaztán máralváslegyen”, úgyhogy lassan elcsendesedett a ház.

Az elkövetkező napokra már nem emlékszem pontosan, csak a – számomra – fontosabb események maradtak meg. Az egyik, a rengeteg röplabdázás. Véget nem érő visszavágókat játszottunk...

Csináltunk tanösvényt is, amin gyógynövényeket kellett bejelölni. Szerencsére az elsőszámú vérehulló fecskefű (ami a közvélekedéssel ellentétben nem is mulasztja el a szemölcsöket) csak messzebb volt, mint ahol mi tábort vertünk. Kétségbeesetten kerestünk még egy gyógynövényt, és hihetetlen nagy mázlinkra ott árválkodott egy szál pipacs, igaz, amikor táblácskát tűztük elé, véletlenül hozzáértünk, lehullatta a szirmait, de pipacs volt, azt senki sem tagadhatta. Így hát sikerült a feladat.

Egyszer elmentünk egy városba, csak mikor kiértünk onnan, akkor tévedtünk el. Elég sok gyaloglás és nyafogás után (miközben Fanni egyre dühösebben gondolt a Tánár úrra), visszaérkeztünk a lovasparkba.

Mikor utolsó előtti nap megjött Pomi, játszottuk a már szokásossá vált „százkérdést”. Jó nagy volt a terep... Csak az egyre nagyobb szél tudott véget vetni játékunknak... Mit lehetne még írni? Sokat fagyiztunk, csináltunk szép színes tablókat (amiket az osztályunkban lehet megtekinteni), megnéztük a Madagaszkárt és a Monthy Python-t, előadtunk még pár rövid színdarabot (például a Vérehulló fecskefű nevének eredetéről címűt), hazudós kockáztunk. Hazafelé késett a vonat, előadást tartottunk, úgyhogy végeredményben nem mondhatjuk, hogy eseménytelen volt ez a négy nap. Jó lesz jövőre is menni, és még az se baj, ha az ofő késik...

SIPOS JÚLIA

8. a*Osztályfőnök: Csaba Orsolya*

1. Bagaméry Fruzsina	17. Krausz Sarah
2. Balázs Benjámin	18. Magyar Eszter
3. Durucskó Luca	19. Misák Zsófia
4. Friesel Éva	20. Mocsár Fruzsina
5. Hajimichael Ádám	21. Nagy Antal Balázs
6. Ható Réka	22. Nguyen Khac Hoang
7. Hevesi Ildikó	23. Paukovics András
8. Hompot Sebestyén	24. Sebestyén Benjamin
9. Horti Réka	25. Simkó Kitty
10. Horváth Viktória	26. Slezák Anita
11. Illés Csaba	27. Sükein Alex
12. Jancsó Ádám	28. Szabados Borbála
13. Jánosi Gergely	29. Teravágimov Róbert
14. Kereszturi Enikő	30. Várhalmy Borbála
15. Kósa Tamás	31. Végh Tímea
16. Kovács Fanni	32. Zahariev Anna

A LEGJOBB TANULÓK:

JÁNOSI GERGELY (5,00)
MAGYAR ESZTER (4,92)
NAGY ANTAL (4,92)
ZAHARIEV ANNA (4,92)
BAGAMÉRY FRUZZSINA (4,77)
NGUYEN KHAC HOANG (4,77)

A 8. A OSZTÁLY BESZÁMOLÓJA

A nyolcadik osztály is sok élményt hozott a számunkra.

Röviddel a tanév kezdete után következett a verébavatás. Ezúttal azonban más volt a helyzet, mint egy évvel azelőtt. Hiszen most mi voltunk az avatók, a hetedikesek pedig az avatottak. Mi persze ki is élveztük ezt a helyzetet... Nem sokkal ezután következett az iskolanap...

Ahogy az minden évben lenni szokott, nagy nehezen megtaláltuk a célállomást, azaz Makkosmáriát. Ezután még több fakultatív osztálykirándulást is szerveztek nekünk, amelyeken elég sokan részt is vettünk.

A karácsonyi ünnepség nagyon jól sikerült, az volt a feladat, hogy mindenkinek ki kellett találni valamit, amit aztán az aulában, a többiek előtt előadott. Ez lehetett dal, tánc, vers, vicc vagy egy Béla-novella (ez egy remek műfaj, amely a mi osztályunkban alakult ki). De volt egy rövidebb színdarab is. Mindenesetre nagyon jól szórakoztunk egymás előadásain. Február elején érkezett a Trefort-bál, amelyen sajnos csupán két ember képviselte az osztályunkat (én is), szóval erről inkább nem írok...

Február vége felé kezdődött el a társastánc, amiben szinte az egész osztály részt vett. Egészen júniusig tartott, ezalatt megtanultunk slow-foxolni, rumbázni, csacsacsázni, angol és bécsi keringőzni – úgy ahogy...

A márciusi Diákszínházi Fesztiválon nem adtuk elő színdarabot, azonban a színjátszós csoportban sokan szerepeltek a mi osztályunkból, az ő előadásuk nagyon jó volt. Az érettségi szünetben ezúttal egy túrára mentünk a budai hegyekbe. Június első hetében következett, méltó befejezésként, az erdei iskola. A színhely ebben az évben Arló volt.

Szállásunk a település felső részén volt, nem messze az erdőtől. Sokat fociztunk a kertben, tüzet is raktunk, métáztunk a szállástól nem messze lévő mezőn, egy alkalommal pedig egy egész napos kirándulásra mentünk. Sajnos azonban a tábor csak öt napig tartott, így rövid idő után búcsút kellett mondanunk... Miután visszajöttünk, már csak az évfárró következett, utána elkezdődött a várva várt nyári szünet.

A nyári szünet alatt háromszor találkozott hivatalosan az osztály. Végezetül csak annyit, hogy szerintem a nyolcadik jó év volt, remélem, hogy a kilencedik is ilyen lesz...

HOMPOT SEBESTYÉN

8. b*Osztályfőnök: Bodó Márton*

1. Abdullah Sarah	17. Máthé Virág
2. Árvai Alexandra	18. Mézes Dorottya
3. Békefi Eszter	19. Nagy Nóra
4. Csőke Anikó	20. Németh Péter
5. Czikora Hanna	21. Novák Gergely
6. Danyi Eszter	22. Paár Marcell
7. Demeter Marcell	23. Regele György
8. Fodor Mónika	24. Répás Szilvia
9. Fülöp Ádám	25. Schönek Tamás
10. Hocza Tímea	26. Schusztér Zoltán
11. Huszár Barbara	27. Sikari Dorottya
12. Imre Réka	28. Soha Péter
13. Jakab Cintia	29. Szöllősi Judit
14. Kovács Márton	30. Szunyogh András
15. Liebe Rebeka	31. Szűcs András
16. Malek Tamás	32. Varga Orsolya

A LEGJOBB TANULÓK:

HOCZA TÍMEA (5,00)

LIEBE REBEKA (5,00)

MÁTHÉ VIRÁG (4,93)

NAGY NÓRA (4,93)

NOVÁK GERGELY (4,93)

A 8. B OSZTÁLYRÓL

Mi, a 8. b, Trefort-történetileg a „2010b”, egy meglehetősen érdekes osztály vagyunk, élünkön osztályfőnökünkkel, Bodó Márton tanár úrral. Hajlamosak vagyunk eltévedni, elgondolkodtató játékokat játszani (például iszapcsata), három vonalas magasságokat érintő dalocskákat énekelni az osztálytábortűz mellett, erdei utakon biciklizni vagy – az osztály férfikezdeményekből álló része – ész és határok nélkül focizni (eredmény: az év folyamán három elpusztult és egy eltűnt labda).

A 2005–2006-os tanév elején viszont egy bizonyos értelemben még minket is túlszárnyaló osztályt ismerhettünk meg, mégpedig a verébavatás keretein belül, ugyanis 2005. szeptember 30-án nekünk jutott a megtiszteltetés, hogy lebonyolíthassuk e nemes iskolaünnepet. Eleinte azt hittük, jó mulatság lesz verebeket szelídíteni, de később sokak számára kiderült, hogy a „verebek” inkább vadak maradtak. Azért mégis jól jártunk, ugyanis mind a tanítás, mind az avatás alatt betegre neveltük magunkat a pelenkás, cumis, előkés és mamuszos hetedikeseken.

Az iskolanapon egy szép erdei sétában lehetett részünk (nem is kell említenem, hogy az egyik csoport megint eltévedt, bár nem olyan drasztikusan, mint tavaly). A séta állomásokra tagolódott, amiken érdekes, javarészt október 6-ához kapcsolódó feladatokat kellett megoldanunk. És persze a foci itt sem maradhatott el!

Két nappal az iskolanap után rendeztük meg (immár másodszor) az osztályolimpiát, a már ismert Halmi erdőben. A gyülekezőre mindenki pontosan, vagy majdnem pontosan érkezett, kivéve Bodó tanár urat, akit a hiperkönnnyű országúti kerékpárjával nem engedtek fel a villamosra, így végigtekerhetett a fél városon. A versenyszámok hasonlítottak a tavalyiakhoz (kakasviadal, kislabdahajítás, biciklizés, futás és különböző csoportversenyek). Aztán pihenésül ehettünk egy kis igazán ízletes bablevest, hála a már négy éve végzett segítőinknek.

Az első biciklitúra, amely az Omszki-tóig vezetett, nagyon jól sikerült – bár csak a fél osztály tudott rá szombaton a kora hajnali órákban felkelni –, eltekintve Schuszter Zoli nagy szaktudást igénylő, farolását követő óriásnyolcasától, Imre Réka lábujjfelrepedésétől, Mézes Dorka akrobatikus fejre állását követő állfelszakadásától és osztályfőnökük ujjfájdalmaitól. És persze rengeteget fociztunk, ezúttal a lányokkal együtt.

A Trefort-nap elég érdekesen alakult, mivel az osztály egész délelőtt kémiai kísérleteket mutatott be a hetedikeseeknek, Fodor Erika tanárnő vezetésével, majd Árvai Alexandra kivételével elégnak vélte a programokon való részvételek számát, így az osztályteremben, az informatikateremben, valamint az udvaron töltötte az időt.

Az igazi osztálybuli az osztálykarácsony volt, ahol is totóval, labirintussal, Activityvel, kvízzal és nem egészen precízen betanult előadással (benne a röhögő fekete báránnyal) szórakoztattuk egymást, majd átadtuk az ajándékokat. A második osztálybiciklizésen „csak” Danyi Eszter bukott, amit leginkább a térde sínylett meg. Velünk volt Heszlényi tanárnő is, aki kombinálta a kerékpározást a mobilozással. Bodó tanár

úrnak köszönhetően pedig a lehető leghosszabb úton sikerült az osztály kétharmadának megtenni a Szentendrei út és Skanzen közötti távolságot, egy könnyed, 10 %-os emelkedőt is beiktatva.

De az idei tanév fénypontja – a hab a tortán – az erdei iskola volt, amit a Szárhalmi erdőben, nem messze a „hűség városától” töltöttünk. Már az első napon hozzávetőleg 20 km-t tettünk meg (az egész tábor alatt mellesleg százhuszat) bemelegítésnek, több óra alatt, mert szinte kilométerenként kellett biciklit szerelni, lemaradókat és eltévedőket bevárni, valamint vásárolgatni a sarki boltban. Amellett, hogy rengeteget tekertünk, sok új élménnyel és tudással gazdagodtunk. Megnéztük például a nagycenki kastélyt, a páneurópai piknik helyszínét, ahol a határőrök nagyon figyeltek minket, Ausztriát, fürödtünk a Fertő-tóban és egy éjszaka még lappantyú megfigyelésre is sor került, miután Chikán tanárnő kijelentette, hogy nem maradhatunk felügyelet nélkül a szálláson, márpedig ő és osztályfőnökünk kíváncsiak voltak a lappantyúkra.

Ennek következtében két értékes vb mérkőzést nem állt módunkban megtekinteni a nem tökéletes kép- és hangminőséggel rendelkező őstelevízió, bár tény és való, hogy nem ok nélkül mentünk ki, mivel a madárka az MP3-lejátszó hívására megjelent.

Balázs, a vezetőnk a tábor alatt nemcsak kiemelkedő humorával gazdagított bennünket, hanem egyeseket becenévvel is. Így lett például Malek Tamás Shrek, Soha Peti Shörminátor, Schusztér Zoli Cickány és Czikora Hanna Pötyi. Az utolsó este még tábortűzet is „rendeztünk”, ahol szeretett osztályfőnökünk elénekelt a Kunbej, kunbej című dalt, egy balladát, valamint egy igazán megható kuruc nótát (amiben valamiféle úton heverő sertésürülékről volt szó). Eredmény: mindenki végigröhögte az egészet. A tábor végén elmentünk Sopronba, ahol négy csapatban kérdőívet oldottunk meg a járókelők és egy múzeumkapu előtt mosolygó nagy tudású bácsi segítségével. A csapatok között az Anonymus lett az első.

Ezzel a vetélkedővel ért véget a tanév a közös osztályrendezvények szempontjából. Igazán remek évet töltöttünk együtt!

Írták: NOVÁK GERGELY és SIKARI DOROTTYA
(az osztálykódex felhasználásával)

8. c

Osztályfőnök: Kutrováczi László

1. Andrási Sebestyén	17. Kovács Dorina
2. Barta Andrea	18. Máder Jennifer
3. Briski Edit	19. Majoros Viktória
4. Csáthy Barnabás	20. Márton Simon
5. Cziráky Viktória	21. Mihalovits Máté
6. Deli Pete Júlia	22. Németh Luca
7. Fodor Péter	23. Pintácsi Dániel
8. Forgó Regina	24. Prokop Susanne
9. Göllöncsér Adrienn	25. Reszkető Róbert
10. Herceg Zoltán	26. Sebesi Tamás
11. Idei Márton	27. Temesvári Orsolya
12. Kassa Eszter	28. Tóth Bálint
13. Kelemen Tamás	29. Tóth Eszter
14. Kéri Zsófia	30. Tungli Katalin
15. Kiss Marina	31. Vigh Balázs
16. Klinger Zita	32. Zubovics Evelin

A LEGJOBB TANULÓK:

KÉRI ZSÓFIA (5,00)
KISS MARINA (5,00)
PROKOP SUSANNE (5,00)
CZIRÁKY VIKTÓRIA (4,92)
MAJOROS VIKTÓRIA (4,92)
TEMESVÁRI ORSOLYA (4,85)
ZUBOVICS EVELIN (4,85)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

- szeptember verébavatás
- november 5. méta, számháború és kulcsos játék a Hajógyári szigeten, este színház: Picasso kalandjai
- február 2. korcsolyázás a városligetben
- május 7–9. Recsk, osztálykirándulás
- május–június 3×1 nap kenutás a Soroksári-Dunán
- június 11–15. Hárskút, Ráktanya, erdei iskola
- június 19. esztergomi hajókirándulás és „aquapark”
- július 3–8. kenutúra a Mosoni-Dunán, Tata (80. o.)
- július 18. biciklitúra Szentendrére
- július 25. Hajógyári sziget: méta, számháború, majd mozi
- júl. 31–aug. 4. biciklitúra a Balaton körül (87. o.)
- augusztus 30. osztálydíszítés

A MÁSODIK ÉV...

Délelőtt 10 óra van, nem olyan régen kászálódtam ki az ágyból, és rögtön leültem a számítógép elé, hogy megírjam a második évünkről szóló történetet... De egyvalamit nem értek! Hogy lehet az, hogy én itt vagyok most? Hiszen az iskolában lenne a helyem... igen, most lenne a 3. órám... na, valami nem stimmel... a szülei azt állítják, hogy nyári szünet van, de én nem hiszek nekik... nem lehet, hogy így elment egy év... szerintem vizsgáljuk meg, hogy mi történt és talán megtaláljuk a választ...

Az egész egy augusztusi reggelen kezdődött, valamikor hajnalban a Moszkva téren. Igen, akkor mentünk Nagykovácsiba, három napos táborba.

Hát igen, ez mindenkinek nagyon tetszett, felejthetetlen élményben lehetett részünk. Csak hogy párat említsek: kerétmászás, beszökés a Budakeszi Vadasparkba, egy elvetemült pele a lámpán, éjszakai vadles...

Aztán szeptember 1., osztályterem. Vigyorogva lépek be és ugrom a rég nem látott osztálytársak nyakába, akik a tábla felé fordítanak, hogy lássam az ülésrendet... hát igen, akkor lefagy a mosoly az arcomról, de úgy állok hozzá, hogy legalább még jobban meg fogom ismerni az osztályomat!

Az évnnyitón nem volt semmi különös, a hetedikesek kedvesnek tündek. „Héé, ezek még Máténál is kisebbek!” – nyögi be elmésen Barni. Na, ennyit az évnnyitóról.

Az osztályterembe érve tűnik csak fel, hogy két osztálytársunk hiányzik, viszont két új arc van az oly jól ismert pofik között. Adrit és Katit köszönhetjük az osztályunkban, akik nagyon aranyosnak tündek és a bemutatkozásuk is viccesre sikerült... :)

Ezen a napon újdonságokban nincs hiány, mivel egy új tantárgyat veszünk fel, a kémiát. Ezt ofőnk, Kutrovác tanár úr oktatja nekünk (sikeresen, sikertelenül, mindenki

döntse el...). A másik „újdonság” újdonsült matektanárunk, ifjabb Csapodi tanár úr, aki amilyen hirtelen kapott kézhez bennünket, olyan gyorsan meg is vált az osztály egyik felétől az év végén, de szerintem az osztály megszerette a tanár urat. Ugorjunk...

Szeptember 30., verébavatás. Nagyon jól elterveztük ezt az eseményt, készültünk rá, hogy igen, egy felejthetetlen avatást szervezünk a „kicsiknek”, hiszen a miénk is egy kellemes élmény volt. De sajnos kudarcot kellett vallanunk... Vagyis igazából nem mi vallottunk kudarcot, hanem a hetedikesek! Ezek a szörnyetegek semmit nem voltak hajlandók rendesen csinálni, természetesen az ellenkezőjét tették annak, amit kértünk tőlük. Sőt, személyes sértésnek vették, hogy próbáljuk irányítani őket a városban. Szóval érdekes esemény volt, de így visszagondolva viccesnek tűnik, bár lehet, hogy a groteszk kifejezés jobban illene az eseményre.

Október valahányadika, iskolanap. Szintén a Moszkva téren találkoztunk hajnalok hajnalán, majd két csoportba osztva mentünk kirándulni. Itt természetesen eltévedtünk párszor, de ezen már meg sem lepődtünk. Jó éreztük magunkat, köszönet a kísértért ofőnknek, illetve Mészáros tanár úrnak.

Az iskolanap után besűrűsödtek az események, a program a tanulás, tanulás, tanulás volt. Ja és tanulnunk is kellett néha, vagyis mindig!

Egyre jobban beleástuk magunkat a kémiába, tanár úr benevezett minket egy, a Vízművek által rendezett versenybe (erről majd később mesélek), Cucuból kész fizikus lett, Csapodi tanár úr megismertetett minket a matematika rejtelmes csodáival és a Pitagorasz-tétellel. (Mi ezt persze már ismertük, mert tavaly fizikaórán Kovács Géza tanár úr már megtanította nekünk.) Osztályunkból novemberben néhányan részt vettek a Halloween-en, ahogy az lenni szokott az első díjat elvittük, megnyertük a papírgyűjtést, és izgatottan vártuk a Trefort-napot. Hát igen, várhattuk is, egészen tavaszig. Sajnos ősszel csak az első részét, azaz az előadásokat tartották meg, és ez szomorúsággal töltötte el a diákságot. De túléltek ezt is, úgy hiszem, hiszen kárpótoltak minket tavasszal.

Beköszöntött szépen lassan a december. Lezajlott az osztálykarácsonyunk is, ami nagyon-nagyon jól sikerült, mindenki örült az ajándékainak, jó kedvvel, bár kicsit szomorúan búcsúztunk el egymástól, hogy majd viszontlátjuk egymást az új évben.

Új év, új események. Rengeteg mindennel kezdtünk el foglalkozni. Először is elkezdtünk készülni a vízműves verseny második fordulójára, és ki kellett találnunk a darabunkat a Diákszínjátszó Fesztiválra is. Hosszas veszekedés után magyartanárunk, Juhászné Horváth Katalin tanárnő azt javasolta, hogy Orsi írjon egy forgatókönyvet a Picasso kalandjai című darabból, amit még az őszi szünetben láttunk a Pesti Színházban.

Nos, ez egy elég merész vállalkozásnak bizonyult, a forgatókönyvet 1000-szer át kellett írni, a próba időpontjaival is rengeteget kellett balhézni, de azt mondom, hogy megérte, mert egy remek előadás kerekedett ki belőle! Így utólag is szeretném megköszönni mindeninek, aki szerepelt (Vicu, Cucu, Regi, Luca, Edit, Viki, Dodó, Máté,

Marci, Robi, Tamás, Sebi, Orsi) és tanárnőnek, mert mindenki rengeteg munkát fektetett bele. Igaz, hogy nem nyertünk (kivételesen), de a részvétel a fontos, nem igaz?

Egy nappal a diákszínjátészó után a vízműves versenyre készülő csapat egy része összegyűlt nálam, és kidolgoztuk programunkat a versenyre (csak így zárójelben említem meg, hogy bekerültünk a harmadik fordulóba, vagyis a döntőbe, az országos döntőbe, később meg is nyertük, de ezt itt még nem tudjuk).

Készítettünk szép pólókat, munkatervet egy általunk kidolgozott akciócsoportnak, és szépen bezsebeltük az első helynek járó nyereményeket, legfőképpen a dicsőséget, a boldogságot, a sikert, a csapatmunkát és rengeteg belső, kézzelfoghatatlan és mégis kézzelfogható értéket! A verseny után sem állhattunk meg pihenni, hiszen elérkezett a várva várt 24 órás kosár, ami igazából csak 17 órás volt, ugyebár. Csapataink szép eredményeket értek el, de nekünk nem ez volt az igazi lényeg ezen a napon, hanem a palacsintázó és koktélbár, amit Evi ötlete alapján szervezett meg az osztály. Nagyon nagy sikere lett, nagyon büszkék voltunk rá, és még jól is laktunk belőle... hiába, a palacsinta, az palacsinta!!!

Májusban mindenki az érettségi szünetre készült, mert akkor ejtettük meg a (nekünk) háromnapos osztálykirándulást Recskre. Megnéztük a munkatábort, ami hála az égnek ma már csak múzeumként üzemel, majd elfoglaltuk a szállásunkat. Météztünk, számháborúztunk, kvizeket töltögettünk, egyszóval jól eltöltöttük azt a pár napot. Aztán május 10-én jött a sportnap a Margitszigeti Atlétikai Központban. Nos, a lányok több-kevesebb sikerrel szerepeltek a zsinórlabdában és a kosárban, a fiúkról ugyanezt lehetett elmondani fociban. Szerencsére megmentette az első helyet számunkra az osztályunk atlétikai részlege, ugyanis Kati, Zsófi, Luca és Regi kenterbe verte az egész mezőnyt. Huhh... Kipihenve a sportnap fáradalmait, másnap iskolába mentünk, folytatódott a taposómalom, a hajtás, mivel közeledett az év vége, és kedves tanáraink együttes felkiáltással viseltettek az ügy iránt, vagyis – egyszerűen fogalmazva – írtattak még néhány „tökéletesen alkalmas dolgozatot a javításra”. Vagy a rontásra, kinek hogy sikerültek. De minket ez sem érdekelt, mert mindenki az erdei iskolára koncentrált és próbálta kihúzni az utolsó napokat. És akkor végre elérkezett a várva várt nap! Elingettünk az erdei iskolába, Hárskútra, egészen pontosan egy Ráktanya nevezetű elég jól eldugott helyre, a jó három órás buszozás után leszálltunk... a semmi közepén. Pár perc múlva jött egy Barkas márkájú, még Noé idejében is özönvíz előttinek számító (jóindulattal) „kisbusz”, ami elvitte a csomagjainkat a szállásra. Ugyanis a tanyát nem lehetett autóval megközelíteni, csak terepjáróval (khm...) és/vagy gyalogszerrel.

Nos, mi az utóbbit választottuk, a társaság 99 százalékának „hatalmas örömére”. Szerintem a túráról elég annyi, hogy térdig jártunk a sárban és mindenki haldoklott, finoman melegebb éghajlatra kívánta ezt az egész tábort. Aztán pár óra múlva megérkeztünk, lepakoltunk, vendéglátónk, Feri bácsi (alias professzor/doktor Ferkó bá) kiselőadást tartott arról, hogy hogyan pisiljünk, illetve zuhanyozzunk. Nos, megismerkedtünk a rémisztő tényekkel: napi maximum öt liter víz/fő zuhanyozásra,

pottyantós wc az erdő közepén, kútból „nyerhető” víz, azaz kötelező víztakarékosság (jó, persze, nekünk ez ment), és természetesen szelektív hulladékgyűjtés! De a legviccesebb az volt, hogy a társaság 99,99 százalékanak volt térerő a mobilján... Azt hiszem, ez remek volt így kezdésnek.

Az első négy napot tanulással töltöttük, egészségtant tanultunk. Beszélgettünk többek között a veszélyes anyagokról (drogok, cigaretta, alkohol), emberi kapcsolatokról, a helyes és a helytelen táplálkozásról és a környezetvédelemről. Persze az esti programok közé befért egy jó három órás éértékelő beszélgetés, egy karaoke, éjszakai számháború, tábortűz. Vegyes érzésekkel hagytuk el a tábort, rengeteg élménnyel magunk mögött, de mégis boldogan, hogy visszatérhetünk az angol wc, a korlátlan vízmennyiség és a civilizáció világába. Mikor hazaértünk és aggódó szüleink átvettek minket, mi még gyorsan lefixáltuk a strandnapot Esztergomba, amit még a márciusi vízműves versenyen nyertünk.

Szóval, eljött a várva várt nap, mindenki sikeresen eljutott a Vigadó térre, a megbeszélt találkozóhelyre. Felszálltunk a hajóra, kényelmesen elhelyezkedtünk, megkaptuk a hideg élelmet, majd utaztunk. Nem írom le, úgylis mindenki ki tudja találni, hogy milyen egy hajóút...

Először a Duna Múzeumot látogattuk meg, ami nem igazán kötötte le a társaságot, szóval gyorsan tovább indultunk a strand felé, ami annál inkább lekötötte a figyelmünket! Megkaptuk az eligazítást és a kajajegyeket, átöltöztünk és birtokba vettük a csúszdákat, a medencéket, na meg a szaunát.

Később a csapat egy része az egyik kisebb medencében ökörködött, vagyis tulajdonképpen fröcsköltük a másikat, nyomtuk le egymást a víz alá, egymás hátára, vállára másztunk, a fiúk felkapták a lányokat és beledobták a vízbe és más hasonló dolgok történtek. Kis idő elteltével a többiek is csatlakoztak, sőt tanár urat is sikerült bevonni a játékba, tehát úgy húsz elvetemült, mindenre elszánt 8,5. cös illetve drága ofőjük ugrabugrált a medencében és élte sokadik gyerekkorát. Mondanom sem kell, érdekesen néztek ránk a hátukat masszírozó idős nénikék, és persze Zoli, a kajmán – aki véletlenül sem oroszlan – is hatalmas szemekkel kukucskált kifelé az akváriumából és nézte, hogy ki ez az örült banda, aki beszabadult a strandjára. Hááát, azt hiszem, ennyi lenne... Ennyi? Pár oldal egy könyvben?

Nem, ennél sokkal több volt, de nem akarom itt a matek- vagy magyarórák hangulatát idézgetni. Nem kínzom én a kedves olvasókat. De azt hiszem, megtaláltam a választ a kérdésemre. Tényleg nyár van, tényleg itt az év vége, nem kell iskolába menni. Néhány nap és megkapjuk a bizonyítványunkat és már tényleg csak egy nyári szünet fog minket elválasztani a középiskolától...

Resszkess Trefort, jön a 9. c...!!!

9. a

Osztályfőnök: Gyertyánfy András

1. Barta Kolos	17. Lévay Zsombor
2. Bus Nikolett	18. Magyar Anna
3. Dékány Szilvia	19. Magyar Miklós
4. Doszpod Zita	20. Maiyaleh Péter
5. Filep Bence	21. Major Zsófia
6. Garamvölgyi Bence	22. Őrfi Erik
7. Gór Nagy Endre	23. Pacsuta Dávid
8. Gyökeres Attila Ádám	24. Rétallér Andrea
9. Hetényi Dániel	25. Rosner Dániel
10. Kaposi Dorottya	26. Siska Veronika
11. Kármán Bianka	27. Szász Nóra
12. Kárpáti Péter	28. Virág Laura
13. Könczöl Fanni	29. Vogronics Sára
14. Könyves-Tóth Zsuzsanna	30. Walter Bálint
15. Kőszegi Zsófia	31. Windt Tímea
16. Langó Péter	32. Zana Veronika

A LEGJOBB TANULÓK:

FILEP BENCE (5,00)
MAIYALEH PÉTER (5,00)
MAJOR ZSÓFIA (5,00)
DÉKÁNY SZILVIA (4,92)
DOSZPOD ZITA (4,85)
MAGYAR MIKLÓS (4,85)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

- október 22–23. kirándulás a Bakonyba (Augusztin-tanya)
- december 19. osztálykarácsony
- január 14–15. kirándulás a Börzsönybe (Kisirtáspusztá)
- április 1–2. kirándulás a Börzsönybe (Nagy Hideg-hegy)
- május 7–9. osztálykirándulás (Pécs)
- május 21–27. nomád tábor (Bükk)
- június 23–27. tanulmányi kirándulás (Róma) (76. o.)

VISSZAPILLANTÓ TÜKÖR

Mivel is kezdjem? Hogy megint eltelt egy év, eszerint okosabbak, erősebbek, magasabbak és öregebbek lettünk? Lehet. Egy biztos: immáron legnagyobbakként éltük nem mindennapi életünket a harmadik emeleti sarokban.

Azok a szép napok, mondhatnánk. Csak röviden emlékezzünk vissza a szünetekre, amelyek mindig jól teltek, a feledhetetlen fizika órákra, amiért hálásak vagyunk a tanárnőnek. Vagy a tesi órákra, amikre mindenki szívesen ment le, ugyanúgy, mint tavaly,

vagy tavalyelőtt. A biológia órákra, amiket nagyon szerettünk, ezért is hálásak vagyunk tanárainknak. Már vagyunk páran, akik biosz faktra szeretnénk majd menni... De az órákból ennyi elég is, lesz még belőlük elég a következő években. Ezért inkább át is térnék az osztály közös programjaira.

Itt van előttem egy naptár, amiben benne van minden, nélküle nem is mennék semmire: szerencsére sok közös dolog volt, amit köszönünk mindenkinek. A tanár úrnak, egymásnak, a tizenegyedikeseknek is, és még sokan másoknak is. Tavaly még nagyon „benne voltunk” a verébavatásban, de idén már valahogy nem sokakat villanyozott fel a tudat, hogy most már nem mi vagyunk a legkisebbek, azaz „szúrjunk ki mindenkivel, amennyire lehet”. Az első kirándulás októberben volt, „aki akar, jön” felkiáltással mentünk a Bakonyba túrázni. Szerencsére ezt azóta is gyakran megejtjük, télen, nyáron, bármikor. Eddig a Börzsöny és a Bakony volt a cél, idén biztosan számunkra felderítetlen terepre is megyünk még. Aztán síszünet, egyeseknek az aktív sportról szólt, másoknak az otthoni henyélésről. Egy biztos: eltelt. Áprilisban eljött a nagy kedvenc 24 órás kosár, már-már afféle trefortos hagyomány, az osztály egyszerűen zseniális volt, mint mindig. Jó volt a teaház is, mint mindig, hangulatos kis helyet varázsoltunk az új helyünkön, ahogy az számunkra utólag kiderült... A kosaras nap egybefolyt a tavaszi szünettel, de sajnos a többi szünethez hasonlóan ez is elég rövidre sikeredett. Az idei egyetlen városbéli kirándulásunkra májusban mentünk, Pécsre. Szerintem nagyon jól sikerült, jól indult a vonatúttal (páran hátul ragadtunk, de ott is jó volt a hangulat), majd folytatódott a megszokott „városmegismerős” feladatokkal – azzal a bizonyos idegtépő keresztretjtvénnyel –, majd befejeződött a jó kis osztályjátékokkal...

Ezután jött a némelyek számára rettegett, mások számára várt nomád tábor. Hét nap közel, egyes esetekben már-már túl közel a természethez. A legfontosabbak: feszes legyen a sátrad, különben beázol, megfázol, rossz lesz neked. Azt eszed, amit kapsz (ami nem mellékesen finom volt, de néha nem sikerült túl jól, mint kezdetben a lecsó...) és soha, de soha ne menj rövidgatyában a susnyásba. Fájni fog, hidd el. Imádtam azt a tábort, szerencsére mi építhettük az egészet, amint hallottam, a polcom remekül helytállt. Sokat bolondozott az osztály, talán nagyon is sokat. „A tábor olyan, mint egy nagy szoba, mi mind együtt élünk benne.” Ez mind igaz volt, abból a szempontból, hogy mindenki mindent hallott. Még Laura matracát is. Bármennyire is jó volt ott, nem hiányzik a hideg patakok, bár a tuti fürdősátrak igen. Juj, meg a nagyon profi konyha, az volt a legjobb. Kár, hogy nem lehetett szabadon szaladgálni a szénásban, de jött a pocakos pasas, aki pénzt akart, mint kiderült kapott is, mert az övé volt a rétünk. De eljött a szombat, haza kellett menni, ott kellett hagyni a csúcspati táborunkat, de hát, ez van. Azt hiszem, ez volt az évünk utolsó nagy közös pontja. Oh, majdnem elfelejtettem a római utat, de hát arról én nem tudok beszámolni...

Átvinném a szót Ronitól, írnék pár sort, elsőnek Spanyolországról, majd Rómáról. Spanyol utunk érdekesen indult, amint megláttuk a madridi reptéren a spanyolokat, sírva akartunk (volna) sítáborba menni, de erről már meséltem a külön erről szóló

cikkben. Még egyszer megköszönjük Éltető és Bogdán tanárnőknek, hogy megszervezték az utunkat és felejthetetlenné is tették. Júniusban viszont láttuk újdonsült spányol barátainkat, remek hangulat uralkodott, volt egy-két affér, de megoldottuk, és ha szomorú szívvel is, de búcsút vettünk tőlük. Most pedig néhány szót Rómáról – abba igazán bele se merek kezdeni, hogy mennyi mindent láttunk és hány helyen jártunk... Gyertyánfy tanár úr vezetésével, Csabay illetve Chikán tanárnő kíséretével indultunk neki az útnak, minden percünk ki volt számolva, mindent tökéletesen megszervezték. Köszönjük, tanár úr! Persze túlzás volt, hogy nem lesz szabadidőnk, mert arra is jutott bőven idő, no meg fel sem tűnt, hogy kötött programunk van. Talán az eddigi legmáramandóbb kirándulásunk volt, persze a nomád tábor mellett...

Jártunk még máshol is külföldön (Rómán és Spanyolországon kívül), például Bécs-et is meglátogatta az osztály egy része. Visszagondolva erre az évre, sokat írtunk, sokat olvastunk, sokat számoltunk és természetesen sokat töriztünk. És nem utolsó sorban, sokat voltunk együtt.

ZANA VERONIKA, KÁRPÁTI PÉTER

(A tavalyi évkönyvben megjelent osztálybeszámolót VIRÁG LAURA írta.)

9. b

Osztályfőnök: Kubicza János

1. Antoni Luca	16. Kazai Viktor
2. Beák András	17. Kertész Lilla Anna
3. Cseh Petra	18. Király Orsolya
4. Csókás Borsika	19. Kiss Ákos
5. Demény Edina	20. Korcsolay Tamás
6. Faludi Zsolt	21. Lánszki Csenge
7. Farkas Antal	22. Lázár Nóra
8. Fehér Nóra	23. Lucz Balázs Zoltán
9. Forray Dorottya	24. Naphegyi Szabolcs
10. Földes Barbara	25. Rajkai Tamás
11. Hangyás Orsolya	26. Sapszon Ildikó
12. Héra Szilvia	27. Szél Zsuzsanna
13. Horváth Fanni	28. Tegze Borbála
14. Kaliszky Péter	29. Vámos Gergely
15. Kántás Eszter	30. Várhalmy Balázs

A LEGJOBB TANULÓK:

TEGZE BORBÁLA (5,00)

SAPSZON ILDIKÓ (4,92)

LÁZÁR NÓRA (4,69)

A 9. B OSZTÁLYRÓL

A harmadik évünk a megszokottnál is eseménydúsabban telt. Mint minden kilencedikes osztálynak, nekünk is túl kellett élni a nomádtábort, ami nem is volt annyira egyszerű feladat, de erről majd később. Természetesen a nomádtáborért való cidrizésen kívül mást is csináltunk. Rengeteget tanultunk, na jó, iskolába jártunk, és remélhetőleg ragadt ránk más is a több réteg poron kívül, valamint szorgosan gyűjtöttük tanáraink aranyköpéseit, amiből egy nagy tucattal sikerült összeszedni, és nem utolsósorban elkészült osztályhonlapunk is (szerintem, ha így folytatjuk, túlteljesítünk önmagunkon).

Az iskolanappal akadtak problémáink – az osztály majdnem továbbment a buszszal, és persze voltak későink is... A Trefort napon tovább gyarapítottuk tudásunk a különféle előadásokon, s bár az idei papírgyűjtéseken nem szerepeltünk túl fényesen, azért kivettük a részünket a sportnap megvalósításában, mindemellett egész jól szerepeltünk. Osztályunk két diákcsera programban is részt vett: Kovács Ágnes tanárnő a Loire völgyébe vitte franciásainkat, Chateaux Renaultba, ahol francia tudásukat gyarapíthatták, miközben megismerhették a környékbeli kastélyokat, bejárhatták Tours gyönyörű városát, és egy csodálatos napot tölthettek Párizsban (a franciákat októberre várjuk). Bogdán tanárnő spanyolos osztálytársainknak adta meg a lehetőséget, hogy megnézhessék Spanyolországot, majd egy-egy spanyol diákot kalauzoljanak szép hazánkban.

Azt hiszem, elérkeztünk a kilencedikes évünk fénypontjához: a nomádtáborhoz. Elég emlékezetes négy napot töltöttünk Nagyvisnyónál. Már az első nap rájöttünk, hogy azok jártak jobban, akik saját sátrat hoztak, így nekik nem kellett a pókok, a meztetelen csigák és társaik elleni kiáltásokkal indítaniuk a tábor, valamint az első órát a természet hat- és többlábú csodáinak kilakoltatásával tölteni. A „konyha” rendbehozatala felelevenítette bennünk a sarazás feledhetetlen kisgyermekkori élményét, még a rőzsegyűjtés is viszonylag lelkesen ment az első negyedórában, de aztán elmúlt az újdonság mindent legyőző varázsa. A rőzseaprítás tovább bírta, nem tudom, az miért bizonyult érdekesebbnek, de valahogy azt jobban szerette a „nép”. Rövidre fogva az első napunk a tábor rekonstruálásával telt, új vécék ásása, a „zuhanyzók” újratakarása, a lépcsők újjáépítése... Az első éjszaka eléggé hidegnek bizonyult, nem aludtunk túl jól, és gondolom ez is közrejátszott benne, hogy az igényeink alábbhagytak.

Az első nap megtanultunk térképet olvasni a közös túrán, ami a „völgyben” való „leereszkedést” kivéve egész jól sikerült. A térképolvasást nehezítette, hogy a térkép nem volt egészen naprakész, így az agresszív elkülönítő kerítés nem mindenhol oda volt rajzolva, ahol a valóságban húzódott, ebből származott később az a kis incidens, hogy hirtelen egy kerítéssel találtuk szemben magunkat, ami elzárta az utunk. Ezért ereszkedtünk le a „völgybe”, ami eléggé extrémre sikerült: keresztbe dőlt fákra való kúszás a völgy egyik oldaláról a másikig, derékig érő csalán, patakugrás... A lényeg, hogy

este nem voltak alvásnehézségeink, leszámítva, hogy még mindig iszonyú hideg volt. A második nap tanárok nélkül mentünk, és az iránytűvel próbáltunk meg összebarátkozni (ez egészen jól sikerült). Igazándiból semmi probléma nem volt addig, amíg az egyikünk rosszul nem lett, így a túra feléről ketten visszakísértük a sátrakhoz, ahol a túrát „megúszván” a konyhában segédkeztünk. Vacsorára több ember rosszul lett, de nem tűnt túl komolynak a helyzet. Vacsora után viszont többen hánytak, úgyhogy valaki külső segítséghez folyamodott – felhívta a szülőket, és ez nagyon bölcs lépésnek bizonyult! Tíz körül mindenki bevonult a sátrába – tanárok, diákok egyaránt – a segítség tizenegy után érkezett, két embert hazavittek, a kocsihoz mi kísértük ki őket. A helyzet sajnos nem javult, voltak, akik már nagyon rosszul néztek ki, falfehéren, több pokróc alatt remegve bizonygatták, hogy semmi bajuk. Sokan nem tudtak aludni, vagy, mert annyira rosszul voltak, vagy, mert a társuk volt annyira rosszul, hogy el voltak foglalva a vízhordással és a teli tálak ürítésével. Volt, aki nem ért ki a sátra elé, és volt, akit ki kellett vinni. Hajnali három körül megkaptuk az információt miszerint van hányinger-csillapító a tábori gyógyszeres dobozban. Ezzel nem értünk el túl sokat, de legalább három óra pihenőt kaptunk, amíg a betegek aludtak, vagy legalábbis pihentek. Szerdán reggel már mindenki rosszul volt. Mindenesetre inkább visszavonulót fűjt a többség. Kilencen maradtak a táborban, de másnap ők is hazajöttek busszal. Hát igen, csak mi tudunk ilyet csinálni. Legalábbis nem tudunk ehhez hasonló nomádtáborról. De azért a drámát leszámítva nekem tetszett a nomádtábor, kár, hogy nem tudtuk befejezni. Majd megnézzük tizenegyedikben... Persze csak a vállalkozó szelleműek...

9. c*Osztályfőnök: Pál Gergely*

1. Bereczki Benedek	17. Kovács Veronika
2. Csizmadia Dorottya	18. Kötél Tamás
3. Csöndes Dániel	19. Litváni Lilla
4. Csörögi Barna	20. Maracskó Brigitta
5. Darvas Alexandra	21. Maros Eszter
6. Győri Bettina	22. Monori Dorottya
7. Győri Imre	23. Nyíró Márton
8. Hargita Kristóf	24. Pallai Márton
9. Hernyes Anita	25. Reiter Petra
10. Horváth Dániel	26. Süvegh Eszter
11. Horváth Fruzsina	27. Szilágyi Anna
12. Káplár Eszter	28. Toldi Márk
13. Keszthelyi Kristóf	29. Végh Nándor
14. Kiss-Leizer Bence	30. Villányi Szilvia
15. Klein Zsófia	31. Zöld Ákos
16. Kovács András	

A LEGJOBB TANULÓK:

SÜVEGH ESZTER (5,00)
HERNYES ANITA (4,77)
HORVÁTH DÁNIEL (4,77)
HORVÁTH FRUzsINA (4,69)
KÁPLÁR ESZTER (4,69)
LITVÁNI LILLA (4,69)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

- szeptember 10. kirándulás (Pilisborosjenő)
- december 19. osztály karácsony
- január 14. kirándulás (Gazdagrét-Budaörs)
- március 10. osztálybuli a klubhelyiségben
- április 8. kirándulás (Zugliget–Tündér-szikla–János-hegy–Normafa)
- április 28. A „Gladiátor” című film megtekintése a klubban
- május 8. osztálykirándulás (Vác)
- május 9. Aquincum és más római emlékek
- május 27. családi kirándulás (Normafa–Makkosmária–Szépjuhászné)
- június 10–15. nomádtábor (Bükk)

AZ OSZTÁLYRÓL

Már év elején megbizonyosodhattunk szellemi vezetőnk nyári hatékonyságáról, ugyanis már nem a 3. emeleti, sarokban lévő, korai éveinknek helyszínt adó termének ajtófélfájába ütköztünk bele, hanem a lépcsővel szembeni termet foglalhattuk el, amely hozzávetőleg napi harminc méter sétától kímélt meg bennünket. Hasonló, új vizuális hatásként ért minket két új osztálytársunk felbukkanása, Alexáé és Viviené. Utóbbi leányzó két héten belül rejtélyes körülmények között hagyta el népes iskolánkat, s ekkor még nem is sejtettük, hogy létszámunk nem marad ily' foghíjas, ugyanis sokat megélt csapatunkhoz az őszi szünet után Imre csatlakozott. Új tantárgyként kúszott be életünkbe a biológia, Perneki tanárnő vezényletével, de más új tanárok is színesítették életünket, Gombos Éva tanárnő és Veszprémi Ferenc tanár úr személyében.

Az első említésre méltó esemény az iskolanap volt, melynek Budaörsről Makkosmáriára kellett volna vezetnie, ám az osztály fele Budaörsről véletlenül Budaörsre érkezett vissza.

A tél beköszöntével új programok vártak ránk: december 17-én kiruccantunk Bécsbe, ahol kiderült, hogy forralt bor nélkül is lehet illuminált állapotot produkálni... December 19-én az osztályterembe beköszöntő (osztály) karácsonyi hangulat csak fokozta az ünnep fényét. Márciusban életünk első osztálybuliján vehettünk részt, amelynek két legfontosabb momentuma a tánc és a héliumos lufi volt. Teltek-múltak a napok s mire feleszméltünk, már régen a második félévet tapostuk. Egy szép áprilisi reggelén bekopogott iskolánkba az ünnepélyes keretek között, másodszer megrendezett művészeti nap, melyen megtapasztalhattuk néhány iskolatársunk és tanárunk kultúra iránti fogékonyságát. Egyéb tehetségünk felvillantására legközelebb az 1001 perces kosár alkalmával adódott lehetőségünk, amelyen végül értékelhető eredményt ugyan nem sikerült elérnünk, ennek ellenére a hangulat emelkedett volt. Az érettségi

szünetben Vác lakóit tartottuk rettegésben, majd Aquincum szellemeit idéztük meg. A sportnap legnagyobb eredményének zsinórlabda sikerünk tekinthető. Nagy nehézségek árán ugyan, de végül „tető alá” hoztuk a nomádtábort is, amely az ott lévőkben szép emlékeket hagyott. A tanév során felsorolhatatlan mennyiségű kirándulásra is maradt időnk, amelyeket az imént említett okból nem sorolnánk föl.

Összességében eseménydúsnak és nevetőhormonokban gazdagnak titulálható az elmúlt esztendő. Reméljük, hogy az elkövetkezendő években is hasonló emlékekkel fogunk gazdagodni.

HORVÁTH FRUZZSINA, SZILÁGYI ANNA

10. a*Osztályfőnök: Csapodi Csaba*

1. Babai Kármén	17. Monori Barbara
2. Bárdits Anna	18. Nyári András
3. Bartus István	19. Papp Brigitta
4. Bessenyei Dávid	20. Papp Dorottya
5. Dóczy Júlia	21. Répás Zita Anita
6. Főző Zsolt	22. Schüszler Tamás
7. Fülöp Máté	23. Stubnya Bence
8. Huszti Réka	24. Szántó Zsolt
9. Kézdi S. László	25. Szijártó Anna
10. Kónya Márton	26. Szilágyi Csenge
11. Kovács Flóra	27. Szűcs Dóra
12. Kovács Ádám	28. Szűcs Zsófia
13. Kracher Katalin	29. Tamás Réka
14. Lakatos Levente	30. Török Anna
15. Márkus Benjamin	31. Vitányi Bálint
16. Metes Dorottya	32. Weiszburg Zsuzsanna

A LEGJOBB TANULÓK:

BÁRDITS ANNA (5,00)
MONORI BARBARA (5,00)
SZIJÁRTÓ ANNA (4,93)
SZŰCS DÓRA (4,93)
TÖRÖK ANNA (4,93)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

- december 20. osztálykarácsony
- január 26. osztálybuli a klubban
- február 10. Trefort bál
- március 14. március 15-i ünnepség
- március 14. diákszínhátszó fesztivál
- március 17. színház (Stílusgyakorlatok)
- május 6–10. Kárpátalja
- június 12–15. média modul
- augusztus 15–20. kerékpártúra (Bécs–Budapest) (92. o.)

A TANULÁS ÉVE – A 10. A OSZTÁLY TÖRTÉNETE

Új helyszín: második emelet öt. Új szereplők: Julcsi, Heszlényi és Kecskés tanárnő, Piláth tanár úr. A történet ugyanolyan, mint az összes többi. Ugyanúgy kezdődik minden. És ugyanúgy végződik. De mi áll a dolgok hátterében?

Szeptember 1. Mit sem sejtő diákok a Gólyavárban. Még nem tudják, mi vár rájuk a Tanulás Évében, de néhány óra múlva mindent megtudnak. A tizedik az utolsó nyugodt év, amikor nem kell foglalkozni szalagavatással és elballagtatással. Legyen a tizedik a Tanulás Éve. Az a tanév, amikor minden tanuló lead egy dolgozatot egy számára

kedves témáról, az év végén. Ez a tudat végigkíséri útjukat a történetben, mindenütt ott van, mégha nem is említtem. Iskolanap, Trefort nap. A Tanulás Éve nem hoz újat. Úgy megy minden, amint szokott. Senki nem hall furcsa zajokat és senki sem érez bizsergést a lábujjai között. Elérkezik az osztálykarácsony. Ekkor kerül bemutatásra a Diótörő egy részlete, amelyet külön a Tanulás Évére hangszereltek át. Január 26-án került sor az osztály életének első komoly-könnyűzenés bulijára, amelynek az osztály fele a felét szerette. Ez nem azt jelenti, hogy a negyede volt jó, hanem a két fél egy egész: jó volt. Február 10. Trefort bál. Különleges táncbemutató, a közönséget megmozgatva, skótul. Március 14. Fontos esemény a Tanulás Évében: a közönség emlékeztetése 1848-ra, majd szereplőink elővezetik Molnár Ferenc Ibolya című drámáját. Torta a Tanulás Évében. Április 12. A Tanulás Évének 1000 perce folyamatosan kosárlabdából áll, de józanságukat megtartva történetünk hősei folytatják céljukat. A Tanulás Éve utolsó jelenetére Ukrajnában került sor. Itt hőseink több napon át együtt „élvezkednek”, éjjel-nappal a Tanulás Évében lubickolva. Ezt koronázza meg a média modul az iskolában. Van, aki mindeközben az erdőben tölti a Tanulás Évének utolsó hetét, a 9. c osztállyal. A Tanulás Éve végén mindenki leadja a dolgozatát, amelyet egész évben írt, és jutalmat kap a történet minden résztvevője (könyv, könyvutalvány, bizonyítvány).

A cím elterelés. A tizedik nem a tanulás éve volt. Tizedik osztályban a legtöbben rontottak a bizonyítványukon. Először konfliktus, majd beletörődő nevetés tárgya lett a Tanulás Éve cím. A tizenegyedik már nem a tanulás éve lesz, mert az már „beszámít”.

Köszönet a Trefortnak, hogy létrejöhett a történet. Külön köszönet Csapodi tanár úrnak és a 10. a osztálynak, hogy mindezt létrehozta. Vége.

10. b

Osztályfőnök: Pentz Anna Mária

1. Ávéd Krisztina	17. Kertai Márk
2. Berkes Árpád	18. Koczka Krisztina
3. Bodnár Domonkos	19. Kolos Dávid
4. Bognár Katalin	20. Kőszegi Flóra
5. Czeibert Edit	21. Kray Katalin
6. Erdős Gábor	22. Madár Mária
7. Faragó Szilvia	23. Mihalovits Ervin
8. Fodor Bence	24. Pásztor Gábor
9. Gellert Gábor	25. Paulus Marcell
10. Gulyás Levente	26. Sternád Anita
11. Imrich Wanda	27. Szalay Dániel
12. Jancsó Patrícia	28. Szekulesz Judit
13. Jánosi Nóra	29. Taba Henriett
14. Kenesei Krisztina	30. Takács Eszter
15. Kéri Annamária	31. Vékony Sarolta
16. Kereszturi Gergely	32. Zuleta Emese

A LEGJOBB TANULÓK: A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

JÁNOSI NÓRA (5,00)	■ október 29–30. kirándulás a Bükkbe
KOCZKA KRISZTINA (5,00)	■ december osztálykarácsony
TAKÁCS ESZTER (5,00)	■ február 25–26. kirándulás a Börzsönybe
MIHALOVITS ERVIN (4,93)	■ június 18–19. kenuzás a Szigetközben
KENESEI KRISZTINA (4,87)	■ július 23–29. kenuútúra a Rábán (85. o.)
KÉRI ANNAMÁRIA (4,87)	

10. c*Osztályfőnök: Szabó Ádám*

1. Bagoly Anna	17. Molnár Piroska
2. Bara Enikő	18. Németh Lóránt
3. Báron András	19. Németh Zsolt
4. Blaskovits Ferenc	20. Pap Erika
5. Deák Rita	21. Sebestyén Marcell
6. Doszpod Orsolya	22. Szabó Veronika
7. Hercsel Flóra	23. Szabolcsi Gergely
8. Illés Tibor	24. Szántó Szabina
9. Kicsiny Zsóka	25. Szegedi Dániel
10. Komjáthy Ádám	26. Széman Tessza
11. Kovács Lili	27. Szőnyi Balázs
12. Krizsán Réka	28. Szuhai Krisztína
13. Kundrák Villő	29. Tolmácsi Regina
14. Lantos Balázs	30. Tóth János
15. Ligety Sára	31. Vágó Margit
16. Mészáros Zoltán	32. Váraljai Veronika

A LEGJOBB TANULÓK:

KRIZSÁN RÉKA (5,00)

VÁGÓ MARGIT (4,93)

SZABÓ VERONIKA (4,92)

MOLNÁR PIROSKA (4,80)

BAGOLY ANNA (4,80)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

- december osztálykirándulás
- február színházlátogatás (Katona József Színház: Troilus és Cressida)
- május osztálykirándulás (Visegrád)
- június erdei iskola (Klastrompuszta)

A 10. C OSZTÁLY BESZÁMOLÓJA

Szeptember elsején ismét beléptünk a Trefort már jól ismert kapuján. Az év eleje tartogatott számunkra pár újdonságot, új termet kaptunk az első emeleten (előnyei: nem kell reggelente felmászni a harmadik emeletre és a büfé is közelebb van...), sőt, visszakaptuk felújított állapotú szekrényeinket is. Egy új osztálytársunk is érkezett, Villő. A biológia órákra is visszajött végre Gedeon tanár úr. Egy évig, hetente egy órában (ismét) számtechnika és művtöri órákon ülhettünk, illetve matekból is kettéosztották az osztályt. Nem kínzok senkit azzal, hogy az órákról beszéljek, mert ez nyilván nem sok mindenkit érdekel, viszont az osztállyal már annál izgalmasabb dolgok történtek.

Elsőként a Trefort napot említeném. Az osztály két csoportban tette meg a túrát, mi majdnem el is tévedtünk, hála a hiányzó és a nem látható jelzéseknek. Ennek ellenére az évvárón – legnagyobb meglepetésünkre – kiderült: elsőkké lettünk. Októberben, a 23-i ünnepség keretében az iskola nagy részével együtt megnéztük a Sorstalanság című filmet. Decemberben közeledett a téli szünet, megtartottuk az osztálykarácsonyt is, ajándékozás, evés-ivás. Majd elkezdődött a téli szünet, jött a karácsony, a szilvesztert pedig sokan együtt töltötték. Január végén a spanyolok kimentek Madridba, Bogdán és Éltető tanárnők kíséretében, ott töltöttek egy hetet, míg mi itthon fagyoskodtunk. Február elején hazajöttek, és utána el is kezdődött a hajtás, elsősorban a jobb félévi jegyekért. Azért a kultúrálódás sem maradt el, a Katona József Színházban megnéztük egy Shakespeare darab modern feldolgozását, a Troilus és Cressida című előadást. Április elején Kovács Ágnes tanárnővel utazott el az egyik 10. évfolyamos franciacsoport és néhány kilencedikes Franciaországba, Château-Renault-ba. Oda- és visszafelé Strasbourgban eltöltöttünk egy éjszakát, ahol megismerkedtünk pár szimpatikus cseh fiatalemberrel... ☺

Májusban eljött a ballagás, amire a 11-esek megint gyönyörűen feldíszítették a sulit. Az egyetlen gond csak az volt, hogy a tűző napon, a Múzeum-kert lépcsőjén vártuk végig az ünnepi beszédet. Nagyon meleg volt. Az érettségi szünetnek – a 12-esek kivételével –, gondolom, mindenki örült. A szünetben Visegrádra tettünk kirándulást. Megnéztük a várat, boboztunk – néhányan fel is borultak :) –, a második nap pedig sétáltunk a „városban”, délután átkompoztunk Kisorosziba, ahonnan vonattal jöttünk vissza Pestre. Májusban Gonda Zita tanárnő franciacsoportjának tagjaihoz jöttek

svájci cserediákok egy hétre, akik kicsit megkavartak pár órát a suliban... Június elején tanulni kellett – mindenki tanult, elsősorban ismét a jobb jegyért, de szerencsére nem tartott sokáig a hajtós időszak, mert 12-én délben elutaztunk Klastrompusztára, médiatáborba. Igen, ez egy létező, hozzávetőleg 70 fős falu Esztergom mellett, semmi bolt, csak a tőle 4 km-re levő településen, Keszthelyen, ahol mindenki elég alaposan bevásárolt, mert finoman szólva ehetetlen volt a kaja... Meglepő módon filmeket néztünk, például a Megáll az időt, a Gyűlöletet, de az elméleti okítás sem maradt el, amiből a tábor végén még dogát is írtunk. Esténként kihagyhatatlan program volt a foci vb. Egyik nap elbuszoztunk Esztergomba, ahol szabad program volt, de azért sokan megnézték a Bazilikát és a várat is. Talán az volt a legjobb, hogy az osztály végre összerázódott egy igazi csapattá. Páran sajnos hazamentek, vagy rosszullét, vagy a spanyol cserediákok érkezése miatt. A hazautazás okozott egy kis gondot, mivel két és fél órát késett a vonat (műszaki hiba), de hála a MÁV gyors és szakszerű javításának...

Habár gyorsan eltelt ez az év, de nagyon jó volt, és most itt lesz az egész nyár mindent kipihenni és az agyunkat tisztára mosni... :)

BAGOLY ANNA

11. a

Osztályfőnök: Körmendy Zsolt

1. Boldizsár Máté	17. Madar Emese
2. Demeter Alexandra	18. Magyar Kristóf
3. Faludi Andrea	19. Mészáros Ráhel
4. Garami Zsófia	20. Mets Márton
5. Grosz-Gerő Adrienn	21. Németh Dóra
6. Gúthy Eszter	22. Rozgonyi Dániel
7. Hetesi Kinga	23. Rózsa László
8. Horváth Klaudia	24. Stabel Ferenc
9. Ignáth Krisztina	25. Suszter Zsófia
10. Illy Tamás	26. Sütöri Donát Árpád
11. Janecskó Eszter	27. Szalay Zsolt
12. Kálmánchelyi Gábor	28. Szani Kinga
13. Kiss Zsolt	29. Szombathelyi Bence
14. Koczkás Sára	30. Terjék Zsófia
15. Kolev Jávör	31. Velősy Péter
16. Madar Bálint	

A LEGJOBB TANULÓK:

SUSZTER ZSÓFIA (5,00)
 FALUDI ANDREA (4,90)
 JANECSKÓ ESZTER (4,89)
 DEMETER ALEXANDRA (4,80)
 GARAMI ZSÓFIA (4,80)
 IGNÁTH KRISZTINA (4,80)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

- december 10–11. kirándulás a Cserhátban
- december 20. osztálykarácsony
- január 14–16. városlátogatás Bécsben
- február 10. nyitótánc a Trefort-bálon
- május 7–9. osztálykirándulás (Csopak, Veszprém)
- május 26–28. vitorlázás a Balatonon
- június 12–15. erdei iskola a Börzsönyben
- június 23–28. Kövek és kavicsok tábor Nagyvisnyón
- augusztus 23–26. evezőtúra a Mosoni-Dunán (98.o.)

11. b

Osztályfőnök: Varga György

1. Apostol Noémi	17. Hangyás Gergely
2. Bálizs Anna	18. Héra Anna
3. Balkányi Nóra Éva	19. Hrinczu Linda
4. Bányai Zita	20. Kálmán Gábor
5. Bereczky Ádám	21. Kátai Tamás
6. Burján Gergely	22. Kiss Laura
7. Czece Gabriella	23. Kollár László
8. Csürke Kata	24. Marosi Viktória
9. Dworák Ede	25. Milák Orsolya
10. Erőss Réka	26. Molnár Éva
11. Érsek Adrienn	27. Rosner Anna
12. Féniasz Nóra	28. Sikari Balázs
13. File Domonkos	29. Szuhai Tamás
14. Fülöp Bence	30. Újvári Máté
15. Gaál Miklós	31. Varró Kata
16. Hajmási Dániel	

A LEGJOBB TANULÓK:

KÁTAI TAMÁS (4,90)
BÁNYAI ZITA (4,82)
HRINCZU LINDA (4,80)
SIKARI BALÁZS (4,80)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

- október három napos túra a Bakonyban
- június 10–15. három napos kirándulás Erdélyben
- május színház: A kopasz énekesnő

A 11. B OSZTÁLY BESZÁMOLÓJA

Most kezdődtek el a táncpróbáink. Hihetetlen, hiszen kristálytisztán látom magam előtt azt a 32 megszéppent, tiszta arcot a Veréb-táborunkban. Hihetetlen, hogy így eltelt.

Gondoltam nem írok szokásos „leíró” szöveget, mert elcsépett és szirupos. Meg is születtek a stílusgyakorlataim az előző évről, de hiányzott belőlük a „lélek”.

A téma: „Mi is történt a 11. b osztállyal a 2005/2006-os tanévben?” „Hezitt-álltunk”, döcögtünk, szaladtunk, szárnyaltunk, fenn ültünk, lebuktunk. De köszönjük a kérdést elvöltünk. Először elbúcsúztunk Anditól, Banditól, Zolitól, és Andrástól, és megismertük Adrit, Karát és „ne vadítsa má” – Évit. Szorgalmasan járkáltunk faktóráinkra. Mindegyiken ért minket egy kis kaland, gondolhatunk itt: Aszód, süti, boncolás, Zsófi és a közlekedés, Az Apostol. Előkészítettük a szalagavatót a „nagy 12-dik” számára és már mindannyiunk fejében a sajátunk járt. És a gondolat, „tejóég” már csak egy év és itt mi... Majd eljött a ballagás és el is ment. Mind az a 90 ember, akinek itt léte azt jelentette, hogy „ejhráérünk” még mindenre. Az ünnepség kicsit „forróra” sikeredett, de a közös díszítés egész mókás volt. Néhányan elkísértük a mai 10. b osztály a nomádtáborba. Az időjárás és a jó egészség nem állt mellettünk, de a „falatkákért” bármikor be lehetett kopogtatni hozzánk...

Sajnálatos módon megváltunk a fizika és a kémia órától. És talán igenis hiányozni fog a hangulat. Erdély az egyik legjobb túránk volt az elmúlt 5 évben. Köszönhető ez Jenőnek és a „szekér rúdjának”.

Az év elszelelt és szinte semmi évkönyvbe beírandó „nagy dolog” nem történt. Nem is igazán látom ezeknek az írásoknak a lényegét, hiszen a hétköznapi sok kis csodája, mind nem fér bele. Az alapmatek bohósága. Az irodalomfakt ostoba viszálya. A törli faktok pereit. A lány tesi rettenete. A borzalmas boncolások biosz fakton. Ezt mind képtelenség visszaadni. Akárcsak az elmúlt pillanatok örömet, bóját, szeretetét, fájdalmát, létét...

Visszatérve ahhoz a 32 archoz, még mindig magam előtt látom őket. Bár az évek során történt némi változás – jöttek és mentek – és már a megszépentség nem igazán jellemző. Ellenben volt itt minden. Dac. Ideák. Lázadás. Tűrés. Szeretés. Viszály. Mégis megmaradtunk.

ROSNER ANNA

11. c*Osztályfőnök: Gombos Éva*

1. Bencze Csilla	17. Máдай Nóra
2. Bognár Borbála	18. Mátéfi Dalma
3. Brosch Barnabás	19. Musch Ábel
4. Bróz Katalin	20. Rimai Tímea
5. Devecser Mónika	21. Rókás Kata
6. Erdélyi Fruzsina	22. Steiner Johanna
7. Herédi Júlia	23. Szabó Lóránt
8. Horváth Gergely	24. Szabó Piroska
9. Imeli Áron	25. Szalma Dávid
10. Kálvin Zsuzsanna	26. Szekeres Eszter
11. Király Éva	27. Tótfalusi Dávid
12. Kollár Gyula	28. Vári Márton
13. Kovács Anna	29. Várnai Bálint
14. Laky Gábor	30. Vidákovich Mihály
15. Lambert Ádám	31. Weisz Gerorgina
16. Lantos Anna	

A LEGJOBB TANULÓK:

ERDÉLYI FRUzsINA (5,00)

KIRÁLY ÉVA (5,00)

SZABÓ LÓRÁNT (5,00)

STEINER JOHANNA (4,91)

BOGNÁR BORBÁLA (4,88)

BRÓZ KATALIN (4,88)

SZEKERES ESZTER (4,88)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

- szeptember 30. színházlátogatás: Mi a véletlen? – Trafó
- október 1. kirándulás a Börzsönybe
- december 5. Mikulás-ünnepség
- december 16. szalagavató bál
- december utolsó tanítási hete: karácsonyi vásár
- december 21. osztálykarácsony
- március 14. »János vitéz vagy amit akartok« a diákszínházi fesztiválon
- március 20. látogatás a Magyar Nemzeti Filmarchívumban
- június 11–15. osztálykirándulás (Krakkó és környéke)
- augusztus 7–11. biciklitúra (Örség) (90. o.)

AZ UTOLSÓ ELŐTTI...

Újabb év magunk mögött, újabb év előttünk. Persze a tizenkettedik év kicsit más lesz, minden szempontból, lévén utolsó tanév egész életünkben, már ami a gimit illeti. Jelentékeny méretű izgalmat diagnosztizálok. De a 2005/2006-os évre sem panaszkodhatunk. Sűrű volt, mit ne mondjak...

Először is elindítottunk egy folyamatot: öfő órakon különböző foglalkozásokkal ismerkedhettünk meg (orvos, építész, szociális munkás, jogász, tanár), illetve megtudhattuk, mire is jó, ha az ember kommunikáció szakot végez az egyetemen.

Aztán az osztály ellátogatott a Trafóba, ahol egy színdarab keretein belül rádöbbenhettünk a matematika és a tánc közötti lehetséges kapcsolatokra; mert akármilyen meglepően hangzik, vannak ilyenek, csak koreográfia kérdése.

Aztán szerveztünk egy igazi túrás kirándulást a Börzsönybe. Ami a személyes véleményemet illeti ezzel kapcsolatban, nagyon jó volt, még ha fel is ázott térdig a gatyám, mert persze, hogy mindig máshol kell keresnem a jó utat. (Jelen esetben a sok pocsolya egyikében.)

Aztán december 6-án a tanárcsemetéknek rendeztünk Mikulás-ünnepséget. Szerintem megérte egy délutánt erre áldozni, mert nagy élmény volt örülni látni a picurokat és figyelni, ahogy a csokimikulásokat majszolják két pofira.

A szalagavató bál szervezéséről bővebben nem emlékeznék meg, csak annyit róla, hogy nagy munka volt, nagy káosz volt, de talán a tizenkettedikesek élvezték. Karácsonykor angyaláztunk, meg persze volt naaagy ajándékozás is a végén. (Még egyszer köszönjük a Laky családnak a helyet, Gabi anyukájának a szép szavakat!) Karácsonyi vásár nélkül ez az év sem múlhatott el. A hírek szerint az iskola szereti, a házi sütitet, már jóval korábban várják. (Bár ezeket mi magunk is lelkesen fogyasztjuk.)

Március és a diákszínházi fesztivál. Közel fél évig nyúztuk Borival a többieket, mert sajátkészítésű színdarabot adtunk elő, saját rendezésben. Szinte az egész osztály szerepelt benne. Persze akinek alig volt dolga evidens, hogy annak járt a legjobban a szája, de amúgy a csapat zöme a körülményekhez képest jól túrt minket. Ennek egy harmadik helyezés lett az eredménye, amire nagyon szívmengető érzés visszagondolni. Büszke vagyok arra, hogy ezt így együtt megcsináltuk!

Évi anyukájának köszönhetően az érdeklődők a Magyar Nemzeti Filmarchívumba is elmehettek. Érdekes volt, nagyon érdekes dolgokat láttunk és hallottunk.

Ballagáskor (szerintünk) mi díszítettünk a legszebben, a harmadik emelet csak úgy pompázott és illatozott a sokféle virágtól, nem kíméltük meg fantáziánktól és egyéni kreációinktól az iskolát.

Az év utolsó nagy közös élménye a krakkói kirándulás volt, megspékelve szlovákiai részletekkel. Jártunk nagyon szép és nagyon megrázó helyeken is. Mind az előbbieket, mind az utóbbiakat nagyon ajánlom mindenkinek. Aztán még nyáron volt egy biciklitúra is...

Hát, amint azt korábban mondtam, sűrű év volt, de lesz ez még sűrűbb, 2006/2007-ben! Reszkess Trefort, mert az utolsó évet sem hagyjuk kihasználatlanul, mindent elkövetünk, amit eddig nem tettünk!

HERÉDI JÚLIA

12. a*Osztályfőnök: Kiss Csilla*

1. Ács Lilla	17. Németh Alexandra
2. Bánhegyi Luca	18. Obendorfer Anna
3. Bata Zsófia	19. Obriton Mercédesz
4. Borbíró Péter	20. Olasz Tamás
5. Czipó Dávid	21. Páll Tünde
6. Dús Szilvia	22. Polgár Csaba
7. Erdélyi Boglárka	23. Rácz Dániel
8. Gellert Ádám	24. Reszkető Tímea
9. Gulyás Márton	25. Rétalji Dorottya
10. Kertai Kristóf	26. Siska Dóra
11. Koczka Nóra	27. Szabó Balázs
12. Kolossváry István	28. Tompa Balázs
13. Könczöl Orsolya	29. Varga András
14. Lővei Zsuzsanna	30. Varga Lili
15. Marjay Szabina	31. Vermes Anna
16. Mocsáry Ágnes	32. Vőneki Marcell

A LEGJOBB TANULÓK:

ÁCS LILLA (5,00)
BÁNHEGYI LUCA (5,00)
KOLOSSVÁRY ISTVÁN (5,00)
RÁCZ DÁNIEL (5,00)
RESZKETŐ TÍMEA (5,00)
SISKA DÓRA (5,00)

A 12. A OSZTÁLYRÓL

Szeptember: évnnyitó... van, akinek az utolsó, akad, akinek az első...

Október-november: tánctanárnő... próbák... varrónők és szabók... szép ruhák... csúnya ruhák... veszekedések... megegyezés... izgalom... nem megy... hogy leszünk kész?... tanulás?... ugyan már...

December: szalagavató... fodrász... smink... idegesség... tömeg... késés... még több idegesség... kezdődik... szalagozás... igazgatói beszéd... orosz tánc... lány tánc... a nehezen már túl vagyunk... osztályvideók... megkönnyebbülés... öltözés... keringő... nem jó a ruha... rálép a párom... taps... és még egyszer meg kell csinálni... elbotlom... felállok... túl vagyunk rajta... taps☺... fényképezés... ölelkezés... család... barátok... „afterparty”...

Január: lehet, hogy el kellene kezdeni tanulni?... ugyan már... hova jelentkeztek?... nem tudom...

Február: beadtam a jelentkezésem... lehet hogy nem kellett volna?... félévi jegyek... jesszusom...

Március: hűha... már csak két hónap... tanulás?... még mindig semmi...

Április: osztálykirándulás... vonatozás... Köszeg... várnézés... buszozás... esti program... barack?... kezek és kiáltások: barack!... hazaút... egyre feszültebb hangulat... két hét és érettségi... tanulás?... van, aki már belepillantott a füzetébe...

Május: szorít az idő... ballagás... csokrok... anyukák... apukák... vakuk... szépek vagyunk... sírunk, de csak kicsit, hogy észre ne vegyék... már csak három nap és... érettségi... eljött ez is... benn ülünk a padban... kinyitjuk a füzetkéket... hajjajj, nem tudok semmit... lehet, hogy tanulni kellett volna?... sebjaj... majd a szóbelin javítok... van még 3 hét addig... az csak elég lesz... nincs már sulis... szandolunk... bulizunk... pihenünk... tanulunk?... „hát persze!”...

Június: szóbeli... sírógörcs... két nap stressz... mindenki „lefelelt”... bankett... mindenki kedves... mindenki fáradt... tanáraink és mi... mindannyian... megnyugtató... ismét „afterparty”... vízlocsolás... együtt van az egész banda... és a gondolat... vége... örömujjongás... megkönnyebbülés... és mégis... mintha mindenki sajnálná...

KÖNCZÖL ORSOLYA, VARGA LILI

12. b

Osztályfőnök: Szilárd Gábor

1. Csordás Ádám	17. Scheiber Éva
2. Dóczy Katalin	18. Sík Nikolett
3. Dorogi Ildikó	19. Szabó Eszter
4. Elekes Tamás	20. Szántó Livia
5. Farkas Gergely	21. Szloboda Bence
6. Farkas György	22. Tengelits Dániel
7. Fügedi Nóra	23. Tóbiás Lilla Éva
8. Halász Gábor	24. Tóth-Vári Ligia
9. Horváth Bea	25. Török Ádám
10. Illy Dániel	26. Török Szilvia
11. Krajczár Dóra	27. Varga Fanni
12. Misák Dániel	28. Vincze Tímea
13. Molnár Zsófia	29. Zboray Nóra
14. Ócsai Tímea	30. Zilai Krisztina
15. Papp Zoltán	31. Zoltán Dominika
16. Rembeczki Eszter	32. Zsoldos Zsófia

A LEGJOBB TANULÓK:

TÓTH-VÁRI LIGIA (5,00)
ZSOLDOS ZSÓFIA (4,88)
MISÁK DÁNIEL (4,80)
ILLY DÁNIEL (4,78)
MOLNÁR ZSÓFIA (4,78)
SZÁNTÓ LÍVIA (4,75)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK

- október 29. művészeti séták a magyar festészet nyomában, Óbudán
- okt. 31.–nov. 3. osztálykirándulás (Királyrét, Szénpatak-völgy)
- november 17. művészeti séták a magyar festészet nyomában, Szentendrén
- december 21. karácsonyi klubdélután
- április 4. színházlátogatás (Radnóti Színház, Örkény István: Tóték)
- április 19–21. osztálykirándulás (Bükkszék)

UTOLSÓ KÖZÉPISKOLÁS TANÉVÜNK

Érettségi, középszint, emelt szint, nyelvvizsga, ennyi pont, annyi pont, ilyen egyetem, olyan kar, szak,... biztos, ami fix, ezeket a szavakat mindenki beleszótta a mondókájába, ha egy sorstárs végzőssel találkozott, valószínűleg ez a végzősség egyik tünete. Vagy talán az, hogy már nem is próbáltuk megjegyezni az alattunk szolgáló diáksereg egyéneinek az arcát...

Azt is mondhatnánk, hogy évfolyamunkon családiasabb lett a hangulat, de ez így persze túlzás, talán csak összeszoktunk: bármelyik végzős társunkkal, akivel az előző hat évben alig beszélünk, beszélgetést kezdhettünk a fenti szöveget segítségével egy házibulin, vagy a keringőpróbán, vagy a Bródyban. Próbáltuk az időt lassítani, hogy több tapasztalattal, élménnyel menjünk át valahová..., majd biztos ott mesélhetjük valakinek, aki kíváncsi lesz rá, vagy ha nem is érdekli, nekünk úgyis megmarad. Általában az emberek egy csoportját összehozza a közös rossz, a mindenki számára terhes érettségi, legalább együtt vártuk, szorongtunk, hiszen úgyis túl kell esni rajta. Kapaszkodtunk a tanárokhba, mert ők jelentették az egyetlen használható segítséget, így a korábbi balhékból, intőkből tudat alatt vagy tudatosan megfogalmazott szövetség lett.

A mi osztályunk is valahogy így élte meg az utolsó évet: ősszel táborban voltunk, télen keringőztünk és osztályvideót készítettünk, tavasszal kirándultunk, közben készültünk az erőpróbákra, együtt izgultunk a szalagavatón, a diákszínjátszón, a különféle vizsgákon, sokat buliztunk, nagyokat beszélgettünk és vitáztunk a Múzeumkertben vagy bárhol, végül pedig elballagtunk, énekeltünk tanárainknak – többek között mulatós szerenádokat adtunk egy műteremben osztályfőnökünknek és Kovács Lehel tanár úrnak –, teletömtük magunkat és tanárainkat finomságokkal a bankettünkön.

Előtte nem is gondolkodtunk azon, hogy a sikerrel vett akadályok és a nyári programok után találkozunk, de szerencsére nem hullott szét a közösség, és reméljük, az öt éves osztálytalálkozón sem érnek majd nagy meglepetések minket...

12. c

Osztályfőnök: Szénásiné Steiner Rita

1. Berger Dániel	17. Lévay György
2. Blank Péter	18. Marczel Márta
3. Blaskovits Nóra	19. Megyeri Márton
4. Bodnár Flóra	20. Nagy Julianna
5. Bognár Anna	21. Pacsuta Ágnes
6. Csepeli Dorina	22. Panajotu Alexis
7. Dékány Csaba	23. Panajotu Markosz
8. Donajó Dorottya	24. Peringer Péter
9. Dovicovicz Gergely	25. Rumpler Mátyás
10. Fancsikai Péter	26. Soukup Dániel
11. Földessy-Kováts Judit	27. Szabó Dominika
12. Fülöp Edina	28. Szalay Péter
13. Gajdos Fruzsina	29. Szilágyi Ákos
14. Glatz Gábor	30. Varga Boglárka
15. Kádi Anna	31. Vörös Dorina
16. Kovács Noémi	32. Weiszbürg Júlia

A LEGJOBB TANULÓK:

BERGER DÁNIEL (5,00)
BODNÁR FLÓRA (5,00)
CSEPELI DORINA (5,00)
DÉKÁNY CSABA (5,00)
DONAJÓ DOROTTYA (5,00)
GAJDOS FRUZZSINA (5,00)
KOVÁCS NOÉMI (5,00)
MARCELL MÁRTA (5,00)
NAGY JULIANNA (5,00)
RUMPLER MÁTYÁS (5,00)
VARGA BOGLÁRKA (5,00)

A 12. C OSZTÁLY BESZÁMOLÓJA

Szegény évkönyv-szöveg, úgy készül, mint Odüsszeusz halotti leple, eddig már háromszor töröltem ki. Ebben az észbontó hőségben egyrészt elkerüli az embert az ihlet, másrészt nehezemre esik megválni az utolsó „kötelezettségtől”, ami az iskolához köt. Már leérettségiztünk, már kézhez kaptuk a bizonyítványokat – azt hiszem az átlagunk egészen jó lett... A tizenkettedik sűrű év a szalagavató próbákkal kezdődik, amely egészen addig tart, amíg a lábunk magától visz a Berzsényi Gimnázium tornaterme felé, akkor ugyanis már bekövetkezik maga szalagavató. Azt hiszem kész csoda, hogy abban a havas esőben végül mindenki időben megérkezett. Furcsa, milyen rövidnek tűnik az embernek a saját szalagavatója. A második félévben, már nagyobb hangsúly volt a tanuláson, a szünetekben épp csak arra volt időnk, hogy szusszanjunk egyet, elhúzódjunk a fejünk felé röppenő tornacipőktől. Számomra mindig is a kreatív osztályjátékok jelentik majd a legélénkebb emlékeket. Hihetetlen, hogy egyesek mit tudnak kihozni két hajlékonyabb székblől, vagy egy régi fogasblől, egy spulni cérnáblól és egy almáblól, vagy mit lehet játszani egy gumikalapáccsal és „bármimással”. Az idei év nagy találmányát távozásunkkal együtt el kellett távolítani. Az osztály-system két leselejtezett speakerrel kezdődött, végül már öt párra szaporodott, csatlakozott hozzájuk egy mélynyomó is, sok különleges percet szerezve ezzel osztályunk szomszédságának. Végül áprilisban az osztály elindult utolsó nagy közös tanulmányi kirándulására, Prágába, ahol tanulmányoztuk a város nevezetességeit, többek között a prágai sört... Május elején eljött a ballagás napja, amikor mindenki virágcsokrok közt fuldokolva végigvonult a termeken, érzékeny búcsút véve a tanároktól és a diákoktól, eleinte énekelve, majd a közismert ballagási dalok első versszakai után diszkréten hallgatva. Érdekes, hogy senki nem mesélte eddig, mennyiszer meg lehet ünnepelni az érettségit, a középszintű írásbelik vége után, az emeltszintű írásbelik vége után, a középszintű írásbeli eredmények kihirdetése után, az emeltszintű írásbeli eredmények kihirdetése után, az emeltszintű szóbelik után és így tovább, egészen addig, amikor az ember kézhez kapja a furaszagú kék füzetkét. Ezt az eseményt az osztályunk néhány tanár társaságában közösen ünnepelte, egy mongol étteremben, ahol lóhúst is lehetett enni. Itt búcsút vettünk osztályfőnökünkötől és azoktól, akik felkészítettek minket az érettségire... és köszönet azoknak is, akik nem tudtak jelen lenni. Azt hiszem, most búcsúzunk...egy időre...

GAJDOS FRUzsINA

AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI

Új termek építése

Előzmények

A sávos nyelvoktatás bevezetése óta (egy évfolyam három párhuzamos osztályának egyszerre van nyelvórája és a tanulók tudásszint szerint kerülnek évfolyamonként hét nyelvi csoportba) megoldatlan probléma volt a krónikus teremhiány. Az elmúlt években több kísérletet tettünk ennek megoldására.

Első alkalommal 2004-ben részt vettünk az egyetem által benyújtott HEFOP 4.1.2 pályázaton, melynek elfogadása esetén az épület pincéjében a jelenleg különböző funkciójú (étkező, konyha, tárolók) helyiségek helyén összesen mintegy 400 m²-en három nyelvi labor, stúdió helyiség, előkészítő terem, mellékhelyiségek, folyosó stb. kerültek volna kialakításra. Az ELTE pályázatát azonban sajnos nem fogadták el.

Az újabb terv szerint az épület bővítése a tornaterem feletti rész beépítésével valósult volna meg. (1963-65-ben, amikor a harmadik emeletet megépítették, az épület 1908-ban épült tornatermi szárnya kétszintes maradt.) A bővítés során beépített összes terület hozzávetőleg 210 m² lett volna, a területen két nyelvi terem és két tanári szobát tudtunk volna kialakítani. Az új helyiségeket a jelenlegi harmadik emeleti folyosó meghosszabbításán keresztül lehetett volna megközelíteni. A költségeket az OM által 2005-ben meghirdetett „Beruházás a XXI. század iskolájába” pályázat keretében kívántuk megoldani, de a forrás biztosításához tíz éves hitelre lett volna szükség, melyet az egyetem mint fenntartó nem vehetett fel.

A megvalósítás

A bővítés 2006-ban a Szentkirályi utcai szárny udvar felőli légudvarának beépítésével történt négy szinten (földszint és három emelet). A bővítmény földszinti udvari homlokzata követi a meglévő épületet, a három emelet konzolosan az udvar fölé nyúlik, így nem zavarja az udvari sportolást, a testnevelés órákat.

A bővítmény homlokzata klinker lapburkolatú, az utcai kapunyílás megmaradt, feltöltéssel és új padlóburkolattal a régi kapualj esztétikus tanári szobává alakult. Az első és második emeleten nyelvoktatási csoportszobákat, és a harmadik emeleten is félosztályos terem (leendő kémia labort) építettünk. Az emeleteken a meglévő folyosóról nyílnak az új helyiségek bejáratai. A kialakított összes szintterület 146,5 m² -rel növeli az iskola hasznos alapterületét.

Az építési engedélyezési és a kivitelezési terveket a Mohay és Társa Építésziroda Bt. (Kaposvár) készítette, az igen jó minőségű tervek alapján a VIII. kerületi Önkormányzat az építési engedélyt kiadta. Eredményes közbeszerzési eljárást követően került ki-hirdetésre nyertes ajánlattevőként a TE-BÁD Építőipari és Kereskedelmi Bt., mellyel a vállalkozási szerződést mintegy 32 millió Ft összeggel 2006. július 5-én kötöttük meg. A munkát még ugyanebben a hónapban elkezdték. A tervezett költségeket az alapozásnál és a zárófödémnél fellépő műszaki problémák miatt mindössze 2,7 %-kal léptük túl. A megépült létesítményt ünnepélyes keretek között dr. Hudecz Ferenc rektor úr adta át rendeltetésének 2006. október 5-én.

Köszönet

A terv megvalósulásáért köszönet illeti meg:

- Palojtay Tamást, aki igazgatóhelyettesként az építkezés lebonyolításának leg-főbb szervezője volt,
- Dr. Klinghammer István rektor urat, hogy támogatta a bővítés ügyét,
- Dr. Juhászné Huszty Katalin főigazgató asszonyt aki „megörökölvé” az előkészí-tést, biztosította a megvalósításhoz szükséges forrás egy részét (közel 20%-át) központi forrásból,
- Rétfalvi Gábort, az ELTE műszaki és üzemeltetési főigazgató-helyettesét a tervezést megelőző együttgondolkodástól az átadásig tartó folyamatos együtt-működéséért, és a 6 millió Ft-os egyetemi forrás előteremtésében vállalt szere-péért,
- Mohay Gábort és Mohayné Farkas Ibolyát, építészmérnököket, a tervdoku-mentációk magas színvonalú elkészítésért,
- Kakuk Lajos ügyvezető igazgatót és a TE-BÁD Építőipari és Kereskedelmi Bt. minden dolgozóját a jó minőségű, eredményes kivitelezésért,
- a GMF Főmérnökség dolgozóit, Kaszás Miklós, Kókai János és Legéndi József kollégákat, akik ellátták a műszaki ellenőri teendőket.
- végül az iskola minden tanárát, dolgozóját, tanulóját, akik egy hónapon keresz-tül türelmesen elviselték a kivitelezés során jelentkező zajt, port és piszkot, és alkalmazkodtak a szokatlan körülményekhez.

Az építkezés rövid története (2005/2006)

- szeptember 14. Az ELTE öt építész irodát felkér, hogy tegyen ajánlatot a tervek elkészítésére.
- október 10. A nyertes ajánlattevő tervezőiroda kiválasztása.
- november 30. Az elvi építési engedélyeztetési terv beadása a területileg illetékes építésügyi hatósághoz
- február 17. A jogerős elvi építési engedély átvétele.
Az építési engedélyezési tervek beadása.
- április 11. Az építési engedély megadása.
- május 10. A jogerős építési engedély kézhez vétele.
- május 23. A kiviteli tervek átadása az ELTE műszaki osztálya részére.
- május 24. Közbeszerzési eljárás kiírása és elkészítése a beruházás kivitelezésére. Az ajánlati felhívás megküldése öt kivitelező cég részére.
- június 20. Ajánlattételi határidő, borítékbontás 9 órakor a GMF Szerb utcai irodájában.
- június 29. Döntés, eredményhirdetés.
- július 5. Szerződésalkötés a nyertes kivitelezővel.
- július 23. Az építési terület átadása kivitelező részére. Bontási munkák megkezdése.
- július 24. Az alap megerősítése injektálással.
- július 28. Emelkedni kezdenek a falak.
- augusztus 3. Az első emeleti földem betonozása.
- augusztus 25. Az utolsó földem betonozása.
- szeptember 1. Az évnyitóra a külső falak burkolata elkészült.
- szeptember 1–30. Belső szakipari munkák elvégzése.
- október 5. Ünnepélyes átadás.

Az „ESZTER 2005” projekt

I. A víz világnapja

1. 2006. március 22-én az egész iskolában az ivóvízzel, a vízzel kapcsolatos tanórák zajlottak. 9 kémia, 6 biológia, 3 fizika, 2 történelem, 2 magyar, 4 német és 1 angol óra témája is ehhez a témához kapcsolódott.
2. Ezen a napon az egész iskola a diákok által készített „víz-jelmezbe” öltözött, ezáltal is hangsúlyozva, hogy a víz nem csak a természettudomány, hanem a művészetek témája is. Ennek része volt a gyerekek méréseiből készült poszterkiállítás.
3. Az iskolarádióban a következő gondolatok hangzottak el:

Mi az egyik leglényegesebb feltétele annak, hogy az ember egy másik bolygón is élhessen? Mi lesz a XXI. század legdrágább kincse? Milyen közegben keletkezett az élet? A válasz: A víz!

Több, mint száz évvel ezelőtt, 1902-ben Lyka Károly, a Művészet c. folyóirat szerkesztője így írt a vízről: „A tiszta víz, a megtisztító víz egészen a mai időkig minden kultúrában az élet lehetőségének, az újrakezdés lehetőségének, és a többi emberrel és az egész természettel való nagy összetartozásnak a szimbóluma. Egykoron közsükséglet vala a városi kút, onnan szerezték az asztalra, a konyhára a kádba való vizet. De ma már a vízvezetéki csövek fonadéka szövi át a városokat és nincs olyan bolond, a ki az utcáról hordaná haza a vizet, holott csak egyet kell fordítania otthon a csapon, hogy megkapja ugyanazt, ugyanolyan minőségben. Bár rejtve, a föld alatt s a házakba falazva dolgoznak ezek a víz-artériák, ma is tőlük függ a város egészsége, sőt ennél több: élete. A víz a tudomány, művészet, hit, kultúra, emberiség alapja. A ki egy nap alatt kiszáritaná Európát, megölné hatezer év minden gondolatát. A honnan eltűnik a víz, ott Szahara marad: a rejtélyes nagy semmi.”

Az iskolában mindannyian megtanultuk, hogy a víz olyan színtelen, szagtalan, íztelen folyadék, mely semmi mással nem helyettesíthető, az élet nélkülözhetetlen feltétele. Viszont csak kevesen gondolkodunk el azon, hogy vajon ez a víz honnan is folyik és hova?

A víz igen könnyen szennyeződik, mivel számos anyag oldódik benne. A különféle rovar-, és gyomirtó szereket, a felesleges műtrágyát, veszélyes vegyi anyagokat az esővíz a talajból, a szeméttelpekről és a hulladékgyűjtőkből bemoshatja a tavakba és a folyókba. A háztartási és ipari szennyvíz sok helyen minden tisztítás nélkül ömlik a folyókba, veszélyeztetve a bennük élő növény- és állatvilágot.

A víz megbízhatatlanná, gyanússá válhat. Már nem fürdünk a Duna-parti strandon és kirándulás közben egy patakot vagy forrást találva nem merjük megtölteni a kulacsunkat.

Kitekintve: a világ népességének több mint húsz százaléka küzd ivóvíz-ellátási gondokkal, miközben az egy főre eső vízfelhasználás folyamatosan nő. Manapság több mint egy milliárd szomjazó ember él a Földön, és majdnem hárommilliárdan nélkülözik a tiszta vizet a mindennapi tisztálkodáshoz, főzéshez.

Az ENSZ 1994. március 22-ét a víz világnapjává nyilvánította. Az elsődleges cél az volt, hogy felhívja a figyelmet a víz védelmére. Deklarálták, hogy a világ emberisége jelenének és jövőjének sorsa többek között azon múlik, hogy miképp gazdálkodunk itt a Földön meglévő vízkészleteinkkel, hogyan óvjuk és hasznosítjuk vizeinket. Az ENSZ határozata azt is megfogalmazza, hogy a vízkészletek védelme és a fenntartható gazdálkodás igényli a közfegyelmet helyi, országos, regionális és nemzetközi szinten.

Szerencsére, sokan vagyunk olyanok, akiket érdekel a tágabb környezetünk is és annak védelme, jövője. Talán egyre többen meghallják a hangunkat, és tesznek is azért, hogy minél tovább megőrizhessük vizeink tisztaságát, és a vizek menti természetes élőhelyeket.

Idén a víz világnapjának témája a víz és a kultúra kapcsolatának hangsúlyozása. Iskolánkban többféle módon mutatjuk be azt, hogy a víz miként hatja át életünk minden pillanatát. Ezekben a napokban minden tantárgyban találkozhattok a víz témájához kapcsolódó feladatokkal, érdekességekkel. Az, hogy a természettudományos tantárgyakban a víz fizikai, kémiai, biológiai, földrajzi jellemzőit megtanuljátok, szinte természetes. De szeretnénk, ha ugyanilyen természetes lenne, hogy felfedezitek a víz motívumát a nyelvben, az irodalomban, a történelemben, a művészetekben is.

A víz mindennek az anyja, az élet vize, melyet mondákból és mesékből jól ismerünk.

A víz az élet, az ősi társadalmak, városok, kultúrák bölcsője. A finnugor népek a világot valamint az embert a vízből eredeztetik. Az ószövegségi teremtetéstörténet is a vizekben jelöli meg az élet kezdetét.

Több mint 300 özvízmondát tartanak számon a világban, a világ legkülönbélebb, egymástól legtávolabb eső pontjain, melyek semmiféle kulturális kölcsönhatásban nem álltak vagy állnak egymással.

Minden nyelvben sok szólás, közmondás található a vízzel kapcsolatban – ez is jelzi, hogy milyen mélyről ered a víz és az élet, az emberiség ősi kapcsolata. Költőinket, íróinkat is megihletti a víz megannyi megjelenési formája, gondoljunk csak Petőfi Sándor, Jókai Mór, Ady Endre, Juhász Gyula, József Attila, Pilinszky János, Weöres Sándor műveire, hogy csak néhányat emeljünk ki nagyjaink közül. Nem feledkezhetünk meg a számtalan zeneműről, képzőművészeti alkotásról sem, melyeket a víz csodája ihletett meg a századok folyamán. Bizonyára mindannyiótoknak ismerősek például Strauss Kék Duna keringőjének vagy Handel Vízi zenéjének taktusai, s könnyen felidézhettek magatok előtt a különböző korok művészen megformált ivó- és szökő-

kútjait, vizet ábrázoló tájképeit. Mindezek mellett ki kell emelnünk a víz – különösen az ivóvíz – történelmi jelentőségét, társadalom- és politikaformáló erejét a múltban és napjainkban is.

Ha az idei víz világnapi megemlékezésünk után elgondolkodunk, hogy amit mindeddig oly természetesnek és magától értetődőnek vettünk, valójában nem is az, már tettünk egy kis lépést a világ jobbá tételéért, és ez mindannyiunk emberi kötelessége.

Mert az ember élhet gyorséttermek, mobiltelefon, tévé és számítógép nélkül.

De nem élhet víz nélkül.

Az iskolai akrosztikon-író verseny győzteseinek névsorát és pályaműveiket az lépcsőházban és a folyosókon olvashatjátok. Ezúton is köszönjük mindannyiuk lelkes munkáját.

NIKOLICS NOÉMI

4. Iskolánk nyolcadik osztályos tanulóiból álló csapata megnyerte a Fővárosi Vízművek „Legjobb a vízben” című vetélkedősorozatát. A döntő 2006. március 22-én a Fővárosi Állatkertben volt.
5. A Víz Világnapján egy taiwani iskolaigazgató-képző intézmény 27 fős küldöttsége érkezett iskolánkba. Az IKT eszközök tanórai használatát igyekeztek tanulmányozni nálunk, különös tekintettel a természettudományos és a nyelvi tárgyakra.

II. Akrosztikon-író verseny

Tanári kezdeményezésre diákjaink magyar és idegen nyelveken igyekeztek akrosztikonokat fabrikálni. A verssorok kezdőbetűinek a VÍZ vagy IVÓVÍZ szót kellett kiadnia. (64. és 187. o.)

III. Párkányi együttműködés

Az egyik nyolcadikos angol csoport együttműködést kezdett egy párkányi általános iskolával. Ennek keretében a szlovák és a trefortos diákok a Duna vizének fizikai és kémiai tulajdosságait vizsgálták, az eredményeket pedig angol nyelven küldték meg egymásnak.

Egy kémia tanárnő segítségével a diákok lelkesen dolgoztak az egyszerű tesztkészletekkel, majd kiértékeltek az eredményeket. A projekt folytatásaként közös visegrádi kirándulást szerveztünk, ahová végül a szlovák iskolások sajnos nem tudtak eljönni. Ennek során megmértük a Boglárka-forrásból, az Apátkúti-patakából és a Dunából vett vízminták fizikai és kémiai jellemzőit. Az együttműködést jövőre tovább szeretnénk bővíteni, más Duna-menti iskolák részvételével.

A diákönkormányzat munkájáról

A Marczel Márta–Vörös Dorina páros harmadik nekifutásra is megnyerte a diákpolgármesteri címért folytatott versenyt, így nagy tapasztalattal rendelkező személyek irányították egész évben a DÖK munkáját.

Az év első tervezett eseménye sajnos kudarcba fulladt: itt most nem részletezett okokból a novemberi Trefort nap után elmaradt a 2006 percesre tervezett, párhuzamosan futtatni kívánt, sport és kulturális rendezvénysorozat. Tavasszal viszont kiköszörültük a csorbát és a tavaszi szünet előtti utolsó napon sikeresen lebonyolítottunk egy 1000 perces kosármeccset.

A másik nagyobb szabású megmozdulásunk a klubhelyiség csinosítása volt. A síszünetből áldoztunk erre egy napot. Tudjuk, hogy az omló vakolat elfedése csak tűzoltó munkának tekinthető, de a probléma mélyére hatoló megoldás (a pincszint teljes felújítása és szigetelése) sajnos meghaladja lehetőségeinket. Így is sikerült egy kicsit barátságosabbá tenni a klubhelyiséget és a stúdiót. Ez utóbbiban a rádió műszaki eszközeinek teljes karbantartása és takarítása is benne foglaltatott.

Októbertől használható a diákok számára egy külön fénymásológép. Minden előzetes félelmünk ellenére év végéig egyszer sem hibásodott meg.

A fentiekén kívül havonta egyszer összeültünk, beszélgettünk, vitatkoztunk az iskola dolgairól, a diákok életéről illetve tanárainkról. Módosítottuk a diákönkormányzat SzMSz-ét, így mostantól csak olyan diák lehet diákpolgármester, aki korábban már részt vett a DÖK munkájában képviselőként. A diákpolgármestert ezentúl a DÖK tagjai választják meg, az osztályukban tartott vélemény-nyilvánító szavazás eredményének figyelembe vételével. A májusban megtartott választáson már ebben a rendszerben dőlt el a polgármesteri szék sorsa. Élénk és tartalmas kampány után szoros versenyben maradt alul a Gaál Miklós–Újváry Máté páros a Weiszbürg Zsuzsival folytatott versenyben, így a 2006-2007. tanévben ő valósíthatja meg terveit, elképzeléseit.

CSAPODI CSABA

Az iskolaújság egy éve

Keisz Ágoston tanár úr vezetésével TrefortUtca címmel a tanév elején új iskolaújság született.

Iskolánkban az elmúlt években nem volt rendszeresen megjelenő újság, ezért 2005 szeptemberében elhatároztuk, hogy új lapot alapítunk. A meghirdetett újságíró szak-körre tizennégy lelkes résztvevő jelentkezett. Október folyamán hosszas megbeszélések során kialakítottuk lapunk koncepcióját és formáját, nyomdát kerestünk és megállapodtunk az iskola igazgatóságával a lap rendszeres anyagi támogatásáról. Lapunk első számában így fogalmaztuk meg céljainkat:

„Azt szeretnénk, hogy ez az újság valódi köztér legyen; olyan hely, ahol emberek, gondolatok, élmények találkoznak. Terveink szerint beszámolunk az iskolánkban történt fontos eseményekről, közelgő fontos rendezvényekről; az iskolai élet érdekes témáit pedig riportokban járjuk körül. Szépirodalmi rovatunk helyet ad minden szárnyát bontogató ifjú tehetségnek, publicisztikai oldalunkon pedig tartalmas gondolatok cserélhetnek gazdát. Kultúra – ajánló rovatunkban érdekes újdonságokat ajánlunk figyelmetekbe, sportrovatunk pedig iskolánk sportéletének rejtett és látványos értékeire világít majd rá.”

Célunk tehát az volt, hogy olyan fórumot hozzunk létre, amely összekötő kapocs lehet a nagy és sokrétű Trefort valamennyi diákja és tanára között, hogy hiteles tájékoztatást nyújtsunk a fontos eseményekről és bemutathassuk iskolánk értékeit, továbbá teret adjunk az iskola működésével kapcsolatos vitáknak és véleményeknek.

Első számunk 2005 novemberében, a Trefort-nap alkalmából jelent meg 120 példányban. A 16 oldalas újságot 99 forintért árulták a szerkesztőség tagjai, és az utolsó szálig elfogyott. A bevétel teljes mértékben fedezte a nyomtatás költségeit, sőt szerény nyereséget is elkönnyelhettünk. A lap megjelenése egyébként olyannyira kedvező fogadtatásra lelt az iskolában, hogy többen csatlakoztak a szerkesztőség munkájához. Az első szám sikerén felbuzdulva a szerkesztőség példás munkát végezve igen hamar elkészítette a következő számot: december közepén már kapható volt a lap második száma, megnövelt terjedelemben (20 oldal) és példányszámban. Közel 170 példányt adtunk el, így ez a számunk is szolid nyereséget hozott.

Harmadik számunk február végén jelent meg; a lap terjedelme változatlanul 20 oldal, kiegészítve egy A/5-ös formátumú idegen nyelvi melléklettel TrefortStreet címen. Ennek elkészítésében az iskola nyelvtanárai, különösen Halmai Edit tanárnő játszott döntő szerepet. A lapból 120 forintos áron közel 160 példány kelt el. Ezt követően még két számunk jelent meg: májusban tovább növekedett a terjedelem (24 oldal), az eladott példányszám pedig nagyjából a korábbiakhoz hasonló volt (150). Lapunk

ötödik száma az évfáron jelent meg: ezt a számot – kivételesen – ingyen terjesztettük, ebben az osztályfőnökök voltak segítségünkre.

Összességében tehát a szerkesztőség (és persze a szerkesztő) elégedetten zárhatta a 2005/2006. tanévet, hiszen öt lapszámot készítettünk, a lap pénzügyi helyzetét tekintve pedig önfenntartó. Ennél is fontosabb azonban számunkra, hogy egyre többen és többen kapcsolódtak be a lapkészítés örömeibe: van, aki csak nevét és már elkészült írását adta a laphoz, és van, aki egész évben fáradhatatlanul dolgozott az újságért.

Első számunkban azt írtuk, hogy „lapot készítünk nektek, rólunk, veletek. Mert az iskolai újság csak úgy működhet, ha minél többen részt veszünk a készítésében.” Ez a célkitűzésünk várározáson felül vált valóra: összesen 79 diáknak jelent meg írása a lapban, ez a Trefort teljes diákságának kb. 13%-a; ráadásul egy osztály kivételével valamennyi képviselve van a szerzők között. Nagyjából hasonló arányban képviselték magukat a tantestület tagjai is (8 fő), úgyhogy elmondhattuk: a lapot valóban az iskola diákjai és tanárai készítik az iskola diákjainak és tanárainak.

KEISZ ÁGOSTON

Trefort+Utea

Az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola lapja
2006. OKTÓBER • II. ÉVFOLYAM 1. (6.) SZÁM

Ára: 120 Ft

A TARTALOMBÓL

„Az én házam, elégedettek lehetünk. Kívülről nagyon szépen néz ki az épület, illeszkedik a régi épület országhoz. Az építkezés során lehetőség volt a régi épület harmadik emeleti homlokzatának rekonstrukciója a Szentkirályi utca felé eső részen.”
Bevezető: Pálffy Tamás az építészről 2. oldal

„Jó egy kicsit önállósodni, „agredálni” élni. Bár akadnak kisebb problémák, mint például amikor először próbáltuk bekapcsolni a gáztűt, vagy elindítani a mosógépet...”
Élő hétfő a pesti egyetemről 5. oldal

„Ott beszéltük először, mi kitérők, hogy ezekben a kis hétédesekben van valami. Szűkített meggyőződés, hogy mi nem jöttünk volna végig az utkán, vödörrel a fejünkön. De végül megjavult a város adtnak meg a maximum pontszámot.”
Személyeségi Ballad a verbevalatról 10-11. oldal

„Jól kezdődik ez az év. A diákokormányzat tagjai alkotnak. Az előző két gyűlésen minden osztály képviselte magát, ami nagyon ritka volt az elmúlt években. Nagy lelkesedéssel tervegeztünk az év programjait, tennivalóit.”
Wöröbör Zsuzsi a DOK munkájáról 19. oldal

„Ha mindenkinek,
Aki nekem tetszik,
En is tetszem, akkor...
De nem tetszem minden olyanunk.”
16 Víz Személyes 21. oldal

SZERKESZTŐI
ÜZENET

Lapunk idei első számának szerkesztése néha elég kálvária volt a tavalyihoz képest. Terveink szerint azonban a jövőben már nem kell hiányozniuk sem a sportrovatnak, sem a publicisták oldalnak.
A hiányok bevitelének legjobb módja pedig az, ha magatok is tollat, vagy inkább kávéasztali ragasztókat, és írókat nekitart mindenkinek jól! Várjuk írásaitokat! Keresetek a szerkesztőség tagjait az iskolában vagy az interneten!

ELKÉSZÜLT

A Trefort Utca szerzői

Bartus István	10. a	Koczkás Sára	11. a	Steiner Johanna	11. c
Bata Zsófia	12. a	Kónya Márton	10. a	Stubnya Bence	10. a
Bodnár Domokos	10. b	Kósa Tamás	8. a	Susztér Zsófia	11. a
Bodó Márton	tanár	Kovács Virág	felvételiző	Sütöri Donát	11. a
Bognár Borbála	11. c	Kováts Judit	12. c	Szabó Piroska	11. c
Boldizsár Célia	7. a	Könczöl Orsi	12. a	Szántó Livia	12. b
Boldizsár Máté	11. a	Könyves-Tóth Zsuzsanna	9. a	Szántó Zsolt	10. a
Csapodi Csaba	tanár	Kricsfalusy Márk	7. b	Szász Nóra	9. a
Csapodi Zoltán	tanár	Lakatos Levente	10. a	Széman Szidónia	7. b
Deák Rita	10. c	Lenkefi Mirtyll	tanár	Szentgyörgyi Bálint	7. b
Elekes Tamás	12. b	Major Zsófia	9. a	Szilágyi Csenge	10. a
Fábián László	tanár	Misák Zsófia	8. a	Szombathelyi Bence	11. a
Farkas Antal	9. b	Monori Andrea	10. a	Szöllősi Zsófia	7. a
Farkas György	12. b	Német Luca	8. c	Szőrényi Zoltán	tanár
Fülöp Péter	7. a	Németh Dóri	11. a	Szűcs Ádám	végzett
Gaál Miklós	11. b	Nikolics Noémi	tanár	Tamás Réka	10. a
Garami Zsófia	11. a	Nyulasi Barbara	felvételiző	Temesvári Orsolya	8. c
Hajimichael Ádám	8. a	Palotás Petra	7. b	Teravágimov Dávid	külsős
Herédi Júlia	11. c	Papi Lőrinc	7. a	Teravágimov Péter	külsős
Héra Anna	11. b	Rácz Dániel	12. a	Teravágimov Róbert	8. a
Hompot Sebestyén	8. a	Reszkető Tímea	12. a	Terjék Zsófia	11. a
Horváth Klaudia	11. a	Rétallér Andrea	9. a	Török Ádám	12. a
Ignáth Krisztina	11. a	Rétallér Orsolya	végzett	Tungli Katalin	8. c
Illy Tamás	11. a	Réti Csaba	7. a	Ujvári Máté	11. b
Kálmánczhelyi Gábor	11. a	Rosner Dániel	9. a	Vágó Margit	10. c
Kaposi Dóra	9. a	Rozgonyi Dániel	11. a	Varga Lili	12. a
Kármán Bianka	9. a	Rózsa László	11. a	Varga Orsolya	8. b
Kárpáti Péter	9. a	Sebestyén Dániel	8. a	Virág Laura	9. a
Keisz Ágoston	tanár	Sikari Dorottya	8. b	Weiszbürg Zsuzsanna	10. a
Kenesei Zsanett	7. a	Siska Dóra	12. a	Zana Veronika	9. a
Kéri Zsófi	8. c				
Keszthelyi Boglárka	7. a				

A felvételi a Trefortba

2005 októberében közzétettük az iskola honlapján a felvétellel kapcsolatos tudnivalókat, részletezve külön az írásbeli és külön szóbeli vizsga rendjét. A november 29-i igazgatói tájékoztatón mintegy 225 szülő és 120 hatodikos diák volt jelen az iskolában. Az érdeklődők ilyen nagy számára tekintettel ebben az évben történt meg először, hogy a tájékoztatót a székekkel berendezett tornateremben tartottuk. A gyerekeknek eközben a 10. a osztály az iskolát megismertető játékos vetélkedőt szervezett. Januárban a tanárokból álló 5-6 tagú felvételit előkészítő bizottság kidolgozta a szóbeli pontos menetét. Az előző évhez képest annyi változás történt, hogy ha a jelentkező az egyéni beszélgetéshez képet választ, akkor egy ismert festő valamely alkotását kapja meg.

Írásbeli felvételi vizsga matematikából és magyarból: 2006. január 27-én. Iskolánkban 185 diák írt dolgozatot ezen a napon. Hetedikes diákjaink segítettek a hatodikosok eligazításban. Februárban az írásbeli dolgozatok eredményeit kódszámmal a honlapra is feltettük. A kijelölt februári határidőig 398 diák jelentkezett a Trefortba. (A felvehető létszáma 96.) Az írásbelin legalább 72%-os eredményt elérők, összesen kétszázan vehettek részt a szóbeli vizsgán.

Szóbeli felvételi vizsga: 2006. március 4-én, 5-én, szombat, vasárnap 8-tól kb. 5-ig: a) egyéni beszélgetés, b) közösségi játékok, c) egyszerű figyelem-, szókincs-, koncentrációs feladatok. A vizsgáztatásban a tantestületből mintegy harmincan vettek részt. Márciusban értékelés, a diákok értesítése, az eredmények közzététele a honlapon kódszámmal. A felvételin az elérhető maximális pontszámok a következők voltak: magyar írásbeli 50, matematika írásbeli 50, egyéni beszélgetés 20, közösségi játékok 20, figyelem, szókincs, koncentráció 16, korábbi bizonyítványok 10. Március közepén az eredmények ismeretében a szülők a korábban a felvételi jelentkezési lapon megjelölt iskolák közötti rangsort módosíthatták.

Áprilisban elküldtük a győri központba azt a listát, amelyen a felvételiző tanulók szerepelnek az elért eredményük szerinti sorrendben. Néhány héttel később visszakaptuk, hogy valójában kik járhatnak majd az új tanévtől az iskolánkba. Májusban a felvételi eredményéről levélben értesítettük a szóbelin (is) részt vett diákokat. Levélben véleményt kértünk azon szülőktől az iskolánkról és a felvételi rendszerünkről szerzett benyomásairól, akik gyermekei szóbeliztek nálunk, de végül nem bennünket választottak. Júniusban a felvett 96 diákot osztályokba soroltuk. A beiratkozás június 20-án volt.

A 2006/2007-ES TANÉVRE A KÖVETKEZŐ TANULÓK NYERTEK FELVÉTELT A HÁROM HETEDIK OSZTÁLYBA:

Ács Norbert	Hollósy Lázár	Pesthy Orsolya
Antal Jakab Erik	Honecz Lujza	Ridly Tünde
Bali Zita	Hosszú Klaudia	Sándor Soma
Bálint Lea	Inotay Réka	Sapszon Péter
Balogh Dániel	Ipacs Emese	Schliszka Sára
Bárdi Bálint	Irmalós Bence	Schusztter Eszter
Baróti Tamás	Juhász Dorottya	Seregi Henrietta
Berta Éva	Kalmár Dóra	Shmolcz Gergely
Braghini Luciana Rozina	Kassai Richárd	Sklánitz Réka
Császár Attila	Katona Réka	Soponyai Viktória
Csáthy Dorottya	Kelemen Márta Anna	Sütöri Boglár
Cseh Péter	Kéri Adrienn	Szabó Bence
Csepura Zsolt	Kiss-Leizer Márton	Szabó Dávid
Darancó Stefánia	Kiss Márton Örs	Szabó Luca
Dombi András	Koczor Nóra	Szabó Natasa
Doszpod Gergely	Kósik Anita	Szénási Barbara
Érdi Gábor	Kovács Márta	Szente Orbán Csanád
Erdősi Balázs Máté	Kővári Zsombor	Szentes Zsófia
Farkas Zsuzsanna	Kriván András	Sziráki Botond
Fehér Anna Gyöngyvér	Kubik Livia	Szolnoki Péter
Gáspár Ramóna	Lakner Krisztina	Szomolányi Arnold
Gencsi Katalin	Lengyel Norbert	Szomolányi Brigitta
Ghimessy Attila	Lengyel Róbert	Szőnyi Kristóf
Gór Nagy Zsófia	Loránt Márton	Takács Hajna
Gyalog Eszter	Magyar Ágnes Krisztina	Tasnády Kinga
Győri Balázs	Maiyaleh Petra	Tóbiás Dóra Krisztina
Habina Nikolett	Martin Kovács Ákos	Tóth Hanga
Halász Anna	Nagy Dániel	Tóth Sally Ágnes
Heim Ágoston	Obriton Szabolcs	Trombitás Péter
Herceg Dóra	Palotai Eszter	Váradí Szonja
Hetesy Gabriella	Palotás Ákos	Váraljai László
Holányi Péter	Perjés Fanni	Vörös Kristóf

Honlap

A több éve működő iskolai honlap (www.trefort.elte.hu) a tanév végén Piláth Károly tanár úr és a rendszergazda, Pallos B. Richárd munkájának köszönhetően új technikai háttérrel új formát öltött. 2006. augusztus 6-tól az iskolai honlap szerkezete a következő:

BAL OLDALI

MENÜSOR:

Nyitólap
Bemutakozás
Iskola
 Elérhetőség
 Igazgatóság
 Dokumentumok
 Szerv. és műk. szabályzat
 Pedagógiai program
 Házirend
 Dök SZMSZ
 Tűz- és bombariadó terv
 A könyvtár működése
Alapítvány
 Alapítvány adószáma
 Támogatási lehetőségek
 Alapító okirat
 Pályázati Adatlap (letöltés)
 Kuratórium
Térkép
 Tanáraink
Tanáraink
Tanári órarend
Diákság
 Tanulók
 Osztályok
 Osztályhonlapok
 9. c
 10. a
 11. a
 Órarend
 Diákönkormányzat
 Pszichológiai tanácsadás
Programok
Versenyek
Felmérés

Felvételi
 Az iskoláról
 Az írásbeli
 A szóbeli
 Értékelés
 Nyílt nap
 Felvételi feladatok
 Előkészítő
 Jogsabályok
Érettségi
 2006. évi eredmények
Tanárképzés
 A gyakorlótanításról
 Iskolánk vezetőtanárainak
 Külső vezetőtanároknak
 Igazolólapp letöltése
 Ütemterv letöltése
 Ütemterv nyelvszakosoknak
 Ütemterv környezetszakosoknak
 Szakdolgozat követelmények
 Regisztráció vizsgatanításra
 Minősítésséma letöltése
Órarend
Évkönyvek
 2003/2004
 2004/2005
 2005/2006
Média
 Fotóalbumok
 Iskolaújság
 Rádiófelvételek
E_tesztek
 Teszt szerkesztés
 Teszt írás
 Informatika óra

JOBB OLDALI

MENÜSOR:

Névnapi köszöntő
Eseménynaptár
Levelezőlista
Trefort mail
Innovatív iskolahálózat
Ökoiskola
TrefortUtca
Treff Érettségi felkészítő
Repeta matek
Hasznos oldalak
Trefort.net
Ajándéktárgyak

Támogatóink

A felsorolt cégek szakképzési hozzájárulás befizetésével támogatták iskolánkat, ami nagyon sokat jelentett iskolai élet számos területére kiterjedően. Segítségüket ezúton is köszönjük.

AL-EF '93 Audit Kft.
ATLASZ Utasbiztosítási Kft.
Dr. Bata Szöv.
DUPONT Magyarország
Emerson Network Power Kft.
Észak-Csepeli Víz- és Csatornamű Kft.
Exel Szállítmányozási Kft.
Eximbank
Főtaxi Rt.
Global-Copy Kft.
Global-Meat Kft.
Global-Union Kft.
Hercsel Kft.
Hidroil Bt.
Humán Kft.
KÁTA CNC Ipari Kereskedelmi Kft.
Kenyérillat Kft.
Liegl&Dascher Szállítmányozási és Logisztikai Kft.
MGI-BPO
MOBILTRANS Teherfuvarozó és Szolgáltató Zrt.
Pest Megyei Víz- és Csatornamű Építő Kft.
Raceline
SALESCOM
SCAN-UNION Kft.
SIKER 7000 Bt.
SKIZ Kft.
SZAKÁL-MET-AL Kft.
SzentJúpár Kft.
SZINGA-SPORT Kft.
TELESYS Kkt.
TELESYSTEM 2000 Kft.
TREND-FIX Kft.
VITAFORT

MÚVEK

Fügedi Nóra (12. b) középszintű érettségi dolgozata magyarból

A feladat Vajda János Húsz év múlva és Juhász Gyula Anna örök című versei alapján a következő volt: Miként idézi meg Vajda János és Juhász Gyula alkotása a felejtés és emlékezés kettősségét? Miben közös és miben tér el az emlékezés megjelenítése a két műben? Összehasonlító elemzésében mutassa be a hangnemet, a szerkezet és a képalkotás jellemzőit!

Vajda János és Juhász Gyula a magyar irodalom kiemelkedő alakjai. Vajda a XIX. században alkotott, poétikáját főként az összetett költői képek, szimbólumok jellemzik. Juhász Gyula munkássága a XX. század elejére tehető, a Nyugat munkatársaként a klasszikus modernség egyik legmeghatározóbb személyisége. Költészetére a szimbolizmus, a szecesszió és az impresszionizmus egyaránt jellemző.

Vajda János Húsz év múlva és Juhász Gyula Anna örök című verse témáját tekintve azonos. A két költő felidézi ifúságát, fiatalkori szerelmét. A visszaemlékezés azonban különböző módon jelenik meg a két költeményben.

Vajda versében a szerelem a költő magányos pillanatában idéződik fel: „De néha csöndes éjszakán/ Elálmodozva, egyedül - / Múlt ifuság tündér taván / Hattyúi képed fölmerül.”

Régi szerelmét egyes szám második személyben szólítja meg, önmagát pedig a Montblanc csúcsán elterülő jégtakaróval azonosítja. Pontosabban a szív szimbóluma a jég. Ezt fejezi ki a vers első sorában induló hasonlat:

„Mint a Montblanc csúcsán a jég, (...)

Csöndes szívem többé nem ég;

Nem bántja újabb szenvedély.”

A szerelem emlékére szíve újraéled, eltűnik a jég:

„És ekkor még szívem kigyúl,

Mint hosszú téli éjjelen

Montblanc örök hava, ha túl

A fölkelő nap megjelen...”

Ezek a sorok arra is utalnak, hogy a költő számára a múlt felidézése örömteli, de a jelenben boldogtalan, szíve „fagyos”, magányos és elhagyatott. Erre utal maga a Montblanc is, hiszen ez a legmagasabb csúcs az Alpokban. Mindez kiválasztottságot és magányt is jelent, mint például Az üstökös című versben a száguldó égitest önszimbóluma.

A cím arra utal, hogy a költő egy bizonyos időpontból tekint vissza ifjúkori szerelmére, azaz húsz évvel később. Ez némileg ellentmond a vers tartalmának, mert abban megfogalmazódik, hogy a lírai én többször is gondol rá: „De néha csendes éjszakán...”

A versben két idő jelenik meg: a jelen és a múlt. A jelen a magány, a múlt pedig a szerelem szenvedélyének időszaka. A magány Vajda költészetére jellemzően a kiválasztottságot és az egyediséget hangsúlyozva jelenik meg:

„Körültem csillagmiriád
Versenyt kacérkodik, ragyog,
Fejemre szórja sugarát;
Azért még föl nem olvadok.”

Ez a kép arra is utal, hogy a lírai én többé már nem képes szerelembe esni.

A költemény gazdag költői képekben. Erre mindjárt az első versszakban megjelenő hasonlat szolgál például („Mint Montblanc csúcsán a jég ... Csendes szívem többé nem ég...”) A hasonlat összetett költői képpé növekszik, amelyben számos megszemélyesítés („csendes szívem”, „csillagmiriád kacérkodik”) és más metafora („szívem többé nem ég”, „szívem kigyúl”, „hattyúi képed”), elemi allegória („nem bántja újabb szenvedély”) is található. Az összetett költői kép szimbólumot is magában rejt: a havas, majd a felkelő nap fényében kigyúló Montblanc önszimbólum, míg szerelmét a szerelem taván megjelenő hattyúi kép jelképezi. A képsor hasonlattal zárul: „Mint hosszú téli éjjelen // Montblanc örök hava, ha túl // A fölkelő nap megjelen.”

Juhász Gyula versében szintén felidéződik az ifúság, a régi szerelem. Itt azonban nemcsak a lány arcképe jelenik meg, részletesebben idézi fel vonásait, melyek az idők során elmosódtak emlékezetében:

„Az évek jöttek, mentek, elmaradtál
Emlékeimből, lassan, elfakult
Arcképed a szívemben, elmosódott
A vállaidnak íve, elsuhant
A hangod ...”

Megjelenik az arc, a hang, a váll, a tekintet. Hasonlóan Vajda verséhez, a szerelem emléke felerősödik, a lírai én nyomatékostja, hogy nem felejtette el azt a régi érzést:

„Ne hidd, szívem, hogy ez hiába volt,
És hogy egészen elmúlt, ó, ne hidd!”

A vers címe – Anna örök – egy állandó, időtlen állapotra utal. Melyet a vers tartalma is kifejez. Nem egy időpontból tekint vissza a múltra, mint Vajda. Anna emléke végigkíséri egész élete során. Ezt mutatja a három igeidő: jelen, múlt és jövő egyaránt megjelenik a versben. Ezzel szemben Vajdánál hiányzik a jövőre utalás. Juhász ver-

sében a múlt a feledés folyamatán keresztül mutatkozik meg: „Az évek jöttek, mentek, elmaradtál //Emlékeimből...” A jelen ellentétben áll a múlttal, erre utal a „ma már” szókapcsolat ismétlése:

„Ma már nyugodtan ejtem neved ki,
Ma már nem reszketek tekintetedre,
Ma már tudom, hogy egy voltál a sokból...”

Ebből következtethetünk, hogy 'akkor', tehát a múltban ez még nem volt igaz. A jelen állapotát végigkíséri szerelme emléke:

„Mert benne élsz te minden félrecsúszott
Nyakkendőmben és elvétett szavamban
És minden eltévesztett köszönésben
És minden összetépett levelemben
És egész elhibázott életemben.”

Megfigyelhetjük, hogy Anna jelenlétét az élet előbb apró, de kínos botlásaihoz, majd egész élete félresiklásához köti. Önmagát – Vajdával ellentétben nem mitizálja, inkább leminősíti, a való életben botladozónak mutatja. E botladozás, félresiklás jelképe Anna, az ifjúkori, nem múló reménytelen szerelem.

Az örökkévalóság motívuma a jövőre utalásban teljesedik ki. Az utolsó sorban ismét megjelenik az 'örökké' kifejezés, csakúgy, mint a címben, és ezzel a költő keretbe foglalja a verset.

A költemény lezárása különbözik Vajda versének befejezésétől. Vajdánál is megjelenik az 'örök' szó, de nála ez a hó állandóságára utal. Juhász versében az utolsó sor imádságszerű: „Élsz és uralkodol örökkön, Amen.” Nemcsak a sort lezáró „Amen” teszi imádsághoz hasonlóvá, erre utal az archaizáló szóhasználat is: uralkodol uralkodsz helyett, örökkön örökké helyett.

Juhász verse kevésbé gazdag költői képekben. Egy-egy metafora jelenik csak meg (pl.: „az élet erdejé”), sokkal jellemzőbbek az alakzatok, retorikai elemek (felsorolás, ismétlés, fokozás és különösen az áthajlás). Az Anna iránt érzett ifjúkori reménytelen szerelem azonban a lírai én elhibázott életének jelképévé nő.

Mindkét versben nyomon követhetjük a felejtés és az emlékezés kettősségét. Az emlékek elhalványulnak, de a régi szerelem emléke időnként újra felelevenedik. Mindketten szomorú, melankolikus hangulatban idézik fel ifjúkoruk meghatározó szerelmét és magányos jelenüket. Mindkét vers az élet egy állandó, örök motívumát jeleníti meg: a szerelmet, valamint annak elhalványulását és néha mégis újraéledő érzését, melyet hosszú idő távlatából is képes az ember felidézni.

Zboray Nóra (12. b) középszintű érettségi dolgozata magyarból

Feladat: értelmezze Márai Sándornak az emigráns létet megjelenítő művét, a Halotti beszédet! Mi a szerepe a költeményben a magyar nyelvre és kultúrára való utalásoknak? Kifejtésében térjen ki a lírai én beszédmódjára, a vers szerkezetét meghatározó, a vers szerkezetét meghatározó ellentétek, időszembesítések szerepére!

Márai Sándor 1900-ban született és 1989-ben halt meg. A második világháború után emigrációba kényszerült, 1948-ban hagyta el végleg az országot. Élt Olaszországban és az Egyesült Államokban is. Író, költő, esszéista. Talán leghíresebb műve A gyertyák csonkig égneek. Egyik legismertebb verse a Halotti beszéd.

A vers két évvel az emigrációba kényszerülése után Posillipóban, Olaszországban született. A cím és a keret (az első és az utolsó két sor) egyik legkorábbi nyelvemlékünkre, a Halotti beszédre utal. („Látjátok feleim szem'tekkel, mik vagyunk. // Por és hamu vagyunk.”) A keretben a beszéd eleje jelenik meg mai helyesírás és kiejtés szerint mintegy tételmondatként, amit aztán példákkal bizonyít a költő, majd a végén nyomatékosításként újra megismétel.

A költemény az emigrációról szól, az otthontalanságról és a megfosztottságról. Távol a hazájától az ember eltávolodik kultúrájától, anyanyelvétől, felveszi a helyi szokásokat, és lassacskán beleolvad új környezetébe. Elvesznek az emlékei („Össze tudod még rakni a Margit-szigetet? ...”), a magyar nyelv egyedisége és szépségei („lehull nevedről az ékezet”). Márai utal Kosztolányira is, aki megnevezte a tíz legszebb magyar szót, köztük a „pillagót”, „gyöngyöt” és a „szívet”. Megidézi Aranyt, Babitsot, Krúdyt, Adyt, akik mind a magyar nyelv mesterei és a magyar költészet nagyjai voltak („A gyerekek 'Toldi'-t olvasod ... A tyrrheni tenger zúgni kezd s hallod Babits szavát, // Krúdy hárfája zengi át az ausztrál éjszakát.”). De nemcsak költők, hanem zeneszerzők, festők is megjelennek a költeményben, és szinte mitikus magasságokba emelkednek a hazájától távol élő számára, míg új honfitársainak e nevek semmitmondóan egyforma idegen nevek („...Ki volt neki Ady? ... Arany szava?...Rippli színe? Bartók vad szelleme?”).

Több ezer kilométerre távol a testvéreinknek sem hiányzunk, mindenki elfeledett, és a magány hirtelen és kegyetlenül zuhan ránk. Szembeállításként szolgál tehát ez a sok utalás nyelvünkre és kultúránkra: a haza és a „kényszerhaza” ellentétének kiemelésére.

A lírai én ennek megfelelően kiábrándult, iróniával, kis cinizmussal realista („Az nem lehet, hogy annyi szív... Maradj nyugodt. Lehet...”). Sok rövid kijelentő mondatot használ Márai, amikor azt cáfolja, amit lehetetlennek képzeltünk, és most mégis lehet-

ségesnek bizonyul. Az utalás a Szózat nem idézett szavaira vonatkozik (az nem lehet, hogy hiábavaló minden erőfeszítés). Egy olyan világban él, ahol csak egy a sok közül, szinte csak adminisztratív értéke van, csak egy adat. A hazájában pedig üldözött, nem lehet szabad, ily módon teljesen otthontalan („Tűrd, hogy már nem vagy ember 'ott', csak osztályidegen, // tűrd, hogy már nem vagy ember 'itt', csak szám egy képleten”). Alkalmazkodnia kell egy új helyzethez, új országhoz, ami sokszor felületes és üres („keep smiling”). Éles ellentétek vannak a két kultúra között. Ütközik a klaszszikus és a modern, a magyar és az idegen országbeli, amerikai („A gyereknek 'Toldi'-t olvasom, és azt feleli: 'oké'”) vagy mexikói („A pap már spanyolul morogja koporsónk felett: 'A halál gyötrelmei körülvettek engemet!...'”). Nagyhatalmak között kis nép, kis ország a mienk. Eltűnik, mint az asztékok, akiket szintén elnyelt az olvasztótégely kultúrájukkal, mindenükkel együtt. És ránk sem fog emlékezni senki. Alig akad, aki eltemessen. Jeltelen sírokba temetik a hontalanokat („Minden katorga jeltelen, halottért sírni kár”, „Már sarjad a vadkaktusz is, mely elfedi neved a mexikói fejfán, hogy ne is keresse-nek.”).

A vers hangulatának megteremtésében és a jelentés erősítésében fontos szerepük van a hangulatfestő szavaknak és a hangszimbolikának: dirib-darab, avitt, kacat, szunnyadó, nyűgös, „még hallod a hörgő panaszt.” Az angol szavak beemelése a szövegbe kiemeli a szembenállást a hazai és az idegen között („Ne mukkanj, amikor a boss megszámolja fogad”). A vers végén pedig visszafordulunk a legelső megállapításhoz, a Halotti beszéd szavaihoz: „Por és hamu vagyunk”. Pár apró emléken kívül mindent elveszítünk, ha kényszerűen szakadunk el otthonról. A számunkra fontos dolgok és sokat jelentő emberek eltörpülnek, a nyelvünket elveszítjük, és lassan mi is hasonulunk környezetünkhöz. Rágógumi a szájban és keep smiling.

Műfordítások

Az iskolai műfordítási verseny legjobb dolgozatait olvashatjunk itt.

NEIL GAIMAN: CORALINE (RÉSZLET)

Azon az éjszakán Coraline ébren feküdt az ágyában. Az eső elállt, és már majdnem aludt, amikor valami percegést hallott. Felült az ágyában.

Azután valami megcsikordult.

Coraline kikelt az ágyából és kinézett a folyosóra, de semmi különöset nem tapasztalt. Végigment a folyosón. A szülei hálósobájából mély horkolás hallatszott – az apjáié –, és időnként valaki álmában motyogott – ez az édesanyja volt.

Coraline azon tűnődött, hogy vajon csak álmodta-e, akármilyen is volt.

Valami megmozdult.

Alig volt több egy árnyéknál; gyorsan keresztülsiklott az elsötétített folyosón, mint egy kis foltnyi éj.

Remélte, hogy nem pók. Ki nem állhatta a pókokat.

A sötét árny bement a nappaliba és Coraline követte, kissé szorongva.

A szoba sötét volt. Csak a folyosóról szűrődött be némi fény, és Coraline az ajtóban állva hatalmas, torz árnyékot vetett a nappali szőnyegére: olyannak látszott, mint egy sovány óriásasszony.

Coraline épp azon tűnődött, felkapcsolja-e a lámpát, amikor látta, amint a fekete árny lassan előmászik a heverő alól. Megállt, aztán némán keresztüliiramodott a szőnyegen a szoba legtávolabbi sarkába.

Abban a sarokban nem volt bútor.

Coraline felkapcsolta a villanyt.

Semmi sem volt a sarokban. Semmi, csak a téglafalba nyíló öreg ajtó.

Angolból fordította SEBESTYÉN DÁNIEL (8. a)

DAVID MITCHELL: A FOJTOGATÓ

A legtöbb ember azt hiszi, hogy a hebegés és dadogás egy és ugyanaz, pedig szó sincs erről. Dadogás az, mikor kimondod egy szó első szótagját, de aztán nem bírod abbahagyni, da-da-da-dadogás, akár a hasmenés. A hebegés viszont az, mikor az első szótag után megakadsz: he...begés. Székrekedés.

Hebegésem miatt járok Mrs. Warwickhoz és költői kérdéseket teszek fel magamnak, mint például: „Mit rontottam el, mikor beszélni tanultam?” Nem tudom. Csak azt tudom, hogy a legtöbb elátkozott ember nem szolgált rá büntetésére. Mikor kezdődött? Nem tudom, de emlékszem egy füledt délutánra, mikor elsős voltam a Szt. Michaelban, és ebéd előtt akasztófáztunk Mrs. Jackle-lal. Odáig jutottunk, hogy KE. ER. Tudtam, hogy a keresett szó csakis a keVer lehet, jelentkeztem és a tanárnő felszólított. A szó, „kever”, beugrott, de nem jött ki. Hurok szorította a nyelvem tövét.

A „K”-t gond nélkül sikerült kimondanom, de aztán elakadtam. Minél jobban erőltettem, annál jobban szorult a hurok. Avril Copson pusmogott, Simon Preedy vihogott. Lehet, hogy az ő helyében én is nevettem volna. Aki hebeg, annak a szemgolyója kidülled, tátog és arca elvörösödik. Bár ez nem is olyan vicces, ha rólad van szó. Mrs. Jackle, az összes gyerek a teremben, az iskolában, Angliában, minden madár, körhinta, pók és felhő... mind dermedten várta, hogy én, Jason Taylor kimondjam: „KEVER.”

De nem tudtam. Megrendülve, begyulladva, elakadt lélegzettel, megszégyenülten, igen, majdnem úgy, mint aki bepisilt, azt mondtam:

– Nem, mégsem tudom, tanárnő.

Azt felelte:

– Értem – és értette is, mert felhívta a szüleimet, és egy hét múlva mentem először Mrs. Warwickhoz. Ennek immár öt éve.

Mindenesetre, ha le kéne rajzolnom a hebegésemet, az egy hóhér lenne. Egy csuklás, száj nélküli hóhér (nem rajzfilmfigura, hanem egy álombeli rém), aki a szülészetten megéri a gügyögő ajkaimat, és azt mormolja: „Ez az enyém.” Inkább a kezéről, mint az arcáról ismerem. Sikamlós ujjai vannak, akár az óriáskígyó, de belül a testemben, mint az ereim és a nyelvem. És ezek a kezek szorítják össze a nyelvemet, és fogják meg a légcsövemet minden „K” betűs szónál olyan szorosan, hogy a torkom is belefájdul. Ahol ezek az ujjak hozzám érnek, ott a görcs megbénít és egy hang sem jön ki a torkomon.

Mikor „K”-ilenc éves voltam, attól rettegettem, hogy megkérdezik, hány éves vagyok, mert a válasz olyan küzdelmes lett volna, mint egy szkanderezés. Ezért hozzászoktam, hogy az ujjaimmal mutatom koromat.

A Fojtogató kezdte megtámadni a „T” betűs szavakat is, de később áttért az „S”-ekre. 20 millió szó kezdődik „K”-val vagy „S”-sel! Legnagyobb félelmem – az atomháborút leszámítva – az volt, hogy a Fojtogató kipécézi a „J” betűs szavakat. És akkor nem tudom kimondani a nevemet, hacsak nem változtatom meg önhatalmúlag, de apám abba sose menne bele.

Az egyetlen lehetőség a hóhér kicselezésére, hogy gondolatban egy mondattal előbbre jársz, és ha észreveszel egy veszélyes szót, még időben kapsz, és nem azt használod. Természetesen anélkül, hogy a másik észrevenné.

A szótárak olvasása segít kitérni a probléma elől. Ha ööö-zöl, időt nyersz, de ha túl sokat csinálod, bunkónak tűnsz.

Ha a tanár kérdez valamit, és a válasz egy hebegős szó, akkor jobb, ha némának tettetted magad. Egy normálisan beszélő ember számára ezek a trükkök olyanok, mint egy ugróiskola féllábon egy aknamező útvesztőjében.

De mi mást is tehetnénk? Ne beszéljünk? A világ nem engedné.

Ezen a gondon nem segít a Braille-írás vagy a hallókészülék. Ragasszanak ránk egy címkét elől-hátul, hogy „Hebegős”? Ez határozott kiközösítést jelentene, míg világ a világ, így aztán küzdök.

Eddig megúsztam, sikerült elrejtennem a Fojtogatót társaságban, de holnap reggel az iskolagyűlésen ez történik:

Mindenki előtt állva (még Gaz Kane és Dawn Madden előtt is!), felolvasok Mr. Berkshire hittankönyvéből. Egyszerű imádságok egy bonyolult világért. Tucatszámra lesznek benne cikis szavak, amiket nem helyettesíthetek és nem színlelhetem, hogy nem tudom elolvasni, mert nyomtatva vannak.

A Fojtogató előre fog ugrándoizni és aláhúzza kedvenc „K” és „N” betűs szavait, és suttog: „Itt van, Taylor, itt, próbáld meg kinyögni.”

Felforr az agyvizem, a Fojtogató pedig nemcsak szorítja a torkomat, hanem szét is morzsolja, és jobban fogok hebegni, mint valaha is életemben. Az arcom görcsbe rándul, mint Joey Deaconnak, és az első szünet végére én leszek az Egyetlen és Egyedüli Hívatásos Hebegő az iskolában. Még a kövéreknek, a strébereknek és sport-őrülteknek is van társaságuk, csak én maradok egyedül.

Angolból fordította HÉRA ANNA (11. b)

JORGE SEMPRUN: A NAGY UTAZÁS (RÉSZLET)

Akkor vettem észre ezt a házat, amikor a tábor felé tartottunk. Egy elég gazdag ház volt. De ami megdöbbenett, amitől mozdulni sem tudtam, az az volt, ahogyan elhelyezkedett. Az ablakaiból bizonyára tökéletes kilátás nyílt az egész táborra. Néztem az ablakokat, néztem a tábort, és azt gondoltam, hogy be kell menjek ebbe a házba, meg kell, hogy ismerjem azokat az embereket, akik itt laktak ezen idő alatt...

Az ajtó félig kinyílt. Egy őszes hajú idős hölgy áll az ajtónyílásban és elmélyülten vizsgál. Nem mondanám, hogy fél, csupán aggódó arccal, kérdően szemlél.

– Ich bin allein – mondja. Teljesen egyedül vagyok.

– Ich auch. – Én is teljesen egyedül vagyok.

Nézi az öltözkömet és kérdezi, hogy mit akarok.

– Ich möchte das Haus besuchen – Mondom neki, hogy meg szeretném nézni a házát, és hogy semmi oka nincs rá, hogy féljen tőlem. Egyszerűen megtekinteném a házát.

Nem úgy néz ki, mintha félne, csak azt szeretné tudni, miért akarom látni az otthonát, de végül kinyitja az ajtót és beenged.

A földszinti szobák valójában nem érdekelnék, mivel az első emelet az, ahonnan jó kilátás kell, hogy nyíljon a táborra. Bizonyára nem zavarja semmi a kilátást. Gyorsan haladok egyik szobáról a másikra, az őszes hajú hölgy a sarkamban. Keresem a lépcsőt, ami az emeletre vezet. Meg is találok és felmegyek az emeletre. A nő hirtelen megáll a lépcső alján és nézi, ahogyan felmegyek. Valószínűleg tudni szeretné, hogy mit akarok. Úgysem értené, ha elmagaráznám neki, hogy mit szeretnék: csupán látni. Kinézni. Semmi mást nem akarok. Kívülről nézni ezt a bekerített területet, ahol mi körben keringtünk éveken keresztül. Semmi mást. Ha elmondanám neki, hogy ez az, amit szeretnék és csak ez, nem értené. Hogyan is érthetné? Ahhoz benn kell lenni, hogy meg lehessen érteni azt a fizikai készletet, hogy kívülről nézzek. Ő nem értheti, senki külső szemlélő nem értheti. Szeretném tudni felfelé menet a lépcsőn az emelet felé, hogy nem vagyok-e zavarodott, hogy azt akarom, hogy kívülről lássam a bentet, ahol körben keringtünk.

Bejutok a nappaliba és ez az, amit vártam. De nem, őszintén szólva azt kell, hogy mondjam, mindez, ami itt várt rám, reméltem, hogy másképp lesz. Ez természetesen egy esztelen vágy volt, hiszen hacsak nem tüntetik el a tábort, hacsak nem törlik le a tájról, ez nem lehetett másképp. Közeledek a nappali ablakaihoz és megpillantom a tábort. Látom az egyik ablak keretén át a krematórium szögletes kéményeit. Csak nézem. Látni akartam, s most látom. Halott szeretnék lenni, de élek és látom.

– Esténként – kérdezem – itt tartózkodnak, ebben a szobában?

Rám néz.

– Igen – mondja –, itt szoktunk lenni, ebben a szobában.

– Régóta laknak itt? – kérdezem.

– Ó, igen! – válaszolja – sok ideje már.

– Esténként – kérdezem tőle, de igazság szerint ez nem is egy kérdés, hiszen a válasz felől nem lehet kétség – esténként, amikor a krematórium kéményéből kicsaptak a lángok, látták a krematórium lángjait?

Franciából fordította RESZKETŐ TÍMEA (12. a)

Diákjaink újságcikkei

A német környezetvédelmi csereprogram keretében diákjainknak a következő cikkei jelentek meg a Népszabadság 2006. február 16-i és április 20-i számában.

Az emberi környezet közös védelmével, az erre irányuló módszerek együttes tanulmányozásával is épülhetnek hidak a különböző nemzetek fiataljai között. Ennek előmozdítását szolgálja a Német Környezetvédelmi Alapítvány (DBU) támogatásával folyó hároméves projekt, amely felett Sólyom László köztársasági elnök is védnökséget vállalt. A német Környezetkommunikációs Központ (ZUK) és az aacheni székhelyű IZOP pedagógiai módszertani intézet Magyarországról hat középiskolát vont be a munkába. A mellékelt írásokat a budapesti Trefort Ágoston Gimnázium diákjai készítették, akik partneriskolájuk, az unterschleissheimi Carl Orff Gimnázium csoportjával Gödöllőt keresték fel.

ANYAGIAK ÁRNYÉKÁBAN

Már egyre több háztartásban használják a napenergiát, de vajon megéri-e? Hosszú távon minden olyan háznál megtérül, amelyre nem vetnek árnyékot szomszédos épületek. Talán meglepő, hogy az áram kábelen át történő vezetése drágább, mint a természetes energia közvetlen felhasználása. Ha otthonunk több mint egy kilométerre épül a már meglévő villanyvezetékektől, érdemes elgondolkodni rajta, hogy beszerezzünk-e egy, a tetőn stabilan rögzíthető, hosszú élettartamú, kétmillió forintért üzembe helyezhető napelemet. Ennek beszereléséhez rendelkezésünkre állnak cégek és szakemberek, akik beállítják a berendezést.

De akkor vajon miért nem használ mindenki napenergiát Magyarországon? A válasz egyszerű: az állam egyelőre még nem támogatja anyagilag az effajta törekvéseket, azaz a megújuló energiaforrásoknak a gazdaságot közvetlenül nem segítő formáját. Olyan országokkal ellentétben, ahol az állam felvásárolja a „háztájiban” termelt energiát, Magyarországon ilyen rendszer még nincs, így talán nem látják az emberek a nyereséget ebben a befektetésben. Pedig fontos lenne.

HORVÁTH FRUZZSINA (9. c) – KÁPLÁR ESZTER (9. c) – SZILÁGYI ANNA (9. c)

NAPELEM, NAPKOLLEKTOR...

A Napból érkező sugárzást kétféle módon használhatjuk fel. A napkollektor a sugarak hőenergiáját gyűjti össze, míg a napelem fotokémiai úton állít elő elektromos áramot. Az utóbbit vagy közvetlenül betápláljuk az elektromos hálózatba, vagy akkumulátorokban tároljuk.

Gödöllön mindkét felhasználásra találhatunk példát. A napkollektoros megoldás nyáron a strandmedence vizének melegítésére szolgál, az év többi hónapjában pedig a közeli óvoda melegvíz-ellátását segíti. A hőt víz és egy fagyállóhoz hasonló, de ártalmatlan anyag keveréke továbbítja.

A napelemes rendszer a kollégium áramfelhasználását részben fedezi. A napelemcella két szilícium vagy germánium félvezető rétegből áll. A felső a nap sugarait vonzza, azok elnyelődnek a két réteg között. A fény részecskéi, a fotonok kölcsönhatásba lépnek a félvezetőben levő, töltéssel rendelkező részecskéikkel - protonokkal vagy elektronokkal -, amelyek rendezett mozgásba kezdenek, ez már maga az egyenáram. Az elektromos hálózat viszont váltóáramú, ezért a cellákban keletkező 400 voltos egyenáramot úgynevezett inverterek segítségével 230 voltos váltóárammá alakítják.

A rendszer 15 millió forintba került, melynek mintegy 40 százalékát EU-projekt révén szerezte meg Gödöllő önkormányzata, a fennmaradó 60 százalékot pedig pályázatok és a környezetvédelmi minisztérium fedezte. Üzemeltetése minimális költséget emészt fel, mivel a berendezésnek mozgó alkatrészei nincsenek, így az élettartama igen hosszú.

STEINER JOHANNA (11. c) – VÁRI MÁRTON (11. c)

HULLADÉKBÓL KOMPOSZT

Korunkban az egyik legnagyobb gondot a folyamatosan termelődő hulladék okozza. Magyarországon évente mintegy hatmillió köbméter biológiailag lebontható, komposztálható hulladék keletkezik, ám ennek sajnos csak csekély része hasznosul.

Gödöllön a várostól három kilométerre fekvő, immár 18 éve üzemelő ökörtelek-völgyi lerakóban 2004-ben alakították ki a városi komposztáló telepet, ahol évi kétezer tonna zöld hulladékot GORE technológiával dolgoznak fel. A begyűjtött ágat, gallyat, lombot, nyesedéket felaprítják, különböző szempontok szerint szelektálják, majd összekeverik a már kezelt rostmaradék egy részével. Ezek után az alapanyagot különleges eljárással „érlelik”. A prizmát úgynevezett Gore-tex anyaggal takarják le, amely óvja a külső hatásoktól, nem engedi ki a szagokat és a nedvességet sem. A berothadás ellen különleges szellőztetőrendszer védi a komposzthalmot: alul lyukacsos csővel átszővik, majd ventilátorral levegőt áramoltatnak át rajta. A megfelelő oxigéntartalmat, káros anyagok keletkezését speciális szondákkal ellenőrzik. Végso állomásként a kupac alól kikerülő terméket osztályozzák, rostálják. A megrostált anyagot azután talajjavító komposztként

használják föl. Egyelőre csak a város parkjaiban tudják hasznosítani, kereskedelmi forgalomba hozatalához a szükséges engedélyeket még nem sikerült beszerezniük.

Köles Krisztiántól, a Vüsi Kht. környezetvédelmi referensétől megtudtuk, hogy a bevizsgáltatás két évet venne igénybe, és jelentős költségeket emésztene fel. Célszerű tehát megvárni, míg a komposztból nagyobb mennyiség gyűlik össze.

Gödöllő tavaly csatlakozott a térség hulladékgazdálkodási programjához, amelynek köszönhetően a városnak jelentős mennyiségű töke áll a rendelkezésére. Ebből Ökörtelek-völgyben és Nógrádmarcalon új telep épülhet. Ugyancsak pályázati úton jutott a cég a komposztálótelep felépítéséhez szükséges összeghez is. A teljes berendezés, a technológia és az infrastruktúra fejlesztése eddig közel százmillió forintot emésztett fel.

GELLERT ÁDÁM (12. a) – ÁVÉD KRISZTINA (10. b)

MI AZ A BIODEGRADÁCIÓ?

A környezetvédelemben egyre komolyabb feladat a kőolajszármazékok által okozott szennyezések megszüntetése. A különböző technológiai hibák miatt környezetünkbe – egy felborult olajszállító autóból vagy egy észrevétlenül maradt benzinszivárgásból a talajba vagy talajvízbe – kerülő szénhidrogének gátolják az élőlényeket az oxigénfelvételen, illetve mutációt és rákot okozhatnak.

Laboratóriumi körülmények között megoldható a probléma kezelése. Ha ezt sikerül megvalósítani a helyszínen is, nyert ügye van a környezetnek, és az óvatlan szennyező is fellelőzhet. Igaz, a módszer kezdetben drága és időigényes, viszont környezetbarát, és a helyszínen már magától működik. Ez a biodegradáció, amit már a XIX. század végén is ismertek, nálunk pedig tíz-tizenöt éve alkalmazzák.

A folyamat mozgatói a mikroorganizmusok. Velük kísérletezik többek között a gödöllői Szent István Egyetemen Atzél Béla, a környezeti elemek védelme tanszékének fiatal kutatója. Fő célja, hogy olyan mikrobákat, főként baktériumokat találjanak, amelyek lebontják az ártalmas szénhidrogént, nem károsak a környezetre, és a helyszínen – hivatalosan fogalmazva a „kárhelyen” – is életképesek. A kísérletek során alkalmasnak bizonyult élőlényközösségeket felszaporítás után a tisztítandó területre helyezik. A mikroorganizmusok feladata, hogy a szénhidrogénláncokat a környezetet nem károsító szén-dioxidra és vízre bontsák le. Hatékonyságukat úgy tesztelik, hogy a talaj szennyezőanyag-koncentrációját mérik. A folyamat eredményessége napokon belül észlelhető. A tanszék már felkéréseket kapott különböző kárhelyek tisztítására.

LAMBERT ÁDÁM (11. c) – ERŐSS RÉKA (11. b)

Részletek Szijártó Anna (10. a)

Hogyan győznek meg minket a reklámok?

című dolgozatából

A 10. a osztály tanulói a tanév során ún. évfolyamdolgozatot készítettek, melyek közül a legjobbak a Tompa-pályázaton is résztvettek. A pályázatra beadott összes munka közül a zsüri Szijártó Anna dolgozatát tartotta a legkiemelkedőbbnek. Ebből olvashatunk itt részleteket.

A közlemény

A szociálpszichológiában két ellentétes nézet fogalmazódott meg a közleményben szereplők sorrendjével kapcsolatban. Az egyik szerint a meggyőzés szempontjából fontos résznek a közlemény elején kell helyet foglalnia, a másik szerint pedig épp, hogy a legvégén. Akik az utóbbival értenek egyet, azzal érvelnek, hogy a végső rész után már nincs, ami a közölteket közömbösítheti, vagy ellenük hathat. A másik nézetet vallók szerint viszont a figyelmet a közlemény elején álló információk kötik le leginkább. Nem lehet egyértelműen megmondani, hogy melyik módszer az eredményesebb, helyzete válogatja, hogy melyiket érdemesebb használni. Nagyon fontos tisztázni azt, hogy milyen szerepet juttatunk a szándékunkkal ellentétes érveknek. Eszerint beszélhetünk egyoldalú, illetve kétoldalú közlésről.

Egyoldalú meggyőzés alatt azt értjük, amikor meg sem említjük az ellenérveket, a kétoldalú meggyőzés esetén pedig felmerülnek az ellentétes álláspont mellett szóló érvek is.

Hogy tulajdonképpen melyik közlésformát érdemes használni, az elsősorban két összetevő függvénye. Számít a meggyőzendő iskolai végzettsége és az alternatív információkhoz való hozzáférés lehetősége.

Tehát a kétoldalú közlés a magasabb iskolai végzettségű és az alternatív információkkal is rendelkező, az egyoldalú pedig az alacsonyabb iskolai végzettségű, már eleve valamilyen mértékben egyetértő, vagy alternatív információkkal nem rendelkező személyek esetén hatásosabb. Megkülönböztethetünk olyan közlésfajtákat, amelyek inkább érzelmi eszközökkel dolgoznak és olyanokat, amelyek elsősorban az értelmet veszik igénybe.

Az érzelmi meggyőzés sokkal hatásosabb. Ezt bizonyítja a következő, Hartmann által 1930-ban, az Egyesült Államokban elvégzett érdekes kísérlet is: egy kisvárosban maga lépett fel szocialista párti jelöltként és kétféle módszerrel igyekezett meggyőzni az embereket, hogy rá szavazzanak: egy érzelmi és egy értelmi módszert alkalmazó röplappal.

Az érzelmi módszerű röplap egy levél volt, melyet egy távolban élő fiú írt anyjának, ecsetelve az ország és a társadalom bajait – főként a munkanélküliség kérdéseit és a faji feszültségeket. Az értelmi módszert alkalmazó röplap egy teszt volt, mely egyszerű, de mégis gondolkodást igénylő kérdéseket tartalmazott. A kérdésekre adott válaszokhoz pontszámok tartoztak, melyeket mindenki összeadhatott és így megállapíthatta, hogy szocialistának tarthatja-e magát vagy sem. A kísérlet eredménye az lett, hogy az érzelmi hangvételű röplapokat kapott körzetekben nagyobb arányban szavaztak Hartmannra, mint ott, ahol az emberek az értelmi módszerű röplapokat kapták.

Ezekon kívül a közleménnyel kapcsolatban fontos még a fokozatosság, a ráadáshatás és az, hogy a befogadót nehézségek elé állítsuk.

A fokozatosság növeli a meggyőzhetőséget, tehát ha valaki egy kisebb jelentőségű kérdéssel már egyetértett, a nagyobb jelentőségű kérdéstről is könnyebb lesz őt meggyőzni. Ha az a célunk, hogy rávegyük egy lakóközösség tagjait, hogy sziklakertet létesíthessünk a területükön, jobban tesszük, ha előtte arra vesszük rá őket, hogy díszítsék fel virágokkal a lépcsőházakat.

A ráadáshatás során egy fontosabb eseménnyel együtt egy kevésbé lényeges üggyel is sikerül elérni a kívánt hatást. Erre nagyon jó példa az egyébként igen drága benzinkúti boltok sikere: ha ugyanis az ember kifizet több ezer forintot a benzinre, akkor kevésbé fog sajnálni száz forintot a Mozart-golyóra, amit egyébként az édességboltban eszébe sem jutna megvenni, mert túl drágának találná. (Siklaki, 1994)

Ha a személynek egy cél elérése érdekében fokozott erőfeszítést kell kifejtenie, akkor saját ésszerűsége védelmében arra érez késztetést, hogy az elért célnak fokozott értéket tulajdonítson. Ezt a jelenséget a meggyőzés során úgy lehet kiaknázni, hogy nehézségek elé állítjuk a befogadót, feltételeket szabunk számára. Ilyen nehézségnek számít például a magas ár; ennek megfizetése utólag arra készteti a vásárlót, hogy a megvett árut túlértékeli.

A meggyőzés során három alapvető pszichológiai iskolát (pszichoanalízis, tanuláselmélet, kognitív megközelítés) választhatunk kiindulópontul.

A pszichoanalitikus meggyőzés-elmélet ezek közül a legismertebb, de ennek van a legkisebb gyakorlati haszna. Lényege, hogy egyes hétköznapi tárgyakkal öntudatlan hatásuk van, amelyeket kiaknázva próbálja meggyőzni az embereket.

Például rizs = termékenység, tojás = növekedés. Azonban ezeknek a „rejtett erőnek” a létezését nagyon nehéz bebizonyítani, ezért van az, hogy csak ritkán alkalmazzák a pszichoanalitikus meggyőzést.

A tanulás-elméletet nagyon régóta használják a meggyőzésben, főleg a politika területén. E szerint egy üzenet akkor lesz meggyőző, ha a befogadó megtanulja és elfo-

gadja: ez elérhető az ismétléssel (ugyanannak a közlésnek többszöri eljuttatásával a befogadóhoz), a leleményességgel (a hirdetés váljon ki a többi közül), valamint azzal, ha a közlés szellemes és kötődik a befogadó már meglévő tapasztalataihoz.

A kognitív megközelítés szerint a meggyőzés azon múlik, hogy a közlést hogyan fordítjuk le magunknak és mi rá a reakciónk. Mindez nagymértékben függ az egyéntől és az adott helyzettől. Ez utóbbi szerint mindenképpen a meggyőzést befolyásoló tényező, hogy az egyén magányos vagy csoportos helyzetben van-e a meggyőzés alkalmával. Tehát szilárd nézetekkel rendelkező, összetartó csoport esetében az egyéni, heterogén, egymást nem ismerő személyek esetében a csoportos meggyőzés lehet eredményesebb.

A befogadó

Ahogy azt a fentiekben megismerhettük, a meggyőzést befolyásolja, hogy a befogadó magányos vagy csoportos helyzetben van-e. Ezen kívül fontos a személy önértékelése, hiszen a negatív önértékelésű személyek sokkal inkább ráutaltak a külső információkra, hogy meggyőződhesseken önmaguk értékéről. Éppen ezért sokkal kevésbé ellenálók a meggyőzéssel szemben, mint a magas önértékelésű személyek.

A meggyőzés alapvetően két módon történhet: főutas vagy mellékutas rábeszélés alapján.

A főutas meggyőzés

Ennek során az üzenetet közlő az értelemre próbál meg hatni, tehát nagyon fontos az üzenet minősége. A feladó arra számít, hogy a befogadó tüzetesen átvizsgálja a közleményt, kritizálja, kérdéseket tesz fel és keresi az észérveket. Ilyenkor alig számít a közlő személye. Ezzel a meggyőzés-típussal sokkal nehezebben, hosszabb idő alatt érhetjük el a kívánt hatást, ám az tartósabbnak is bizonyul. Nehéz olyan reklámot találni, amely a főutas meggyőzést alkalmazza. Esetleg a politikai napilapokat hozhatjuk fel példaként: a Népszabadság szlogenje („A tájékozottság magabiztossá tesz”) sokkal inkább az értelemre, mint az érzelemre hat.

A mellékutas meggyőzés

A rábeszélés ezen fajtája éppen az előző ellenkezője. Azaz a mellékutas meggyőzés alkalmával elsősorban az érzelmeinkre próbálnak meg hatni. Ilyenkor a befogadó való-

színűleg nem tesz fel kérdéseket a közleménnyel kapcsolatban, nem is gondolja azt át. Nagyon fontos ugyanakkor a közlő személye. Mellékutas meggyőzéssel könnyű elérni a kívánt hatást, ám az kevésbé tartós.

A modern propagandának van öt nagyon fontos fogása, melyekkel nap, mint nap bombáznak minket a kereskedők.

Ezek a következők:

1. Bizonyos szavak használata a hirdetésekben. Pl. új, gyors, azonnal, most, könnyű.
2. Állatok, kisbabák „alkalmazása” a reklámokban.
3. „Csomag-ár” (Pl. két terméket adni 100 forintért, ahelyett, hogy egy-egy terméket adnánk 50 forintért. Ilyenkor a fogyasztók általában nagyobbban érzik az áru értékét, így könnyebben megvásárolják)
4. Az áruházakban szemmagasságban kell elhelyezni azokat az árucikkeket, amelyeket a leginkább el akarunk adni.
5. A polcrendszer szélére, vagy a pénztár közelében szükséges elhelyezni azokat a termékeket, amelyeket mindenképpen el akarunk adni.

Ezek a trükkök azért válhatnak be szinte mindig, mert a vevők ritkán gondolkodnak el azon, hogy miért és hogyan hozzák döntéseiket. Azaz tulajdonképpen hagyjuk magunkat a mellékúton meggyőzni. Egy kutatás szerint a bevásárlóközpontokban minden második árucikk váratlan impulzus hatására kerül a kosárba, tehát ennyi termék esetében nem fontoljuk meg, hogy megvesszük vagy nem. Ugyanez a kutatás azt is feltárta, hogy leértékelések idején a vevők 62%-a legalább egy dolgot csak azért vesz meg, mert az olcsóbb.

Pratkanis és Aronson szerint arra kell törekednünk, hogy „csökkentsük a mellékutak forgalmát”, azaz ne hagyjuk magunkat mellékúton meggyőzni. Ezt úgy érhetjük el, hogy fejlesztjük „gondolkodó-képességünket”, valamint megtanulunk minden lehetséges dolgot a meggyőzésről.

Ökoparlament a Parlamentben

Az ökoparlament 2006. május 19-én a Parlament felsőházi termében tartotta ülését. Imeli Áron (11. c), Kiss Marina (8. c) és Tóth Eszter (8. c) több hónapon keresztül készültek, hogy saját, az iskolánk épületében végzett környezetvédelmi témájú kutatásai eredményeit egy előadás keretében itt ismertethessék. Az előadást – melynek szövege alább olvasható – az itt bemutatottnál jóval több ábra és grafikon illusztrálta.

Tisztelt Parlament!

Tizennégy éves diákok vagyunk, az ökoparlament keretében az iskolánk energetikai felmérésével foglalkozunk. Célunk az energiatakarékosság népszerűsítése, alkalmazása, például energiatakarékos termékek használatával az iskolánkban. Továbbá alternatív energiaforrások kihasználásával korszerűsíteni szeretnénk az épület energiaforrásait.

Egyrészt méréseket készítettünk az Ecolog XL műszerrel, mely a fény, a hőmérséklet, a légnyomás, a páratartalom és a zajszint mérésére képes. Ezek közül mi csak a fény és a hőmérséklet mérési lehetőségét használtuk ki. A mérések kiértékelését a műszer számítógépre való csatlakoztatása után kaptuk meg, amikor eredményeinket grafikon és táblázat formájában is kézhez kaptuk.

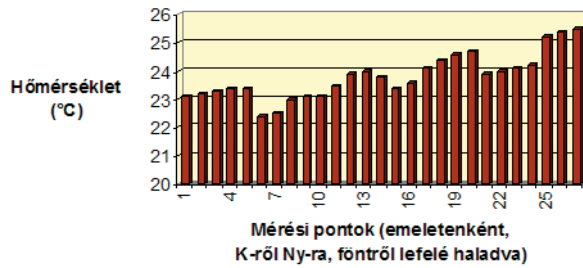
A méréseket több hónapon keresztül, hetente többször elvégeztük, ha csak tehetjük, mindig ugyanott. Ezek a mérések jó alapot adtak az iskola energia-térképének megszerkesztéséhez. Másrészt kérdőíves felmérést készítettünk a diákok körében. Megkérdeztük a tanulók véleményét a termekben jellemző fényviszonyokról, valamint a fűtési és fűtés nélküli hőmérsékletekről.

A továbbiakban szeretnénk ismertetni a mérési adatainkat.

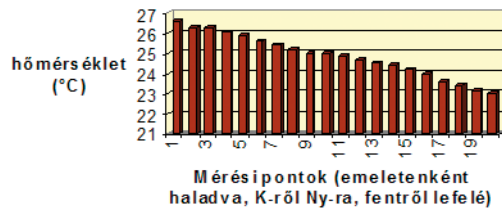
A fűtési szezonban a harmadik emeletről a földszint felé haladva csökken a hőmérséklet. Ennek oka az lehet, hogy lefelé haladva nő az emeletek belmagassága, viszont a radiátorok száma minden szinten körülbelül megegyezik. Tehát ugyanannyi radiátornak az első emeleten nagyobb teret kell felmelegítenie, mint a harmadik emeleten. Érdekes volt az a megfigyelésünk, hogy a keleti szárnyban minden emeleten magasabb a hőmérséklet, mint a nyugati szárnyban, emeletenként lefelé haladva pedig mindenképpen csökken.

A fűtés nélküli szezonban napsütéses idő esetén ugyanezt tapasztaltuk. Borús időben azonban fordítottan változik a hőmérséklet: a harmadik emelet a leghidegebb és az első emelet a legmelegebb. Ennek egyik oka lehet, hogy az épület ekonomikus szerkezetű, vagyis a falak a harmadik emelet felé haladva vékonyodnak, ezért ott a

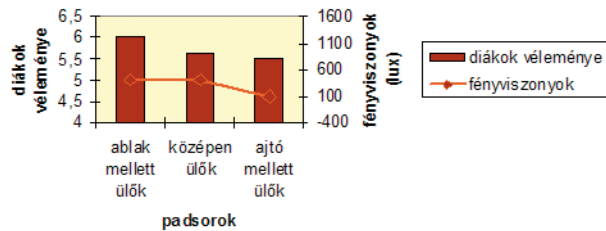
A hőmérséklet változása az iskolán belüli elhelyezkedés függvényében (fűtés nélküli időszak)

Hőmérsékletváltozása az épületen belüli elhelyezkedés függvényében (fűtési időszakban)

A diákok véleménye és a fényviszonyok kapcsolata (8.c osztály)

legkisebb a hőmegtartás. Amiatt is nagyobb a hőveszteség, hogy a lapos tetőszerkezet nincs szigetelve. (Téli időszakban ezt kompenzálja a radiátorszám és a belmagasság aránya.) Érdekes, hogy a diákok véleménye eltér a mérési eredményeinktől; ők az épület középső részét tartják a legmelegebbnek (a lehetséges eltérések okait a javaslatok bekezdésben fogjuk említeni).

Fényviszonyok felmérésének esetében is ugyanúgy mértünk, mint a hőmérséklet mérésekor, hiszen a műszer ugyanabban a pillanatban rögzítette a hőmérséklet és a fényerősség adatait. Ebben az esetben is sok tényező befolyásolta vizsgáldásunk eredményét. A diákok véleménye alapján az iskola nyugati része világosabb, mint a keleti szárny. Ezt azonban az általunk mért adatok nem támasztják alá. Vizsgálataink szerint a keleti és nyugati szárny között nem tapasztalható számottevő különbség, azonban visszaesést figyelhetünk meg az épület középső részén.

A termeken belül azt tapasztaltuk, hogy az ablakoktól az ajtóig haladva csökkent a fényerősség. Ebben az esetben a diákok véleménye megegyezett a tapasztalatainkkal.

Három teremben mért adatainkat, valamint az osztályokba járó diákok véleményét összehasonlító diagramokat láthatjuk most, az oszlopdiagramokkal a diákok véleményét, a vonalas grafikonnal pedig a mért adatainkat jeleztük. Az első diagram az első emelet keleti szárnyában elhelyezkedő, 11. c osztály, a második diagram a második emelet nyugati szárnyában található, 10. b osztály, a legalsó diagram pedig a harmadik emelet középső részén fekvő 8. c osztály fényviszonyait ábrázolja. Jól kivehető, hogy a 10. b osztályban a legkedvezőbbek a fényviszonyok. Ez annak tudható be, hogy mérésünk idején a nap már alacsonyabban járt, így sugarai a második emeletet érték a legerősebben. Az is jól látszik, hogy a három mérés közül a 11. c osztályban a legkisebb a fény erőssége. Ebbe a terembe csak a reggeli órákban süt be a Nap, így érthető, hogy délutáni mérésünk idején itt voltak a legrosszabbak a fényviszonyok.

Iskolánkban sok terem és folyosószakasz fényerőssége még napos időben sem éri el az Oktatási Minisztérium által előírt 500 luxos minimumot. Ezeken a részeken ezért muszáj mesterséges fényforrásokat használnunk. Ebben az esetben azonban el kell tekintenünk az energiatakarékosságtól, ugyanis a legtakarékosabb neon-fénycsövek vibráló fénye rontja a szemünket. A vibrálás kiküszöbölése csak korszerű kapcsolási rendszerrel lehetne megoldható, ilyen kapcsolási rendszer viszont egyelőre csak a termék elenyésző mennyiségében lelhető fel, kiépítése nagy pénzbefektetést igényel. Ennek ellensúlyozása érdekében a lámpatestekben található neon-fénycsöveket minél nagyobb arányban cserélik ki folyamatosan sárga fényű, izzószálas világítótestekre. Ezeknek az az előnye, hogy miután egyszer felizzanak, folyamatosan bocsátják ki magukból a fényt.

Méréseink végzése során sajnos sokszor tapasztaltuk, hogy a tanítás befejeződése után is még a legvilágosabb termekben is ég a lámpa. Ezen probléma kiküszöbölése érdekében megfogalmaztunk egy levelet, amelyet a Diákönkormányzat vezetőségének és az osztályfőnököknek szeretnénk elküldeni. Továbbá a levél szövegével plakátokat

I.EMELET

Trefort utca

I./2 12.a	I./7 Ének-rajz	Ének-rajz tanári.	I./9 9.b	I./10 11.b	I./11 10.c	I./12 Informatika B	I./13 Fizika előadó	Fizika labor
							I.em/14	Szerver
I./5 11.a	Fiú WC		Lépcsőház		Nyelvi terem (A)	Leány WC		
	Büfé							
I./4 11.c		Tört. tanári					Fizika tanári	Fizika szertár

II.EMELET

Trefort utca

II./6 12.e	II./7 Nyelvi tanári	II./8 12.b	II./9 AULA	II./10 10.b	II./11 8.b	Testnev. tanári	
II./5 10.a	Fiú WC		Lépcsőház		Nyelvi terem (B)	Leány WC	Tomaterem
	Német tanári						
II./4 7.b	Angol tanári						

III.EMELET

Trefort utca

III.em/5 9.a	III.em/6 8.a	III.em/7 8.c	III.em/8 9.c	III.em/9 7.a	III.em/10 Biológia	Biol. labor	Biol. szertár.
							Biológia tanári
III.em/4 7.c		Fiú WC			Földrajz t.	Leány WC	
Kémia szertár		Kémia tanári	Lépcső				
Kémia előadó		Kémia					

18,5 19 19,2 19,4 19,8 20,5 21,5 22,5 23 23,5

Egyes termek és folyosók hőtésképe fűtési időszakban

készítenénk, ezeket az iskola folyosóin tennénk ki, ezzel is szeretnénk diák-köztudatba helyezni az energiatakarékosságot. Továbbá szeretnénk együttműködni a Diákönkormányzattal, és szorgalmazzuk egy ZöldÖk nevezetű csoport alapítását, amelynek tagjai az iskolán belüli környezetvédelemre, valamint az energiával való takarékoskodásra figyelnek oda.

Alternatív energiaforrásként felvetettük egy esetleges napelem telepítését iskolánk tetejére, ugyanis tetőfelületünk (1040 m²) egyelőre kihasználatlan. Ebből a felületből körülbelül 800 m²-t napelemekkel borítanánk, az ezek által termelt energiával az iskola számítógép-parkjának áramellátását biztosítanánk. Budapesten a XVIII. kerületi Karinthy Frigyes Gimnáziumban már több éve hatékonyan működik egy ilyen rendszer.

Továbbá felmerült bennünk az energiatakarékosságnak egy egészen új lehetősége. Mi ezt „pszichológiai felmelegedésnek” neveztük el. Lényege, hogy a környezet meghatározza az ember közérzetét (erre láttunk példát a diákok méréseinktől eltérő válaszádaiban), vagyis javasoljuk, hogy fektessenek nagyobb hangsúlyt az osztályok dekorációjában a meleg színek használatára, ezzel is „fűtve” a termeket.

Köszönjük a figyelmüket!

A legjobb akrosztikonok

Az ESZTER 2005 projekt (153. old.) keretében akrosztikon-író verseny volt az iskolában 2006 tavaszán. Az eredmények a 64. oldalon, a legjobb alkotások pedig itt olvashatók.

Magyar nyelvű versek

PÁPAI LŐRINC (7. a):

Vérmes árnyéksárkányok
Írdatlan nagy szájában
Zörgő fogak ezrei sorakoznak.

BOLDIZSÁR CÉLIA (7. a):

Víz, víz, tiszta víz,
Írjál verset minden nap,
Zord kedved alábbhagy.

KESZTHELYI BOGLÁRKA (7. a):

Vízet iszom,
Ízes, finom,
Zamatos.

RÉTI CSABA (7. a):

Vívódás és ivás, rád már csak ez vár,
Ízleld az életet, míg csak teheted,
Zár már az élet háza.

Angol nyelvű versek

SZÖLLŐSI ZSÓFIA (7. a):

We need something to stay alive
And it will keep us all right
That is a liquid we drink every day
Even helps us live in a healthy way
Read the first letters together anyway

VÁGÓ MARGIT (10. c):

While you walk around the world
Across jungles and deserts
The most important thing you need
Eat or drink water anyway
Rather you can stay at home

BODNÁR DOMONKOS (10. b):

Water is a very good drink
And it is healthy. If you drink water and not
Tea, your
Energy will be on the maximum and your feeling will be absolutely
Right

Német nyelvű versek

NÉMETH LUCA (8. c):

Wenn wir im Wald spazieren gehen,
 Aber kein Wasser mit uns nehmen,
 Sonne scheint im blauen Himmel,
 So durstig is der fahrende Ritter.
 Erdkugel wird immer reicher,
 Rennt das Wasser weiter, weiter.

TUNGLI KATALIN (8. c):

Was wir jeden Tag brauchen
 Alle können auch darin tauchen
 Schwimmen und rudern
 So wird man uns bewundern
 Es kann auch Regen, Schnee, Eis sein,
 Rate bitte, was es kann sein.

MAJOR ZSÓFIA (9. a):

Was ist das?
 Auf dem Bild?... man kann
 Schwimmen darin,
 Spielen darin,
 Ertrinken darin und
 Räumen (den Tisch auf) damit.

FARKAS ANTAL (9. b):

Wir trinken immer Wasser,
 Aber das Bier is besser.
 Sie kaufen nicht Gösser,
 Sondern sie kaufen Mineralwasser.
 Ewald trinkt ein Glas Wasser,
 Rudolf trinkt eine Dose Gösser.

Spanyol nyelvű vers

SZŰCS ÁDÁM (12. c):

A mí me significa la vida
 Gota por gota es una dádiva
 Un vaso para todos
 Antes que almorzamos
 Porque cuando se resbalan
 Oigo la voz de la calma
 Tantas veces soñamos
 A ser onda divina.
 Bañamos en el agua de la piscina
 La que es mucho más fría...
 El agua desaparece y queda en las minas

ISKOLATÖRTÉNETI EMLÉKEK

A két korábbi építkezés (1908, 1965)

A 2005/2006-os tanév kiemelkedő jelentőségű volt az iskola történetében. Az épület 1887-es építése óta ugyanis korábban mindössze kétszer volt ahhoz hasonló nagyságrendű bővítési beruházás, mint ebben a tanévben. Az alábbiakban korabeli dokumentumokból vett idézetekkel visszatekintünk a két korábbi építkezésre.

A tornatermi szárny felépítése 1907/1908-ban

Húsz éven keresztül a „tornatanítás” a Nemzeti Tornaegyesületben (a mai Spartacus-ban) folyt. Már 1901-ben kezdeményezte az iskola igazgatója a Trefort utca 6. számú (akkor még üresen álló) telken egy – akkori szóhasználattal „tornacsarnok” felépítését (és ezáltal az iskola bővítését), de ez csak évekkel később valósulhatott meg. Az 1906/1907-es évkönyvben („Értesítőben”) ezt olvashatjuk:

„Iskolánk életében az elmúlt év nevezetes fordulót jelent. A megvalósulás küszöbéig jutott az a régi vágyunk, hogy intézetünk ifjúságának testi nevelését ne idegen helyen, hanem itthon, közvetlen felügyeletünk alatt végezhessük; eképp a jövő évben véget fog érni az intézetünk fennállása óta, teljes 35 éven át folyt vándor tornatanítás.”

Kiss Istvánné az épület fennállásának 100. évfordulójára (1987-ben) megjelent könyvében így ír:

„Badics (azaz Badics Ferenc igazgató) 1901 áprilisában részletes előterjesztést tett a minisztériumnak az intézet kiegészítése tárgyában. Elemzéséhez, mely a kérdést elvi- pedagógiai szempontból is tárgyalta, a három variációt tartalmazó tervrajzokat és a szükséges költségvetési dokumentációt is mellékelte. Főként a tornaterem megépítését tartotta elodázhatatlannak, mert annak hiánya az iskolában folyó testnevelés szempontjából rendkívül hátrányos volt. Az iskola alapításától egészen 1907-ig az iskola tanulói a Szentkirályi utcában működő Nemzeti Tornaegyesületben – a mai Spartacus Sportegyesületbe – jártak órákra. E tornaórák délután – tanítási időn kívül – voltak, az egyesület tornatanárai folyton váltakoztak, pedagógiai stílusuk kirítt a gyakorlóiskola környezetéből, az egyletnek nem volt udvara, így labdajátékokat nem oktattak, csak tornatermi rendgyakorlatokat és szertornát végeztek, ráadásul teremhiány miatt két-két osztályt foglalkoztattak együtt különböző életkorú tanulócsoportokkal stb.”

„A minisztérium az ország pénzügyi nehézségeire hivatkozva elodázta a döntést: „...intézetünk tehát sínylődik tovább olyan eszközeit nélkülözvén a testi nevelésnek, melyet a legutolsó vidéki iskolák sem nélkülöznek” – állapította meg keserűen Badics Ferenc a következő évi feliratában. Végül is az 1906. évi költségvetésben 130 000 koronát irányoztak elő, hogy a Trefort u. 6. számú telken felépítsék az új szárnyat. Az összeg azonban nem bizonyult elegendőnek és a következő évi költségvetési tervezetben 200 000 koronára emelték fel.”

„Az új szárny felépítésének munkálatai kb. egy évig – 1908 őszéig – tartottak. Homlokzata szervesen illeszkedett a régihez. Elkészült a tornaterem – de az eredeti elképzelésekkel szemben nem külön épületrészben elhelyezett tornacsarnok formájában – mert erre a szűk telken nem jutott hely. A második emeletre tervezett tornaterem alá (!) került az első emeleten a fizika előadó megfelelő kísérleti teremmel és szertárral, továbbá rajz- és ének-zene teremmel gyarapodott az iskola. A tető egy részén csillagvizsgálót létesítettek. Az altisztek földszinti lakáshoz jutottak a régi pincelakás helyett.”

„Az iskola épületének kiegészítése tehát nem oldotta meg az évről-évre gyarapodó tanulócsoporthoz elhelyezésének gondját. Az 1907/08-as tanévtől kezdődően fokozatosan kiépült a nyolcosztályos gimnázium. A kiteljesedés éppen 1913/14-ben, az utolsó békebeli tanévben valósult meg. Mindez arra készítette az iskola vezetését, hogy keresse az épület »kitágításának« új lehetőségeit. Jó átmeneti megoldásnak ígérkezett, hogy az 1911/12. tanévtől a minisztérium jóváhagyásával az intézet kibérelte az Erzsébet Népakadémia tulajdonát képező szomszéd (Szentkirályi u. 7.sz.) épület udvari részén a kertre nyíló első emeletet. Két év múlva, az 1913/14. tanévben (az első és második emeleten) újabb helyiségek kerültek az iskola bérletébe, sőt összekötő, átjáró folyosót is építettek. Így közvetlenül a világháború kitörése előtt érte el a gyakorlóiskola legnagyobb „területi kiterjedését”. A háború éveiben – Badics utóda – Pruzsinszky János igazgató idején a négy évre szóló szerződés lejárt, megújításáról nem gondoskodtak, és így a gimnázium sajnálatos módon visszaszorult eredeti falai közé.”

A harmadik emelet megépítése 1963-tól 1965-ig

Ugyan már 1929-ben felmerült az újabb bővítés gondolata, de sok ok miatt a további bővítésre a hatvanas évekig kellett várni. Kiss Istvánné így ír a fent idézett könyvben:

„A tanulók száma 1949 és 1959 között több mint két és félszeresére nőtt (1949-ben 262 tanuló volt, 1959-ben 782). Igaz, hogy délelőtt az alsótagoza-

tosok nem jártak, de így is 8 tanulócsoporthelyett 16-ot kellett elhelyezni az épületben. Mindez sürgetővé tette a már régóta esedékes épületbővítést. Erre 1963-65 között került sor: megépítették a harmadik emeletet, bár a tornaterem feletti rész beépítése elmaradt, egyéb belső felújításokra került sor, pl. a központi fűtés rendbetételére, a gyakorlati oktatás céljait szolgáló helyiségek kialakítására stb. Az egy évre ígért, de ténylegesen két évig tartó építési munkálatok idején a délutáni órákban folyt a tanítás a Radnóti Miklós Gyakorlóiskola tantermeiben. (Az alsótagozat a Cukor utcai gyakorlóiskola épületében nyert elhelyezést.) Az emeletráépítés csak átmeneti megoldást eredményezett, az iskola azóta is helyiséghiánnyal küzd, ami a 70-es években a gimnáziumi osztályok számának gyarapodásával és a fakultatív tantárgycsoportos oktatás bevezetésével még csak fokozódott. Lényegében egyetlen tornaterem van (az alagsorban kialakított edzőterem csak kényszermegoldást jelent), a koedukáció nehezíti az öltöző és zuhanyozó megoldását, nincs úttörőszoba és KISZ helyiség. (Ezek a hiányosságok az időszakos megrendezett diákszemélyeknek is visszatérő problémái.) A működéshez szükséges tárgyi feltételek vonatkozásában a gyakorlóiskola még mindig távol áll attól, hogy a „mintaszerű iskolai élet” otthona legyen.”

Az 1963/64-es iskolai évkönyvben pedig ezt olvashatjuk:

„Tanulóinknak és tanárainknak is át kellett alakítaniuk egész életrendjüket, az új és szokatlan helyzetben a tanítás és a tanulás új módszereit kellett kiformálnunk. Különösen sok nehézséggel találkoztunk a tanítási órán kívüli tevékenység – a kulturális élet, a szakkörök, általában ifjúsági szervezeteink egész munkája – terén, mert ehhez sem idő, sem hely nem állt a szükséges mértékben rendelkezésünkre. Csak a legnagyobb elismerés hangján lehet szólni mégis arról, hogy az iskola valamennyi tagjának helytállásával, a családi ház, a szülői munkaközösség megértő és felelősségtejes támogatásával, különösebb zökkenők nélkül sikerült ezt a nehéz tanévet teljesítenünk. Megvalósítottuk célkitűzésünket: az iskolai munka egyetlen döntő területén sem történt jelentősebb visszaesés, tanulmányi téren pedig – az előírt követelményeket maradéktalanul betartva – minden eddiginél magasabb átlageredményt ért el iskolánk. Reméljük mielőbb saját otthonunkban, újjáépült, szép, öreg, de számunkra nagyon kedves iskolánkban folytathatjuk munkánkat. Meg vagyunk győződve arról, hogy olyan munkakörülmények közé kerülünk majd, amelyek bőségesen kárpótolnak bennünket iskolánk korszerűsítése érdekében vállalt minden nehézségért és fáradozásért.”

Reményi Gusztávné (1921-2006)

Reményi Gusztávné, aki 1959-től 1990-ig volt iskolánk matematika szakos vezetőtanára, 2006. június 3-án elhunyt. A temetésén így búcsúztunk tőle.

A Trefort Ágoston Gyakorlóiskola igazgatósága és tantestülete nevében tisztelettel köszöntöm kedves mindannyiukat, akik eljöttek, hogy Kati nénitől végső búcsút vegyenek. Most őreá gondolunk és őreá figyelünk, hogy meghalljuk, hogyan búcsúzik tőlünk.

Mit mond nekünk még utoljára, mielőtt végleg elaludna közöttünk?

Azt mondja, amit élete példájával tanított. Mert az ember, mielőtt hosszú időre elválik valakitől, aki számára fontos, igyekszik neki valami személyeset és lényegeset átadni, és mi lehet fontosabb annál, mint amit saját élete során és saját élete számára értéként kialakított? Az elhivatott pedagógus – különösen, ha olyan hosszú és gazdag pálya áll mögötte, mint amilyen Kati nénié volt – gyakran megéli a búcsúzásnak azt a formáját (pl. a tanítványaival egyenként vagy egy-egy ballagáskor együtt), melyben nem tudja, hogy a viszontlátás mikor következik be. Ugyanakkor – éppen elhivatottságánál

fogva – sosem kizárólag a búcsúzáskor akarja megmutatni önmagából a legszebbet, a legnemesebbet, hanem szüntelenül erre törekszik a diákokkal és a munkatársakkal fennálló köznapi kapcsolataiban is. Ezekből áll össze mindaz, amire az elváláskor rá akarja irányítani a figyelmet.

Mit mond tehát Kati néni nekünk még utoljára, mielőtt végleg elaludna közöttünk?

Azt, hogy csak rendkívüli igényességgel, precizitással, kitartással és következetességgel érdemes és szabad dolgoznunk. Elmondja, hogy miként egyeztethető össze a pedagógusnak önmagával és másokkal szembeni szigora a „rám mindig számíthatok” mentalitással. Arra hív bennünket még búcsúzóul, hogy életünk végéig fordítsunk időt és energiát a szüntelen önképzésre, ahogyan ő tette, azt kéri, hogy különös gonddal és jó érzékkel törődjünk kiemelkedő képességű vagy éppen hátrányos helyzetű tanítványainkkal. Arra biztat még, hogy az újítás iránti fogékonyság, a kezdeményező-készség sose haljon ki belőlünk, mert éppen ezek által tudjuk a tanítás ügyét előre vinni. Azt súgja még nekünk Kati néni, hogy „keressétek és találjátok meg a módját, miként tudtok észrevétlenül segíteni a másik embernek”. Azt sugallja még, hogy világos belső értékrenddel kell élnünk, szüntelenül előre tekintve, soha meg nem alkudva, mindig újabb és újabb célokat magunk elé tűzve.

És mi, egykori és jelenlegi munkatársai mit mondunk neki?

Mindenekelőtt azt, hogy köszönjük, hogy olyan magas pedagógiai, szakmai színvonalon végezte a munkáját az iskolánkban. Köszönjük, hogy a személyisége, a jelleme hathatott ránk, ezáltal mi is gazdagodtunk. Köszönjük, hogy iskolánkat oly fontosnak tartotta, nemcsak azokban az évtizedekben, amikor az kedves munkahelye volt, hanem nyugállományba vonulása után hosszú évekkel is. Köszönjük, hogy tőle, mint vezetőtanártól sokat tanulhattunk a didaktika és a tanárjelöltekkel való foglalkozás területén. Köszönjük a matematika tagozatot, a kis matematikusok baráti körét, az iskolai házi-versenyeket, az olimpiai előkészítő szakköröket, továbbá azt, hogy országos matematika-versenyek győztesei kerültek ki diákjai közül. Köszönjük, hogy felismerte tanítványai-ban és kollégáiban is az értékeket, és igyekezett előmozdítani ezek fejlődését.

Kedves Guszti bácsi, kedves kollégáink, egykoriak és maiak, tisztelt régi tanítványok! Reményi Gusztávné hivatása a tanítás volt. Ahogy életében kimeríthetetlen energiát áldozott tanítványainak és a matematikatanítás ügyének, úgy most, amikor búcsúzik tőlünk, váljunk mindannyian egy rövid időre az ő tanítványaivá, hogy meghalljuk és megértsük azt, amit élete példájával eme utolsó búcsú alkalmával el szeretne nekünk mondani. Így mostani jelenlétünk, ahogy körülötte állunk, nemcsak emlékezés lesz, hanem hozzájárulásunk ahhoz, hogy hivatását a halála után is betölthesse.

MOHAY PÉTER

Huszonöt éves érettségi találkozó

2006. októberében 25 éves érettségi találkozót tartott az 1981-ben végzett IV. c osztály.
A találkozó egyik résztvevője versebe öntötte gondolatait.

Elszelelt talpunk alatt negyedszázad,
összegyűlünk újra – osztálytársak.
Öltözhetsz koldusnak vagy éppen királynak,
nem hívatsz soha többé másnak,
így maradunk midig egymásnak,
örökre társnak.

A találkozás!

Simítva vagy hagyva a napok ráncait,
vállalva, titkolva a bánat és szeretet láncait.
Tagadva, bevallva zsákutcákat –
ahogyan gyerekként ismertük, csak a látszat!
Vagy mint ott, az iskolapadban,
mindig fricskát mutat a világnak.

A találkozás!

Az elmúlton a lék.
Benne feltör, bizserget és fojt az emlék,
ifjúságot idéző elmék,
szabad a száj - nincsen már fék.

Majd elfogynak lassan az esti mesék,
elhagyjuk csendben a múlt szívetét,
megnyugszik együtt fájó és szép,
kész az utolsó osztálykép.

Elszelelt talpam alatt negyedszázad,
hívtok, elmegyek hát újra osztálytársnak.
Táskámba tömöm az elkopott időt,
felmondom, mi volt becsengetés előtt.
Sétálok gondtalan, múltamba bújva,
betört a tavasz a gimnáziumba.
Száguldva szálltunk – messze a szakadék,
s az öröknek hitt azóta eltűnt rég,
más lett az út és más a tét.

Azért, mint eddig, majd összegyűlünk ismét,
felfedezzük újból az elmúlt közös szívetét,
számon kérjük kacagva és sírva
elveszett napjaink ígétét.

HORVÁTH ISTVÁN

Jegyzőkönyv

a m. kir. tanácskezelő- és intézeti gyakorló-főgymnasium
tanár-testületének 1894. évi június hó 25-én tartott
évről tanácskozásáról.

Elvitt: Volf György igazgató; jegyző: dr. Képesy László. –
Jelen volt az egész tanári kar, dr. Kármán Mór kivételével, a ki
kormánybiztosi kiküldetésben van távol.

1. Az igazgató indítványára

egyetelmű lelkességgel elhatározza
a tanári kar, hogy bár Eötvös Lóránd
vallás- és közoktatásiügyi m. kir. Minis-
ter úr ó nagyméltóságát a közoktatási
tárcára átvétel alkalmából küldött
általudvözlés-fogja, kifejezi hara-
fias örömet ama minden remény-
nyel bízott esemény fölött, hogy a
harai cultura vezetőit az ő ara-
tító kerei vették át, szerencsét kíván
ő nagyméltóságának működéséhez
és ez intézetet, mely ő nagyméltósága
közvetlen vezetése alatt áll, jövő
grundjában ajánlja.

Eötvös Lóránd köszöntése miniszteri kinevezése alkalmából – részlet iskolánk 1894. június 25-i tanév-
záró értekeztetének jegyzőkönyvéből

(forrás: Kiss Istvánné Eötvös Józseftől Eötvös Lórándig című dokumentumgyűjteménye)

AZ ISKOLA ALAPRAJZA

III. em. 5. 9.a	III. em. 6. 8.a	III. em. 7. 8.c	III. em. 8. 9.c	III. em. 9. 7.a	III. em. 10. Biológia terem	Biológia labor	Biológia szertár
III. em. 4. 7.c	Biológia tanári						
Kémia szertár	lépcső			Földrajz tanári	Leány WC		
Kémia terem	Fiú WC						
	Kémia tanári						
	Kémia						

HARMADIK EMELET

II. em. 6. 12. c	II. em. 7. <i>Nyelvi tanári</i>	II. em. 8. 12. b	II. em. 9. <i>AULA</i>	II. em. 10. 10. b	II. em. 11. 8. b	Testnev. tanári	Tornaterem
II. em. 5. 10. a							
II. em. 4. 7. b	lépcső			Nyelvi terem (B)	Leány WC		
	Fiú WC						
	<i>Német tanári</i>						
	<i>Angol tanári</i>						

MÁSODIK EMELET

I. em. 6. 12. a	I. em. 7. Rajz, ének terem	I. em. 8. <i>Rajz, ének tanári</i>	I. em. 9. 9. b	I. em. 10. 11. b	I. em. 11. 10. c	I. em. 12. Számítás-technika I.	I. em. 13. Fizika terem	Fizika labor
I. em. 5. 11. a	lépcső							I. em. 14.
I. em. 4. 11. c								Server
	Fiú WC	Nyelvi terem (A)	Leány WC	Fizika tanári		Fizika szertár		
	Büfé							
	Törz. tanári							

ELSŐ EMELET

Titkárság és igazgatói irodák	Nagy tanári szoba	Felvételi előkészítő	BEJÁRAT	Matematika tanári	Két magyar tanári	Testnevelés tanári	Könyvtár
Fénymásoló							
Ig. helyettes							
Szám. tech. II.							

FÖLDSZINT

